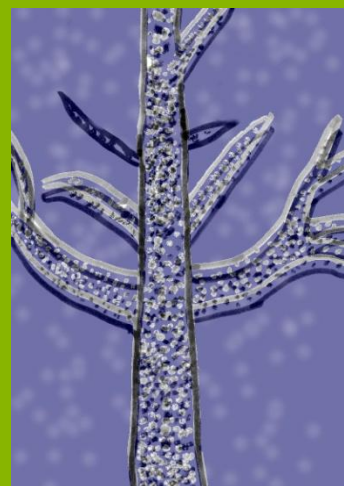
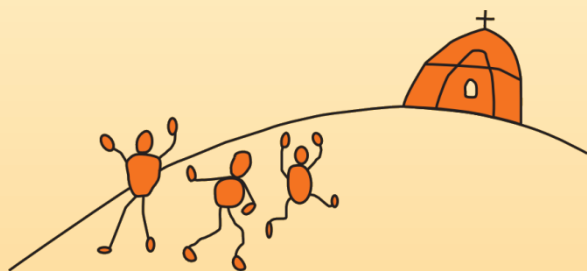

**Církevní základní škola logopedická
DON BOSCO
a mateřská škola logopedická**

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2019/2020

Slovo ředitele školy

Slovo školního kaplana

I. ZÁKLADNÍ ÚDAJE O ŠKOLE A ŠKOLSKÉM ZAŘÍZENÍ

1. Název, sídlo, vedení školy, kontakty
2. Zřizovatel, právní forma,
Rada školské právnické osoby
3. Školská rada
4. Charakteristika školy
5. Typ školy a školského zařízení, kapacita

II. ZÁKLADNÍ ŠKOLA

1. Obor vzdělávání
2. Místo poskytovaného vzdělávání
3. Rámcový popis personálií
 - 3.1 Pedagogičtí pracovníci, kvalifikovanost, DVPP, učitelé jazykového vzdělávání
 - 3.2 Nepedagogičtí pracovníci
4. Zápis do 1. ročníku,
přijímací řízení do 1. – 9. ročníku
5. Výsledky podle vzdělávacího programu
 - 5.1 Počty tříd, žáků
 - 5.2 Průměrný počet žáků na třídu a učitele
 - 5.3 Žáci s trvalým bydlištěm v jiném kraji
 - 5.4 Výsledky vzdělávání žáků
 - 5.5 Vzdělávání cizinců
 - 5.6 Školní vzdělávací program, učební plán
 - 5.7 Výuka cizím jazykům
 - 5.8 Speciální výchova a vzdělávání:
Logopedická intervence
 - 5.9 Specifika práce v 1. ročníku
 - 5.10 Práce metodického sdružení
 - 5.11 Práce asistentů pedagoga
6. Prevence sociálně patologických jevů
 - 6.1 Poskytování poradenských služeb
 - 6.2 Preventivní program školy
 - 6.3 Prevence rizikového chování
 - 6.4 Výchovné a kariérní poradenství

7. Aktivity a prezentace školy

- 7.1 Spolupráce s rodiči a jinými subjekty, praxe studentů
- 7.2 Projekty školy
- 7.3 Projekty realizované z cizích zdrojů
- 7.4 Akce školy
- 7.5 Pomoc potřebným
- 7.6 Prožívání církevního roku
- 7.7 Náboženská výchova
- 7.8 Ekologická a environmentální výchova
- 7.9 Multikulturní výchova
- 7.10 Hudební výchova
- 7.11 Výtvarná výchova
- 7.12 Informatika
- 7.13 Tělesná a dopravní výchova
- 7.14 Žákovský parlament
- 7.15 Prezentace tříd

III. ŠKOLNÍ DRUŽINA A ŠKOLNÍ KLUB

IV. INTERNÁT

- 1. Vybavení internátu**
- 2. Počty ubytovaných žáků**
- 3. Akce internátu**
- 4. Zahrada Don Bosco**

V. MATEŘSKÁ ŠKOLA

Charakteristika

- 1. Obor vzdělání, vzdělávací program**
- 2. Místo poskytovaného vzdělávání, vlastník objektu**
- 3. Rámcový popis personálií**
- 4. Přijímací řízení do MŠ**
- 5. Výsledky podle vzdělávacího programu**
 - 5.1 Počty tříd, dětí
 - 5.2 Průměrný počet dětí na třídu a učitele
 - 5.3 Děti s trvalým bydlištěm v jiném kraji
 - 5.4 Výsledky rozmístění dětí do 1. ročníku ZŠ
 - 5.5 Vzdělávání cizinců
 - 5.6 Logopedická intervence
 - 5.7 Školní vzdělávací program
 - 5.8 Práce asistentů pedagoga
- 6. Prevence sociálně patologických jevů**
 - 6.1 Poskytování poradenských služeb

7. Aktivity a prezentace školy

- 7.1 Spolupráce s rodiči a jinými subjekty
- 7.2 Projekty MŠ
- 7.3 Projekty MŠ realizované z cizích zdrojů
- 7.4 Akce MŠ, měsíční plány práce

VI. VÝSLEDKY KONTROL

VII. DÁRCI A PARTNEŘI

VIII. VÝSLEDKY HOSPODAŘENÍ ŠKOLY

IX. POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ

X. CO NÁM VZAL A DAL COVID-19

Slovo ředitele školy

Na tento školní rok asi hned tak nezapomeneme. Začal velmi nadějně, rozjeli jsme třídní projekty České nebe, zdařile si připomněli výročí Boženy Němcové a Karla Čapka, slavnostně otevřeli zahradu pro školní družinu. Vstoupili jsme na mediální scénu při akcích na podporu výstavby nové budovy v Klecanech – náš sboreček zazpíval na charitativním koncertě v chrámu svatého Mikuláše po boku špičkového chlapeckého sboru PueriGaudentes. Nad záměrem stavby logopedické školy převzal záštitu sám pan kardinál Dominik Duka. Spolu s paní ministryní JUDr. Alenou Schillerovou se přijeli na děti, učitele a jejich práci v provizorních podmínkách osobně podívat. Díky velkému úsilí pana výkonného ředitele Jurigy a paní Ing. Dolečkové z AP se na dárcovském účtu sešly do dnešního dne bezmála 2 miliony Kč. Velkorysý dar firmy LEGO pomohl MŠ, ZŠ i internátu koupit interaktivní tabule, relaxační nábytek a herní prvky do zahrady. Také hloubková kontrola České školní inspekce dopadla k oboustranné spokojenosti.

Pak den ze dne změnila pandemie koronaviru snad úplně všechno. Od 11. března 2020 přestaly platit zaběhnuté mechanismy, zhroutily se nám naše zvyky, jistoty, svobody... V této situaci jsme se museli rychle zorientovat, přizpůsobit se daným možnostem a najít nové cesty, jak pokračovat v přerušené výuce. Pochopili jsme, že informačním kanálem se teď musí stát naše mobily a počítače a že dosud zatracované sociální sítě mohou pomoci alespoň zčásti nahradit chybějící mezilidské kontakty. Každý se podle svých sil pustil do boje s technikou a v krátkém časovém úseku se neuvěřitelné stalo skutkem. Ráda bych zde poděkovala všem účastníkům této kapitoly pedagogických dějin: učitelům, ostatním zaměstnancům školy, dětem i jejich rodičům, protože jsme to společně zvládli.

Milí učitelé, milí asistenti pedagoga, byli jste báječní se svými nápady, ochotou si navzájem pomáhat, úsilím zapojit do e-mailových skupin a zoom setkání všechny děti, vymýšlet pro ně zábavnou a efektivní formu výuky a průběžně jim pomáhat s plněním zadaných úkolů. Mnoho z Vás v sobě objevilo skrytý potenciál při vytváření vlastních výukových videí, aktivit a společných setkání na netu. Pro všechny však zůstala nejvyšší prioritou komunikace a lidskost, takže opět zvítězil duch nad hmotou. Díky!

Velké poděkování učitelkám v mateřince, ani ony neváhaly a okamžitě navázaly elektronický kontakt s dětmi a jejich rodiči a pokračovaly tak nejen v hraní, malování, zpívání, ale i v metodické pomoci při rozvíjení a nápravě řeči. Díky! Milé vychovatelky, to, že děti nebyly na internátě, Vám nezabránilo v péči o zahradu, vylepšování interiéru a v šití roušek s nanofiltry nejen pro zaměstnance školy, ale i pro seniory v DD a pro zdravotnická zařízení. Kolik jich bylo, asi už nikdy nespočítáme. Krom toho jste jako správné náhradní maminky „svým“ dětem na dálku pomáhaly s učením, dodávaly jim sílu a optimismus. Díky!

Milí nepedagogičtí pracovníci školy, ani bez Vás by to nebylo myslitelné. Zajišťování materiálního a technického zázemí a další, mnohdy neviditelná pomoc nejprve v opuštěné budově a později při fungování školních skupin zasluhuje metál. Díky!

Milé děti, vyzkoušely jste si nové způsoby, jak lze pracovat samostatně, jak účelně organizovat čas, jak vyhledávat informace. Většina z vás se naučila kromě školní látky i jiné důležité věci, které se Vám určitě v dalším životě budou hodit. Asi se vám potvrdilo i to, co se učíme v etické výchově: jak důležitá je rodina, vzájemná láska, tolerance a spolupráce, jakou sílu má kamarádství a že i škola je místo, kam se rádi vracíte. Rozhodně to pro Vás nebyly prázdniny, ale jedno velké dobrodružství, ve kterém jste hrály hrdiny i vítěze. Díky!

Milí rodiče, stali jste se na čas kromě své profese i kuchaři, IT odborníky a učiteli, museli jste se často zároveň starat nejen o své děti, ale i o své rodiče. Zorganizovat vyučování pro různě staré sourozence s různými požadavky různých škol vyžadovalo špičkové manažerské schopnosti. Klobouk dolů za vaši trpělivost a vytrvalost. Za spolupráci s učiteli, podporu a pomoc dětem s učením díky!

Jistě ještě mnohé zůstalo nevyřčeno, ale věřím, že nás tento neblahý školní rok přece jen někam posunul a obohatil. Koronavirus nás sice na čas izoloval, ale v posledku více spojil, přinutil spolupracovat a navzájem si pomáhat. Uvědomili jsme si, co je a co není v životě důležité, stali jsme se opět více lidmi. O pocitech a zkušenostech z doby koronavirové se dočtete v přiloženém sborníku *Co nám vzal a dal covid-19*. Děkuji za to, že Vás všechny mám a nashledanou v lepších časech!

Daniela Špínková

Slovo školního kaplana

Srdečně zdravím všechny! Jistě už máme dost všech těch zpráv o novém typu viru, který straší celou populaci.

Chtěl bych se zamyslet nad tímto strašákem v perspektivě celkového pohledu na život lidí na této planetě a zmínit i teologické hledisko. Jistě někoho mohla napadnout myšlenka, zdali to není nějaký trest Boží, apokalypsa. „*Nebude to také lahké drahá, mňasa nezavíš, s tým sa lúč...*“ Jistě známe tento text písně. Samozřejmě hovoří o jiném druhu problému, ale v jistém smyslu zrcadlí obecnější zkušenost lidí.

Na začátku bude dobré radikálně vyloučit představu Boha, jako nějakého vzteklého dědka, který se mstí lidstvu za to, že žije nemravně, nechodí do chrámu a vlastně žije úplně bezbožně. O dodržování Desatera ani nemluvě. Setkávám se s tím, že i lidé, kteří o sobě tvrdí, že jsou nevěřící, prohlašují, že Desatero je jakýsi mravní základ celé společnosti. Tedy ti vzdělanější. Vždycky se v duchu usměji a řeknu si: „a co takhle hned to první přikázání?“ Šemáisraél je asi už pro ty pokročilé ateisty. Ano, je zde velká propast mezi prvotní myšlenkou, vyřčeným slovem, rozumem jakožto instancí základní personální přirozenosti a realitou.

Žijeme v době nezvladatelně přeházených hodnot, vnímání mravnosti a duchovní reality, která se vymkla z veřejí vnímání toho, co je objektivní a subjektivní. Svoboda slova, která má budovat společnost, se proměnila vlivem různých ideologií ve svobodu dělat si, měnit si a říkat co chci kdekoli a komukoli. Toto celé bylo povýšeno na základní princip fungování demokracie, co teprve se bude dít s přirozeností člověka, který byl stvořen na obraz Boží. Ano, slovo vytváří novou realitu! Co se bude asi dít v jemných zákoutích lidské psychiky, mužské a ženské?

Příroda i člověk k sobě patří nerozlučitelně. Reakce postupného globálního odpojování člověka a Stvořitele, člověka a jeho přirozenosti od přírody jako takové, pyšný sobecký postoj k životu, mentalita money-worship, všelijaké pseudovědecké a často přímo genocidní pokusy pod rouškou spásy lidstva na sebe nikdy nenechá dlouho čekat. Bohužel, některé procesy, které člověk bez Boha vytvořil a stále vytváří, mají a budou mít zcela logicky jasné dopady. Je toho opravdu mnoho, co by se dalo ještě svěřit papíru a inkoustu.

Přál bych si, aby všichni, kteří ovlivňují budoucnost naší společnosti, na prvním místě rodiče, učitelé a učitelky na všech úrovních, toto zohlednili, započali proces celkového pokání za hříchy dobrovolně i nedobrovolně spáchané, mravní očisty, osvícení a nakonec i celkového zbožštění, tak jak nás to učí praví duchovní křesťanští učitelé ze všech národů, Bohem vybraní apoštolové a apoštolky Ježíše Krista. Nechci skončit výroky typu zachraň se, kdo můžeš, jistě je na této planetě mnoho a mnoho dobrého, vždyť: *„Hospodinova je země a vše co je na ní...“* (Žalm 24). Tedy alespoň „zatím.“

Přeji všem mnohá a blahá léta!

otec Karel Soukal

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O ŠKOLE A ŠKOLSKÉM ZAŘÍZENÍ

1. Název, sídlo, vedení školy, kontakty

CÍRKEVNÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLA LOGOPEDICKÁ DON BOSCO A MATEŘSKÁ ŠKOLA LOGOPEDICKÁ

Dolákova 555/1, Bohnice, 181 00 Praha 8

www.donbosco.cz

telefon: 283 852 124
e-mail: info@donbosco.cz
datová schránka: ua83cft

IČO: 457 70 301
bankovní spojení: 931 544081/0100

ředitel školy: Mgr. Daniela Špinková
e-mail: spinkova@donbosco.cz
telefon: 233 556 677
mobilní telefon: 776 751 407

ZÁKLADNÍ ŠKOLA, ŠKOLNÍ DRUŽINA, ŠKOLNÍ KLUB

statutární zástupce ředitele: Mgr. Jaromíra Burianová
e-mail: burianova@donbosco.cz
telefon: 233 556 677
mobilní telefon: 724 570 036

MATEŘSKÁ ŠKOLA LOGOPEDICKÁ

Poznaňská 462, 181 00 Praha 8

www.donbosco.cz

telefon: 233 542 796
e-mail: skolka@donbosco.cz

zástupce ředitele pro MŠ: PaedDr. Blanka Housarová, Ph.D.
mobilní telefon: 773 251 407

INTERNÁT

Lešenská 548, 181 00 Praha 8

www.donbosco.cz

telefon: 233 559 196
e-mail: internat@donbosco.cz

vedoucí vychovatelka: Jana Vokálová
mobil: 603 844 990

2. Zřizovatel, právní forma, Rada školské právnické osoby

Zřizovatel: Arcibiskupství pražské

Hradčanské náměstí 16, 119 02 Praha 1

www.apha.cz

Koordinátor církevního školství:

PhDr. Mgr. Ondřej Mrzílek

telefon: 734 435 045

e-mail: ondrej.mrzilek@apha.cz

Právní forma: Školská právnická osoba

Rada školní právnické osoby:

SLOŽENÍ RADY ŠKOLSKÉ PŘÁVNICKÉ OSOBY VE ŠKOLNÍM ROCE 2019/2020		
1.	PhDr. Ivana Bernardová	do 31.1. 2020
	Mons. ThDr. Jan Balík, PhD.	od 1.2. 2020
2.	Ing. Jarmila Bláhová	do 31.1. 2020
	Mgr. Antonín Juriga	od 1.2. 2020
3.	Mgr. Monika Vagenknechtová	do 31.1. 2020
	Ing. Linda Dolečková	od 1.2. 2020

3. Školská rada

SLOŽENÍ ŠKOLSKÉ RADY VE ŠKOLNÍM ROCE 2019/2020			
1.	Ing. Linda Dolečková	zřizovatel	Jmenována generálním vikářem Mons. ThDr. Janem Balíkem PhD. od 13.5. 2020 do 20.6.2021
2.	Mgr. Pavel Klimovič		Jmenována generálním vikářem Mons. ThDr. Janem Balíkem PhD. od 13.5. 2020 do 20.6.2021
3.	Mgr. Kateřina Denemarková	pedagogové	Jmenována na základě řádných voleb pedagogů od 21.6. 2018 do 20.6.2021
4.	Mgr. Jana Vlasáková		Jmenována na základě řádných voleb pedagogů od 21.6. 2018 do 20.6.2021
5.	Dana Zachariášová /Předseda/	rodiče	Jmenována na základě řádných voleb zákonných zástupců žáků od 21.6. 2018 do 20.6.2021
6.	Michaela Pospíšilová		Jmenována na základě řádných voleb zákonných zástupců žáků od 21.6. 2018 do 20.6.2021

4. Charakteristika školy

Církevní základní škola logopedická Don Bosco a mateřská škola logopedická je nejstarší logopedická škola v Evropě, založená prof. Miloslavem Sovákem v červnu 1945 v Praze 8 Libni, později přejmenovaná na Mateřskou a základní devítiletou školu internátní pro mládež vadně mluvící v Praze 8 na Kobyliském náměstí. V současné době je školskou právnickou osobou a sídlí ve třech budovách, pronajatých MČ Praha 8. Zřizovatelem je Arcibiskupství pražské.

Žáci jsou vychováváni v duchu křesťanské etiky, s možností nepovinné výuky náboženství. Vyučování je vedeno v klidné a přátelské atmosféře, do učebního plánu je navíc zařazena logopedická intervence a etická výchova. Škola zajišťuje komplexní odbornou pedagogicko-logopedickou péči dětem z celé Prahy a Středočeského kraje. Mimopražští žáci mají možnost ubytování na internátě rodinného typu, který obklopuje logopedicky zaměřená Zahrada Don Bosco. Výuka je vedena speciálními pedagogy - logopedy ve třídách po deseti žácích. Do týmu spolupracovníků patří i školní psycholog, zdravotní sestra, školní kaplan a asistenti pedagoga.

Jsme fakultní školou Katedry speciální pedagogiky Pedagogické fakulty UK v Praze. Škola poskytuje speciálně-pedagogickou a logopedickou intervenci v oblasti výchovy, výuky a zájmových aktivit dětem od 3 do 15 let s poruchami řeči, komunikace a učení. Nabízíme pomoc dětem s vývojovými poruchami řeči, kóktavostí, patlavostí, opožděným vývojem řeči, dětem se speciálními potřebami učení jako je dyslexie, dysgrafie, dysortografie. Žáci jsou přijímáni na základě doporučení a stanovení stupně podpory pedagogicko-psychologickou poradnou nebo speciálně pedagogickým centrem. Po ukončení nápravy se mohou vracet do spádových škol. Logopedická intervence je zařazena do rozvrhu 2x týdně, prolíná však všemi vyučovacími předměty. Je vedena formou individuální a skupinové terapie. Ve škole pracuje také logopedická poradna, určená dětem v MŠ, žákům ZŠ i veřejnosti.

Materiálně technické vybavení právnické osoby

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Materiální vybavení: škola používá efektivně a hospodárně finanční prostředky přidělené ze státního rozpočtu (MŠMT) v souladu s účelem, na který byly přiděleny, využívá možnosti účasti na rozvojových programech MŠMT. Další finanční prostředky získává podáváním vlastních projektů, spoluúčastí na grantech, z příspěvků z rozpočtu zřizovatele, plateb rodičů a žáků a dalších fyzických nebo právnických osob v souladu s platnými předpisy. Všechny objekty, ve kterých škola sídlí, jsou jí pronajímány Servisním střediskem pro správu svěřeného majetku MČ Praha 8, velká část získaných finančních prostředků musí pokrýt vysoké nájemné. Škola je vybavena řadami učebnic, vhodných pro výuku žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, speciálními logopedickými pomůckami a odbornou literaturou. Žakovský nábytek zohledňuje rozdílnou tělesnou výšku dětí a žáků a je i s ostatním zařízením průběžně inovován dle finančních možností školy.

Prostorové možnosti: Svoji činnost škola vykonává ve čtyřech samostatných objektech:

- 1) **Dřevěný pavilon Dolákova 555/1**, Praha 8 - Bohnice – zde sídlí ředitelství školy, část tříd 1. stupně ZŠ, odborné učebny (Hv, počítačová učebna, cvičná kuchyňka), tělocvična, pracovna logopeda a školního psychologa, počítačová pracovna pro pedagogy, učitelská knihovna, školní družina a školní klub. Pro relaxační činnost žáků i pedagogů slouží zahradní atrium pavilonu a zahrada školní družiny.
- 2) **Přízemí křídla budovy ZŠ a MŠ Dolákova 555/1**, Praha 8 - Bohnice – s kmenovými třídami, převážně 2. stupně ZŠ, učebnou Vv a školní knihovnou.
- 3) **Budova CMŠL Don Bosco Poznaňská 462**, Praha 8 se zahradou s herními prvky – je využita pro umístění pěti tříd mateřské školy.

4) **Budova internátu CZŠL Don Bosco Lešenská 548, Praha 8 – Trója, se zahradou.** V budově jsou kromě internátu také tři třídy ZŠ, školní družina a školní klub. Vybudovaná keramická dílna s pecí a hrncířským kruhem slouží zájmové činnosti dětí a žáků celé školy. Zahrada prošla celkovou rekonstrukcí, za finanční, materiální a organizační podpory nadace Proměny a MČ Praha 8 byl zrealizován grantový projekt v programu Zahrada hrou. Vznikla unikátní logopedická Zahrada Don Bosco, která žákům i pedagogům zkvalitnila podmínky pro výuku i trávení volného času.

Odloučená pracoviště jsou ze ZŠ Dolákova dostupná buď pěšky, nebo dvě stanice jízdy autobusem MHD. Toto rozmístění není ideální, chod celého komplexu by usnadnilo sestěhování do jednoho většího objektu.

Výuka je vedena v 18 kmenových třídách ZŠ, 5 třídách MŠ a odborných pracovnách včetně tělocvičny. Zázemí tvoří kabinety, sborovny, kanceláře, šatny, sklady a hygienická zařízení.

Technické vybavení: je na dobré úrovni. Pro výuku ICT, ale i dalších předmětů, má škola klimatizovanou učebnu výpočetní techniky s 12 žakovskými stanicemi s připojením na internet a dataprojektorem. Učitelé mají k dispozici počítače ve třídách, počítačové pracovně a v pracovně logopeda, na MŠ i v internátě. Další počítačové stanice jsou k dispozici v kancelářích školy.

Pedagogové ZŠ ke zkvalitnění výuky používají školní notebooky a čtyři interaktivní tabule. Počítače na všech budovách školy jsou propojeny do počítačové sítě s přístupem na internet, žáci i učitelé mají své přístupové heslo a svůj prostor na serveru pro ukládání dat. Škola používá pouze legálně pořízený software. Na každém pracovišti je kopírka, scanner a barevné laserové tiskárny. Dále jsou k dispozici video přehrávače, dataprojektory a DVD přehrávače, videokamery a digitální fotoaparáty. Všechny objekty školy jsou napojeny na kamerový systém

Hygienické podmínky: stav budovy dřevěného pavilonu není ideální, stáří a použitý materiál nespĺňují současné stavební limity. Dochází k velkým tepelným ztrátám vzhledem k neizolovanému dřevěnému plášti budovy a k netěsnícím oknům. Část podlah musela být zcela vyměněna. K dyskomfortu došlo i postavením sportovního areálu v těsné blízkosti budovy. Sociální zařízení ve všech objektech školy nejsou vyhovující. V budově ZŠ Dolákova jsou užívány WC společně žáky obou škol, což sebou přináší potíže, škola disponuje jedinou sprchovou kabinou.

V letech 2013-2017 pronajímatel radikálně omezil pronajaté prostory. Následnou rekonstrukcí došlo ke zmenšení učebního prostoru rozdělováním stávajících tříd ZŠ. Některé třídy 1. stupně v pavilonu mají možnost přímého východu ven.

Škola nemá vlastní školní jídelnu, využíváme ŠJ v budově ZŠ Dolákova, kde mají žáci i zaměstnanci výběr ze dvou jídel. Zaměstnanci naší školy jsou však vedeni jako cizí strážníci a platí 68,- Kč za oběd. Můžeme využívat bufet na chodbě ZŠ Dolákova. Stravování v budovách v Poznaňské a Lešenské zabezpečují školní jídelny sousedních mateřských škol. Tyto jídelny neumožňují stravování našich zaměstnanců vůbec.

Pro tělesnou výchovu a sport žáci využívají blízký lesopark, na základě nájemní smlouvy i školní hřiště ZŠ a MŠ Dolákova (asfalt, umělý povrch, hřiště na plážový volejbal), nemají však přístup do nového zatravněného sportovního areálu. Nově byla pronajata zahradní plocha pro ŠD, kde jsme umístili dřevěné herní prvky. Vlastní tělocvična je určena pro menší počet cvičenců (maximálně 15), což odpovídá malým třídním kolektivům naší školy, nelze ji však dost dobře využívat pro větší akce.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Mateřská škola provozuje svou činnost v pronajatých prostorách sídlištní mateřské školy. Provoz realizuje ve dvou budovách, které jsou od sebe vzdáleny 10 min pěší chůze. Rozdělení tříd do dvou budov klade nároky na dobrou organizaci a vnitřní komunikaci pedagogických pracovníků. Prostorově třídy, jídelny i tělocvičny jsou dostatečné pro stanovenou kapacitu. Mateřská škola je vybavena běžnými didaktickými hračkami a speciálně pedagogickými a logopedickými pomůckami. Situace vnějšího a vnitřního vybavení se nadále průběžně řeší v kontextu konceptualizace celé školy a dle jejích finančních možností.

5. Typ školy a školského zařízení, kapacita

IZO	TYP	NÁZEV ZAŘÍZENÍ	OBEC	ULICE	VYUČOVACÍ JAZYK	KAPACITA	PLATNOST ZAŘÍZENÍ
110007565	A16	MŠ	Praha 8	Poznaňská	ČJ	50	01.09.2011
102401420	§16 odst. 9	ZŠ	Praha 8	Doláková Lešenská	ČJ	150	24.03.2006
110035844	G21	ŠD	Praha 8	Doláková Lešenská	ČJ	40	24.03.2006
161102212	G22	ŠK	Praha 8	Doláková Lešenská	ČJ	60	01.09.2006
110007573	H21	Internát	Praha 8	Lešenská	ČJ	45	24.03.2006

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

2. Obor vzdělávání

Obor	Kód	Název programu	vzdělávacího	Cílová kapacita oboru
Základní škola	ŠVP	Škola porozumění		150 žáků

1. Místo poskytovaného vzdělávání

	místo poskytovaného vzdělávání	vlastník objektu
Mateřská škola logopedická	Poznaňská 462, Praha 8 - Bohnice	MČ Praha 8
Základní škola logopedická	Dolákova 555/1, Praha 8 - Bohnice	MČ Praha 8
Základní škola logopedická	Lešenská 548, Praha 8 - Trója	MČ Praha 8
Školní družina	Dolákova 555/1, Praha 8 - Bohnice	MČ Praha 8
Školní družina	Lešenská 548, Praha 8 - Trója	MČ Praha 8
Školní klub	Dolákova 555/1, Praha 8 - Bohnice	MČ Praha 8
Školní klub	Lešenská 548, Praha 8 - Trója	MČ Praha 8
Internát	Lešenská 548, Praha 8 - Trója	MČ Praha 8

3. Rámcový popis personálií

3.1 Pedagogičtí pracovníci: kvalifikovanost, DVPP,

učitelé jazykového vzdělání

Počty pedagogických pracovníků ZŠ							
ředitel a zástupce ředitele Fyzické osoby celkem	ředitel a zástupce ředitele přepočtení na plně zaměstnané	interní učitelé fyzické osoby celkem	interní učitelé přepočtení na plně zaměstnané	externí učitelé fyzické osoby celkem	externí učitelé přepočtení na plně zaměstnané	pedagogičtí pracovníci fyzické osoby celkem	pedagogičtí pracovníci přepočtení na plně zaměstnané celkem
3	3	26	22,1	0	0	43	34,4

Kvalifikovanost pedagogických pracovníků ZŠ		
počet pedagogických pracovníků	% z celkového počtu pedagogických pracovníků	
Kvalifikovaných	33,4	97%
Nekvalifikovaných	1	3%

Učitelé jazykového vzdělání		
počet učitelů cizích jazyků		celkem (fyzické osoby)
		4
z toho	s odbornou kvalifikací	4
	bez odborné kvalifikace	0
	rodilý mluvčí	0

Další vzdělávání pedagogických pracovníků ZŠ

Typ vzdělávací akce	Zaměření	Počet dní	Počet účastníků
Semináře, kurzy	Speciálně pedagogické	30	36
Prezenční studium	Pedagogické, speciálně pedagogické, psychologické	Školní rok	1
Kombinované pedagogické studium	Speciálně pedagogické, logopedické	Školní rok	3
Doplňující studium	Pro asistenty pedagoga	Školní rok	4
Celoživotní vzdělávání	Speciální pedagogika, vychovatelství	Školní rok	2
Konference a sněmy	Pedagogické, speciálně pedagogické	3	2
Interní semináře, kurzy	Speciálně pedagogické, duchovní	3	74

Vzdělávací instituce:

JABOK Praha, ATC Praha 8, PEDF UK Praha, Pavelka – Bakalář, ČBK Praha 6, POSPOINT Brno, NOVAFON Praha, PPP Brno, VISK Nymburk, ACTIVE BRAIN Brno, BEAN Praha 9, COGITO České Budějovice, DYS CENTRUM Praha 7, EDULAB Praha 8, UP Olomouc, NPI ČR Praha, VAC Praha 1, DESCARTES Praha, ABC MUSIC Praha 4, RYTMUS Praha, CZŠL Don Bosco Praha 8.

3.2 Nepedagogičtí pracovníci školy

fyzické osoby celkem	přepočtení na plně zaměstnané
10	9,2

4. Zápis do 1. ročníku, přijímací řízení do 1. – 9. ročníku

Zápis do 1. ročníku proběhl v souladu s právními předpisy, ale bez osobní přítomnosti dětí a zákonných zástupců ve škole. Na základě podaných Žádostí o vzdělávání v logopedické škole bylo každému dítěti přiděleno registrační číslo, pod kterým bylo evidováno.

Podmínky přijetí:

- ❖ písemná žádost zákonných zástupců Žádost o vzdělávání v logopedické škole
- ❖ kopie doporučení školského poradenského zařízení (PPP nebo SPC) ke vzdělávání v logopedické škole, (případně vyjádření dalších odborníků: logoped, foniatr, pediatr...)

Kritéria přijetí:

1.	Závažnost logopedické diagnózy dle doložených vyšetření a vyjádření odborné komise	max. 30 bodů
2.	Dítě po odkladu školní docházky	max. 10 bodů
3.	Dítě z logopedické MŠ	max. 10 bodů
4.	Jiné závažné skutečnosti (dostupnost odborné péče, sociální situace, sourozenec ve škole)	max. 10 bodů
Maximální možný počet získaných bodů		60 bodů

Všichni uchazeči byli seřazeni podle získaného počtu bodů, oznámení o přijetí ke vzdělávání v 1. třídě bylo uchazečům oznámeno zveřejněním seznamu přijatých uchazečů pod přiděleným registračním číslem na úřední desce na budově školy a na webových stránkách školy. Oznámení o nepřijetí bylo doručeno zákonným zástupcům uchazečů poštou do vlastních rukou.

Zápis do 1. ročníku ZŠ pro školní rok 2020/21

počet přihlášek celkem	36
počet přijatých celkem	23
z toho počet odkladů povinné školní docházky	23

Přijímací řízení do 1. – 9. ročníku ZŠ

doplnilo během školního roku uvolněná místa v jednotlivých ročnících. Proběhlo formou pohovoru s žáky a jejich zákonnými zástupci v logopedické poradně školy na základě podané Žádosti o vzdělávání v logopedické škole za přítomnosti speciálního pedagoga – logopeda, školního psychologa a vedení školy.

Podmínky přijetí:

- ❖ písemná žádost zákonných zástupců Žádost o vzdělávání v logopedické škole
- ❖ kopie doporučení školského poradenského zařízení (PPP nebo SPC) ke vzdělávání v logopedické škole, (případně vyjádření dalších odborníků: logoped, foniatr, neurolog, pediatr...).

Přijímací řízení do 1. – 9. ročníku ZŠ ve školním roce 2019/20

do 2. ročníku	1
do 4. ročníku	1
do 6. ročníku	2
celkem	4

5. Výsledky podle vzdělávacího programu

5.1 Počty tříd, žáků

	Počet tříd	Počet žáků
ZŠ	18	150

Změny v počtech žáků v průběhu školního roku 2019/20	
přerušili vzdělávání	0
nastoupili po přerušení vzdělávání	0
sami ukončili vzdělávání	0
vyloučení ze školy	0
nepostoupili do vyššího ročníku	0
přestoupili z jiné školy	0
přestoupili na jinou školu	3
jiný důvod změny: úmrtí	0

5.2 Průměrný počet žáků na třídu a učitele

	průměrný počet žáků na třídu	průměrný počet žáků na učitele
ZŠ	8,3	6,8

5.3 Žáci s trvalým bydlištěm v jiném kraji

	kraj	Jihočeský	Jihomoravský	Karlovarský	Vysočina	Královéhradecký	Liberecký	Moravskoslezský	Olomoucký	Pardubický	Plzeňský	Středočeský	Ústecký	Zlínský	CELKEM
		zŠ	počet žáků celkem				2		1	1				36	
	z toho nově přijatí											1			1

5.4 Výsledky vzdělávání žáků

prospělo s vyznamenáním	82
prospělo	59
neprospělo	0
ze zdravotních důvodů opakovalo ročník	6
počet žáků s uzavřenou klasifikací do 30. 6.	147
tj. % z celkového počtu žáků	100 %
průměrný počet zameškaných hodin na žáka	72,867
z toho neomluvených	0

5.5 Vzdělávání cizinců

Začleňování cizinců a příslušníků národnostních menšin do prostředí základní školy logopedické probíhá bez větších problémů. Podpora žákům a jejich rodinám je zajišťována zejména individuální formou logopedické intervence, konzultacemi a poradenskou spoluprací se zákonnými zástupci žáků. V rámci ZŠ jsou realizována opatření, umožňující bilingvním žákům přípravu na vyučování s dopomocí, individuální jazykovou a multikulturní podporu ze strany učitelů, je využívána nabídka školy v doučovacích kroužků ve školní družině a školním klubu.

Počet žáků cizinců ve školním roce 2019/20		
národnost	počet žáků	z toho dívek
ukrajinská	2	0
rumunská	1	0
ruská	2	0
slovenská	3	2
celkem	8	2

5.6 Školní vzdělávací program, učební plán

Ve školním roce 2019/2020 pokračuje vyučování podle školního vzdělávacího programu **Škola porozumění**. Vzdělávací program je na základě mnohaletých zkušeností upraven a převeden do elektronické verze INSPIIS. Školní vzdělávací program je zpracován tak, aby povzbuzoval jak nejschopnější žáky, ale také nezapomínal na ty méně nadané.

Všem vyučujícím jde o to, aby se každý žák prostřednictvím výuky optimálně rozvíjel. Školní vzdělávací program Škola porozumění klade hlavní důraz na komunikaci a její rozvoj podle potřeb a možností žáků.

Speciálně pedagogická a logopedická intervence je součástí oblasti výchovy, výuky a zájmových aktivit žáků s poruchami řeči, komunikace a učení. Snažíme se, aby program respektoval tradici školy a vždy reagoval na aktuální vzdělávací potřeby.

UČEBNÍ PLÁN CZŠL DON BOSCO 2019/2020

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	
ČESKÝ JAZYK	8+1	7+2	6+1	6+1	6+1	3+2	4+1	4+1	3+2	
ANGLICKÝ JAZYK			3	3	3	3	3	3	3	
RUSKÝ JAZYK							2	2	2	
MATEMATIKA	4	4+1	4+1	4+1	4+1	4	4	4	3+1	
INF. A KOM. TECHNOLOGIE					1	+1	1	+1		
PRVOUKA	2	2	2							
VLASTIVĚDA										
PŘÍRODOVĚDA				3	3					
DĚJEPIS						2	1+1	1+1	2	
VÝCHOVA K OBČANSTVÍ A ETICKÁ VÝCHOVA						1	1	1	1	
FYZIKA						1+1	1	2	2	
CHEMIE								1	2	
PŘÍRODOPIS						2	2	1	1	
ZEMĚPIS						1+1	2	1+1	2	
HUDEBNÍ VÝCHOVA	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
VÝTVARNÁ VÝCHOVA	1	1	1	2	2	2	2	1	1	
VÝCHOVA KE ZDRAVÍ								1	1	
TĚLESNÁ VÝCHOVA	2	2	2	2	2	2	2	2	2	
PRAKTICKÉ ČINNOSTI	1	1	1	1	1					
PĚSTITELSKÉ PRÁCE						1				
PŘÍPRAVA POKRMŮ							1			
FINANČNÍ GRAMOTNOST								1		
POČÍTAČOVÁ GRAFIKA									+1	
LOGOPEDICKÁ INTERVENCE	2	1	1	1	1	1	1	1	1	
CELKEM	22	22	23	25	26	30	30	31	31	
	118 (16D)					122 (18D)				
Nepovinné předměty										
Náboženství	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Zájmové útvary										
Komunikační dovednosti		1	1	1	1	1	1	1	1	
Základy práce na PC			1	1		1	1			

5.7 Výuka cizím jazykům

Výuka anglického jazyka na 1. stupni

Vyučujeme podle učebnice Marie Zahálové: Angličtina pro 3. - 5. ročník základní školy, SPN. Učebnice je doplněna pracovním sešitem a poslechovým CD. Na výuce se podílí více pedagogů, všichni používají při hodinách i další materiály: obrázky, karty, pexesa, plyšové hračky, internet. Při hodinách pustí dětem z počítače anglické písničky, říkadla, hry na doplňování slov, přiřazování předmětů, krátká videa. Snažíme se, aby žáci v hodinách aktivně sami pracovali a zapojovali se do výuky. Od počátku 3. třídy se seznamují s psanou i ústní formou cizího jazyka. Naším cílem je, aby rozuměli jednotlivým pokynům a větám, adekvátně na ně reagovali a byli schopni sami sestavovat jednodušší anglické věty. Výuka je ztížena logopedickými vadami různého stupně, obtíže činí většinu žáků rozdíl v psané a mluvené podobě jazyka. Postupně během školního roku se je snažíme zmenšovat a dbáme na to, aby byl důraz kladen zejména na ústní část učiva, na porozumění obsahu a schopnost sebevyjádření. Pokroky ve znalostech nejsou u všech žáků stejné. Je to dáno jejich schopnostmi, snahou, přístupem ke školním aktivitám, ale také rodinným zázemím a spoluprací s rodinou. V tomto školním roce byly vzhledem k distanční formě vyučování podmínky jazykového vyučování mladších žáků velmi ztíženy, kromě vyučujících velkou měrou přispívaly ke zdárnému zvládnutí učiva i asistenti pedagoga.

Výuka anglického jazyka na 2. stupni

V 6. - 9. třídách je časová dotace pro AJ tři hodiny týdně. To je opravdu velmi málo, když vezmeme v potaz, že se jedná o jazyk, kterým komunikuje téměř celý svět. Již čtvrtým rokem učíme na druhém stupni podle učebnic YourSpace od nakladatelství Fraus. S učebnicí i pracovním sešitem se dá pracovat na interaktivní tabuli a rovněž přes ni pouštět veškerá poslechová cvičení. K učebnicím jsou volně ke stažení další podpůrné materiály pro pedagogy, rozvíjející čtení a porozumění textu, poslech, psaní a komunikaci. Také je možno využít vypracované opakovací testy ke každé lekci. Učebnice jsou moderní, barevné, plné aktuálních témat, s vlastním komiksem na konci každé řady. Oblíbená je online platforma Kahoot!, kde žáci získávají body za správnou a včasnou odpověď. Letošní 2. pololetí bylo poznamenáno mimořádnými opatřeními kvůli covidu-19 a žáci od 16. března výuku angličtiny absolvovali distančně přes společnou výukovou skupinu Google Groups. U většiny z nich zájem o studium cizího jazyka během nouzového stavu výrazně vzrostl. Na příští školní rok chystáme v oblasti výuky angličtiny řadu novinek pro její zefektivnění.

Výuka ruského jazyka na 2. stupni

Jako druhý cizí jazyk je ruský jazyk vyučován od 7. ročníku s dotací 2 hodin týdně. Používáme učebnice Поехали 1, 2, 3 a příslušné pracovní sešity. Kromě toho máme k dispozici klasické pomůcky: tabulky s azbukou, pexeso, kartičky s obrázky pro doplnění slovní zásoby, slovníky. Na procvičování nových slovíček používáme také online testy dostupné na internetu. Žáci se někdy musí pracně naučit nová slovíčka a fráze, které v hodinách využíváme při práci ve dvojicích, komunikujeme formou otázka – odpověď. Pro výuku je také velmi důležité čtení, aby si žáci na azbuku a správnou výslovnost zvykli. Hodně slov je podobných českým, ale mají přízvuk jinde – a to je problém. Vždy se snažíme na tento jev žáky upozornit a při pozorném čtení si ukazujeme, že dané slovo sice znají, ale příčinou nedorozumění je právě nesprávný přízvuk. V učebnicích ruského jazyka máme hodně různých textů ke čtení. Velmi vhodné jsou pohádky, pomocí kterých mohou žáci zároveň poznávat kulturu ruského národa. Nejprve sledujeme pohádku na YouTube, potom je jim přečtena z učebnice, nakonec ji čtou sami.

Práci s textem jsme hodně využívali v době distanční výuky. Posílány byly kontrolní pracovní listy, vytvořené přímo na konkrétní text, abychom zjistili, jak se samostatná práce daří. Velkou výhodou byla možnost realizovat hodinu prostřednictvím programu ZOOM. Je jasné, že je stále co zlepšovat, hledat a zkusit nové metody. Také je třeba jednotlivým třídám přizpůsobit výuku podle reálných možností žáků vzhledem k jejím řečovým handicapům.

5.8 Speciální výchova a vzdělávání: Logopedická intervence

Jsme plně organizovaná logopedická škola, zřízená podle § 16 odst. 9, logopedická intervence je naší prioritou. Prolíná celým výchovně vzdělávacím procesem, učební plán obsahuje týdně dvě hodiny speciálních předmětů: Logopedická intervence a Komunikační dovednosti v každém ročníku. Je realizována individuální i kolektivní formou podle potřeb a věku žáků. Speciální pedagogové – logopedi vypracují na začátku roku pro každého žáka plán logopedické intervence, z kterého vyplývá, kam bude směřovat logopedická péče. Po zahájení školního roku v září proběhl již tradičně na prvním stupni Týden intenzivní logopedické intervence. Byl zaměřen zejména na zmapování a rozvoj řečových dovedností a s tím souvisejících percepčních a kognitivních schopností. Také u žáků nastartoval dovednosti potřebné k zvládnutí školní práce. V tomto týdnu jsme využívali i Logopedickou zahradu Don Bosco. Součástí logopedického týdne byla i canisterapie a tématické programy v relaxační místnosti snoezelen. Na druhém stupni byl prioritou logopedické intervence rozvoj pragmatické jazykové roviny, tzn. plné využití komunikačních schopností v praxi. Distanční vyučování ve 2. pololetí značně zbrzdilo tempo logopedické intervence, podařilo se sice na dálku žáky a jejich rodiče metodicky vést, žádný elektronický kontakt však nemůže nahradit přímou intervencí logopeda, v příštím školním roce nás čeká hodně práce na navázání přerušené intenzivní logopedické péče.

Nedílnou součástí školy je i **logopedická poradna**. Navštěvují ji jak žáci naší školy, tak i zájemci z řad širší veřejnosti. Reedukace řeči zde probíhala jedenkrát týdně a pro její úspěšnost byla potřebná těsná spolupráce s pedagogy a s rodinou.

I v tomto roce jsme těsně spolupracovali s **Asociací logopedů** ve školství /ALŠ/. Tato profesní organizace mapuje a snaží se koordinovat logopedickou péči v rezortu školství. V rámci kariérního růstu se podílí na organizaci tříletého Specializačního vzdělávání logopedů ve školství. Pořádá akreditované vzdělávací kurzy a usiluje o proškolení pedagogů MŠ a prvního stupně ZŠ v oboru logopedie. Podíleli jsme se na organizaci Kurzů primární logopedické prevence, o prázdninách probíhal tento kurz přímo na naší škole. Také se u nás jednou měsíčně setkávali členové výkonného výboru ALŠ a řešili aktuální otázky, týkající se logopedické problematiky.

V rámci projektu Logopedické školy sv. Ludmily jsme společnými silami ve spolupráci s AP a PR agenturou vytvořili publikaci **Hláskář školy sv. Ludmily** pro děti s vážnými poruchami řeči a komunikačních schopností. Hláskář je složen z písmen logopedické abecedy, u každého krásně výtvarně zpracovaného písmene je krátké heslo, vztahující se k logopedické škole a k řečovým poruchám. Vše je doplněno logopedickými říkánkami, vhodnými k procvičování, fixaci a automatizaci dané hlásky. Publikaci doplňují obrázky, jak si svou budoucí školu představují naši žáci a vizualizace architektů z dílny architektonického studia M4 architekti. Tuto publikaci vydalo Arcibiskupství pražské.

5.9 Specifika práce v 1. ročníku

1. A, Tulení třídu, navštěvovalo ve školním roce 2019/2020 7 žáků: 3 holčičky a 4 chlapci. Čtyři prošli naší mateřskou školou, dvě děti měly za sebou nultý ročník, jeden chlapec speciální mateřskou školu. Ve třídě pracovala i asistentka pedagoga, 6 žáků mělo stupeň podpory III., 1 holčička IV, ale pomoc potřebovali naprosto všichni žáci s diagnózami vývojová dysfázie, balbuties, emoční nezralost, zkřížená lateralita, motorický neklid, opožděný vývoj řeči, emoční instabilita, specifické poruchy učení, bilingvismus, zdravotní oslabení. Téměř všechny děti měly doporučen z KPPP či SPC vlídný přístup a motivační hodnocení. Na nepovinný předmět Náboženství se přihlásili 4 žáci. Do výuky se všichni pustili s velkým nadšením, plnili vzorně všechny úkoly a všichni se výborně chovali. V průběhu září se chování jednoho chlapce zhoršilo natolik, že absolvoval diagnostický pobyt na dětském psychiatrickém oddělení FN Krč, kde mu byla diagnostikována hyperkinetická porucha chování a naordinována odpovídající medikace. Třída se celkově zklidnila. Navzdory svým poruchám se žáci učili velmi dobře, jen u jedné holčičky se naplno rozvinula specifická porucha učení, která je indikací k opakování ročníku. V pololetí dostaly děti samé jedničky. Zúčastnili jsme se loutkového divadelního představení skupiny Baribal, navštívili knihovnu v KD Krakov, pořad Jak se dělá knížka. Od února jsme začali chodit na plavecký výcvik, ale s příchodem COVIDu 19 a zavřením škol vše skončilo. V průběhu distančního vzdělávání se ukázalo, jak svědomití jsou rodiče a jak dokážou své děti přimět k práci. Až na jednu výjimku se to všem podařilo na 100%. Dostali diplom k závěrečnému vysvědčení. V době koronavirové jsem žáky pravidelně zásobovala materiály k procvičování učiva - někteří po návratu do školy odevzdali vše perfektně hotové, jiní téměř. Není to tak úplně jejich vina, rodiče v tomto případě dětem nechali naprostou volnost. Do konce školního roku nám zbyla jen velmi krátká doba, navíc někteří žáci do školy nenastoupili ze zdravotních důvodů a jedna holčička odešla během koronakrizy do ZŠ v místě bydliště. Hodně štěstí, tuleni, vzhůru do 2. třídy!

1. B navštěvovalo ve školním roce 2019/2020 8 žáků: 6 chlapců a 2 dívky. Ve třídě se sešli žáci s těžšími stupni postižení, většinou vývojovou dysfázií, dyspraxií a ADHD. Od listopadu k nám přišla asistentka pedagoga, to byla velká pomoc. Učení nebylo snadné, ale všichni se snažili. Přesto budou muset 3 chlapci, 1. třídu opakovat. Zkoušeli jsme se učit zábavnější formou. Místo slabikování jsme plácali mouchy, k procvičení motoriky jsme vymýšleli překážkové dráhy a cvrnkali či foukali kuličky. V únoru začali žáci v rámci tělesné výchovy navštěvovat plavecký výcvik na Šutce. Plavání si užili jen měsíc a půl. V čase, kdy se děti už celkem vypořádaly s požadavky školy, přišla koronakrize a od 11. 3. 2020, zůstali žáci, nařízením vlády, doma. Nahlédneme-li na situaci od tohoto data trochu pozitivně, zjistíme, že jsme všichni měli možnost vyzkoušet si, jaké je domácí vzdělávání. Prohloubila se spolupráce mezi rodiči a učitelem. Školáci měli šanci vyzkoušet si různé věci, které by při běžné výuce nemohli. Těsně po uzavření škol byla jedna žačka hospitalizována a bylo moc pěkné pozorovat každodenní podporu od dětí, které ji povzbuzovaly a pomáhaly krátit dobu pobytu v nemocnici.

Každý v průběhu této koronadoby ukazoval svá malá hrdinství a chtěl se podělit o zážitky. Pepa krmil nutrie a objevoval parky, které posléze prozkoumávali i ostatní spolužáci. Šíma ukazoval, jak jezdí na kole a přidával počet ujetých kilometrů, Mára předváděl neskutečná díla a vlastní výtvary, Vojta a Xaver nás seznamovali se živými domácími zvířaty. Danielka nás zdravila z výletů a ukazovala nové hry na tabletu, Ella nám natáčela srnky na jejich chatě, Sam posílal pozdravy a ukazoval jejich psy. Samozřejmě měli všichni přehled, jak komu jde čtení a jak se kdo vypořádával se psaním, protože to vkládali do skupinové konverzace. Rodiče posílali různé tipy, jak ukrátkit karanténu a jak udělat zábavnější výuku, snažili se s dětmi co nejlépe pracovat. Videovýuka byla výzva pro děti, rodiče, ale především pro učitele. Točení videí nevyšlo vždy napoprvé, ale nakonec to vždy dobře dopadlo. Po otevření škol 25. 5. 2020 nastoupily děti, které postupují do druhého ročníku. V klidu jsme si vyzkoušeli, co kdo umí, hráli hry a užívali si společné chvíle, i když vše mělo jasná pravidla: dezinfekce rukou, lavic, měření tělesné teploty, při bližším kontaktu nasazování roušek, rozestupy mezi dětmi i lavicemi. Ti, co budou opakovat ročník, dostávali méně náročná cvičení a pracovní listy k upevňování základů. Ostatní se snažili dokázat, že vše zvládli. Se všemi jsme byli stále v kontaktu a tak všichni věděli, jak se máme, že se máme.

Metodické sdružení 1. stupeň ZŠ

Metodické sdružení učitelů 1. stupně se v letošním školním roce sešlo čtyřikrát, aby projednalo vše důležité, týkající se prospěchu a chování žáků, organizace školních akcí i dalších záležitostí, souvisejících s chodem školy. Velmi dobrá spolupráce a vzájemná pomoc se projevily i před návštěvou ČŠI, kdy zkušenější kolegyně byly nápomocné těm méně zkušeným. Náročnost práce s žáky, kteří přicházejí do logopedické školy, stále stoupá, proto je velmi důležité a nutné předávat si své znalosti, zkušenosti a osvědčené postupy. Společné sdílení radostí a strastí učitelského povolání je také jeden z úkolů metodického sdružení, v průběhu tohoto roku byl plněn ve zcela specifické formě distanční výuky. Vzájemná podpora spočívala i v psychické rovině. Konkrétní, nově objevené osvědčené učební postupy budeme používat v příštích letech, kdy je zařadíme do běžné výuky. Schůzky metodického sdružení 1. stupně proběhly v příjemné, přátelské atmosféře a pochopení.

Metodické sdružení 2. stupeň ZŠ

Metodické sdružení 2. stupně mělo pro letošní školní rok naplánováno celkem pět setkání, nakonec se vzhledem k mimořádné epidemiologické situaci, která nastala ve 2. pololetí, uskutečnila pouze čtyři. Na prvním setkání na začátku školního roku jsme jako obvykle byli informováni o organizaci začátku školního roku a o struktuře výuky, projednávala se administrativní agenda třídního učitele a další náležitosti. I ostatní schůzky metodického sdružení probíhaly ve standardním duchu, velká pozornost byla věnována hodnocení prospěchu a chování žáků, fungování jednotlivých třídních kolektivů, projednávaly se konkrétní výchovné a výukové problémy některých žáků a způsoby řešení, jednalo se o náplni třídních schůzek a s tím související spolupráci s rodiči, domlouvala se další spolupráce s internátem a řešila se příprava a organizace školních i mimoškolních akcí. Všichni účastníci byli seznámeni s prací školního parlamentu, s plánem školního preventivního programu a s pokračováním projektu Šablony II. Vedení školy pravidelně informovalo o aktuálních tématech, o připravovaných akcích a o různých organizačních záležitostech, které souvisely s chodem školy.

Červnové metodické sdružení bylo specifické tím, že jsme se setkali poprvé po mimořádném uzavření škol a kromě běžných informací bylo hlavním tématem určit pravidla pro hodnocení práce žáků v průběhu distanční výuky. Paní ředitelka nás seznámila s pokyny a doporučeními MŠMT a stanovila pravidla hodnocení. Bylo dohodnuto, že kromě klasického vysvědčení žáci dostanou osobní slovní zhodnocení jejich práce, které vypracují třídní učitelé. Setkání se účastnili všichni učitelé 2. stupně, asistenti pedagoga a vedení školy. Výstupy z metodického sdružení byly prezentovány na pedagogických radách. Jednotlivá jednání byla vždy otevřená diskuzi a splnila požadované úkoly.

5.12 Práce asistentů pedagoga

Asistent pedagoga je pedagogický pracovník. Mezi hlavní činnosti asistenta pedagoga patří pomoc pedagogům při výchovné a vzdělávací činnosti, při komunikaci s dětmi, žáky a zákonnými zástupci, pomoc dětem a žákům při výuce a přípravě na výuku, při orientaci ve školním prostředí. Jeho práce vychází z odborného posudku poradenského zařízení a z opatření stanovených v individuálním vzdělávacím plánu konkrétního dítěte či žáka. O náplni práce rozhoduje ředitel školy a činí tak s ohledem na speciální vzdělávací potřeby daného žáka, na jeho aktuální stav a individuální vývoj.

Asistenti pedagoga ve školním roce 2019/2020		
	Počet asistentů	Počet podporovaných žáků
MŠ	5	14
ZŠ	14	25

Lenka, ZŠ

Mně svěřená dívka je milá a vstřícná. Ke všem svým úkolům přistupuje pečlivě a svědomitě. Ráda maluje a vybarvuje, zároveň také velmi krásně píše. Na její práci je vždy radost pohledět. Má ve třídě mnoho kamarádů. Zvládá řešit nastalé sociální situace a přispívá svým chováním ke klidné a spolupracující atmosféře. Kromě krásného písma také velmi pěkně čte a má ráda knížky. O přestávce často přijde s vybranou knížkou, nejčastěji o zvířátkách, a prosí o přečtení textu k jednotlivým obrázkům. Ani v matematice nemá větší problém, pokud pochopí postup výpočtu dané úlohy, pracuje již samostatně. Kromě pomoci N. jsem často asistovala i další dívce K. a chlapci T.. K. potřebovala mou pomoc ve čtení i při počítání, první třídu bude nakonec opakovat. T. vyžadoval zvýšený dohled z důvodu svého chování.

Marie, ZŠ

Asistovala jsem u chlapce v 1. třídě. Zpočátku bylo velmi těžké udržet chlapcovu pozornost jen na krátkou chvíli. Velmi rychle reagoval na jakékoliv zevní podněty a nechal se jimi lehce rozptýlit. Stále jsem se snažila udržovat jeho pozornost a při některých úkolech ho korigovat, aby se nezabýval jinými činnostmi. V některých předmětech jsem ho naopak musela k činnosti povzbuzovat. Dohlížela jsem na uspořádání pracovního místa, jelikož neudržel pořádek v lavici a pak se špatně orientoval ve svých věcech. Když byl unavený, proložili jsme na pokyn třídní učitelky vyučovací hodinu relaxací. Chlapec je v kolektivu oblíbený, má mnoho kamarádů. Má velký smysl pro humor. Práce byla občas těžší, ale výsledky jsou viditelné. Domácí příprava a komunikace s matkou byly bez problémů.

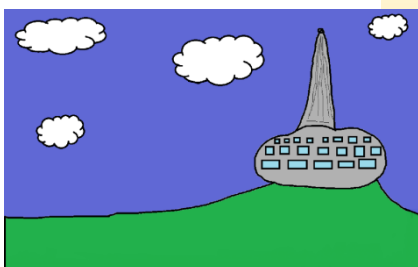

Irena, ZŠ

Chlapec M. je velmi roztěkaný, pořád si s něčím musí hrát nebo alespoň kopat nožičkami či poskakovat na židli. V hodinách často nedává pozor. Stále se na mě hodně spoléhá. V některých věcech se stává trochu samostatnější, jsou vidět malé pokroky. Věřím, že se bude stále zlepšovat. Je snaživý a ve většině věcí i sebevědomý kluk. Velmi dobře mu jde matematika. Největší problém je se čtením a psaním. Při psaní stále potřebuje mít pomocnou tabulku, písmena si často nevybavuje, nebo je zaměňuje. Když mu něco nejde, tak se moc zlobí. Má velký všeobecný přehled a hodně se v hodinách snaží.

Lída, ZŠ

V tomto školním roce jsem působila jako asistentka pedagoga v sedmé třídě. V kolektivu chlapců jsem se na doporučení psycholožky cíleně věnovala chlapci s mentální retardací, ale příležitostnou pomoc u mne našli i ostatní, kdykoli bylo třeba. Chlapce jsem poznala jako citlivého, zdvořilého a vždy ukázněného žáka, respektujícího učitele, ale i ostatní dospělé. Ke svým spolužákům se choval přátelsky a velice slušně. Jejich vášnivé debaty, halasení a vzájemné škádlení o přestávkách ale nesdílel. Byl spíše tichým společníkem a pozorovatelem. Při vyučování byl pozorný a aktivně se zapojoval. Často se hlásil, i když mu rychlé a výstižné formulování odpovědí dělalo často potíže. Snažil se pracovat vytrvale a bez úlev, na které měl nárok, například při opisování delších textů, zápisů z tabule, možnost přestávek v práci, krácení kvantity ve prospěch kvality. Citlivý přístup vyučujících a jejich pochvala byly pro něj silně motivující. Při zadání samostatné práce býval zpočátku nejistý a vítal pomoc. Poté už pracoval bez váhání. Někdy zbytečně panikařil a chyboval. U chlapce bylo třeba zohlednit celou řadu obtíží, způsobených zrakovým znevýhodněním, menší grafomotorickou obratností, horší koordinací oko – ruka a z toho vyplývající nepřesností v rýsování nebo orientaci v mapách. Tolerováno bylo samozřejmě i pomalejší tempo práce. Také jeho horší komunikační schopnosti byly příčinou některých obtíží v češtině. Z těchto důvodů měl v letošním školním roce místo ruštiny o dvě hodiny týdně více angličtiny, ve kterých jsme procvičovali a upevňovali dané učivo. Chlapec je, i přes své obtíže, pracovitý, snaživý, vytrvalý a zdravě ctižádostivý. První pololetí tohoto školního roku ukončil s vyznamenáním. Hodně to pro něj znamenalo. Spolu jsme vycházeli velice dobře. Byl vůči mně otevřený, srdečný a sdílný. Rádi jsme si povídali. S maminkou velmi dobře spolupracujeme.

Monika, ZŠ

Dívku, u které jsem letos asistovala, znám už od minulého školního roku. Je to veselá, čilá děvče, oblíbené u spolužaček i u spolužáků. Ve vyučovacích hodinách je E. celkem aktivní, často chybuje, je nejistá. Ráda přijme i nápovědu, což minulý rok odmítala. Pracuje přiměřeným tempem, při samostatné práci chybuje. Problém jí činí slovní úlohy, doplňování a zdůvodňování pravidel v českém jazyce. Velmi ráda čte spolužákům. K oblíbeným předmětům patří vlastivěda a přírodověda. S rodiči dívky je velmi dobrá spolupráce, domácí příprava je poctivá, společně plní každý zadaný úkol.

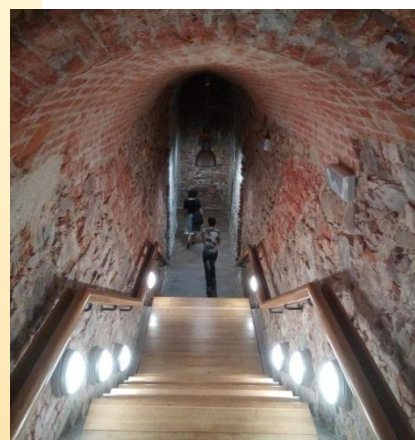
Lenka, ZŠ

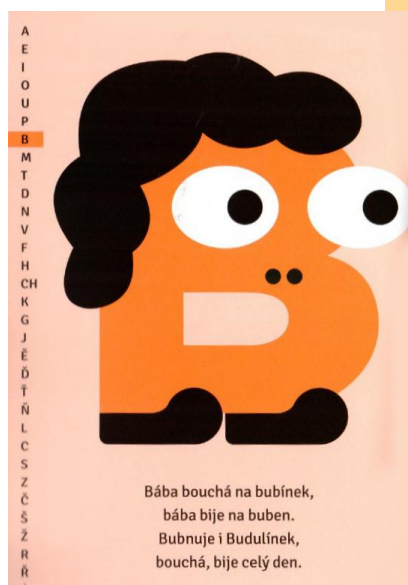
Sedí rybář na břehu divoké řeky. Sedí dlouho a tiše. Radostně očekává svůj úlovek. Voda je jeho vášní, trpělivost jeho výsadou. Měla jsem možnost poznat mírumilovného a nekonfliktního chlapce, který i uprostřed rozbouřené řeky vždy dokázal stát pevně a neohroženě. Pozitivně naladěný, skromný, pracovitý a přátelský, s vírou, pokorou a poslušností. Velmi ráda jsem pobývala v jeho přítomnosti. Protože klid šířil se prostorem do duší všech, kteří odemkli zámky a otevřeli dveře vstříc tomuto poutníkovi. Ráda jsem přihlížela jeho radostem z malých úlovků, ve skromném očekávání na ty větší. Rozbouřená řeka mu nikdy nevzala odvahu, vždy s pokorou dokázal přijmout její peřeje. Pomáhala jsem mu v divoké řece nacházet ta správná slova, pomáhala jsem mu je psát. Zlatou rybkou je však možné ulovit jen v tichosti a beze slov. Hodně štěstí, rybáři!

Ve známých vodách nachází dívka svůj klid. Žádná divoká řeka, žádné peřeje. Poklidná hladina průzračného jezera, která naskýtá možnost pohledu až na samé dno. Jen takovéto vlídné a harmonické prostředí jí umožní projevit ušlechtilost své mluvy a svého konání. Dívka, která hodně a ráda čte, dokáže ve svém slovníku nalézat skvostné úlovky. V klidných časech pomůže i pohladí, je pracovitá, přátelská a pečlivá. Běda však tomu, kdo hladinu poklidného a průzračného jezera zčeří. Jen zkušený, ohleduplný a vnímavý plavec dokáže s tichými vodami jezera splynout a nerušeně vychutnat jeho krásu.

Michal, ZŠ

L. je dívka s poruchou pozornosti. Je společenská a živá. Když se rozhodne pracovat, je bystrá a veselá, schopná vynikat v jakémkoliv předmětu, přestože ji velmi omezuje špatná úroveň čtení, mnohem častěji však pracovat odmítá. Rychle ztrácí chuť k další práci nebo dokonce aktivně brání dalšímu postupu. V takových případech odmítá veškeré pokusy o motivaci a nereaguje na většinu pozitivní i negativní zpětné vazby. Velice záleží na její aktuální náladě. Často se stává, že se omluví a stráví celou hodinu na toaletě. Je velmi upnutá na otce a většinou domluvy vedené touto linií mají marginálně větší pravděpodobnost úspěchu. Ráda si povídá a často obdarovává spolužáky sladkostmi, pokud ovšem nejsou věci podle jejích představ, uchyluje se k nátlaku a někdy i k násilí.

Markéta, ZŠ

Chlapec, s nímž jsem tento rok pracovala, je velmi bystrý, přemýšlivý a komunikativní. Velmi ho zajímá historie, technika a politika, ale i mnoho dalších věcí a oborů, na které se nikdy neváhá podrobně vyptávat. Rozhovory s ním jsou často inspirativní a vždy zábavné. Má rád pohyb na čerstvém vzduchu a sport, vyniká v míčových hrách. Překážkami v jeho cestě jsou horší jemná motorika, krátkodobá paměť, oslabená schopnost soustředit se a snadná unavitelnost. Největší potíže mu působí složitější početní operace a slovní úlohy. Každému drobnému úspěchu na matematickém poli předcházelo mnohé názorné vysvětlování a procvičování nejrozličnějšími způsoby, ale hlavně neustálé povzbuzování a aktivizování. Nejtěžší u tohoto chlapce totiž je nalezení způsobu, jak ho při matematice alespoň trochu motivovat k ochotné spolupráci. I když se z každého úspěchu dokáže opravdově a hluboce radovat, je tento před další hodinou zcela zapomenut a je třeba znovu přemáhat nechuť. Víím ale, že, když se alespoň trochu snaží, dokáže s dostatečnou mírou trpělivosti, podpory a porozumění krok za krokem dojít k dobrému výkonu.

Jarka, ZŠ

Navázala jsem na zkušenosti a poznatky z uplynulého školního roku, kdy jsem měla všechny tři chlapce v péči jako asistent pedagoga. Především jsem již věděla, jaké mají kluci schopnosti a problémy, poznala jsem i jejich povahy. Chlapec M. stále píše velkým tiskacím písmem, ale v ruském jazyce rád přistoupil na můj návrh psát psací azbukou. Držel se mých pokynů a technika psaní se mu vcelku daří. Má z toho radost. Příčinou jeho nezdarů je také strach, že něco nezvládne. Těší mě i v tomto směru posun vpřed. Podpořila jsem jeho sebedůvěru a společně jsme často dosáhli požadovaného výsledku. Pracovali jsme také na udržení pořádku na lavici a přípravě pomůcek na vyučování, na úpravě v sešitech, i na jeho socializaci. M. má oporu v rodině. V případě chlapce D. je nutné uplatňovat soustavnost a důslednost. Jeho písemný i ústní projev je stále na slabé úrovni jen s mírným zlepšením. Stále píše bez háček a čárek, nerozeznává dlouhé samohlásky, špatně vyslovuje a řadě i běžných slov nerozumí.

Při distanční výuce jsem zjistila, že nezná nejen české, ale ani ruské reálie. Málo čte. Komunikace ve škole nestačí, je nutná i v rodině, kde stále mluví rusky. D. je však ctížádostivý, snaživý a chce dosáhnout lepších výsledků. Jen musí být stále veden. Nutnost neustálého opakování nových poznatků se prokázala i u třetího chlapce M., který má velmi pěkné studijní výsledky. Úspěch je podpořený péčí a pomocí maminky. M. pracuje pomalu a pečlivě, při řešení složitějších úkolů si neví rady, potřebuje pomoc. Je velmi citlivý, snadno se rozpláče. U všech tří chlapců se projevuje spíše krátkodobá paměť. Pro úspěšnou práci asistenta pedagoga by mělo být především vytvoření dobrého vztahu a důvěry žáka, pěkné pracovní atmosféry ve třídě, ale i vzájemné komunikace s třídním učitelem. Stále přemýšlet a vymýšlet nové metody a cesty, jak se dopracovat k lepším výsledkům. Snad se mi alespoň něco málo z toho podařilo.

Eva, ZŠ

Ve třídě jsou dva chlapci, kteří pracují s podporou asistenta pedagoga. Chlapec K. končí základní vzdělávání a byl přijat na obor pečovatel. Je velmi přátelský a pečlivý. Přetrvává vada řeči a matematika nikdy nebude jeho silná stránka. Velmi se snaží. Spolupracuje i jeho rodina, aby uspěl. Já věřím, že se mu to podaří. Chlapec M. na prvním stupni exceloval, posléze musel ale přidat, což se mu podařilo. Hlásí se na střední školu s maturitou. Jeho logopedická vada je téměř pryč, zásluhou rodičů a učitelů má velkou šanci se v životě dobře uplatnit.

Viktor, ZŠ

Chlapec, kterému asistuji, je temperamentem spíše melancholik. Bývá často mlčenlivý a přemýšlivý. Trpí určitou vnitřní nejistotou, má tendenci být samotářem a nemá příliš zájem o kontakt s ostatními dětmi. Nerad se účastní třídních akcí. Má rád hlavolamy a logické hry, matematiku. V tom cítí sebejistotu. Se čtením a se psaním je to už těžší. Nečte plynule a občas si plete písmenka. Nedá se říct, že vždy rozumí čtenému textu. Psaní diktátu je pro něj také těžké - má slabou paměť, nemůže si zapamatovat větu a je pro něj těžké větu správně napsat. Píše moc hezky, píše pomalu a soustředěně, zvládá opis a přepis krátkých vět. Má méně rozvinutou slovní zásobu a odpovídá krátkými větami. Má nižší sebevědomí a těžce nese, pokud se mu něco nepodaří. Proto je při hodinách potřebná neustálá motivace.

Vojta, ZŠ

V tomto školním roce vidím posun dívky K. v oblasti matematiky a české gramatiky. Někdy bylo potřeba detailnější vysvětlení k pochopení látky, ale víceméně je dokázala zvládnout. V ostatních předmětech se objevilo občasné kolísání. Největší obtiže dělá K. vyjadřování a přemýšlení v oblasti slohových úvah a také hledání „mezi řádky“ v textu a odhalení myšlenky v textu obsažené. Pokud látce nerozumí, objeví se u ní často nezáměr a někdy i neochota zkoušet porozumět. Stávalo se pak, že nechala zadaný úkol na poslední chvíli, či jej vůbec neudělala. Bylo pak třeba na ní dohlédnout, aby práci odevzdala. Pokud se u ní dostaví únava z velkého množství zadané práce a vjemů, její výkon a soustředění začne klesat. Zároveň jsem se snažil podporovat v ní její osobní názory k danému tématu, aby se u ní zlepšila komunikace i slovní zásoba. Její povaha je i nadále dobrosrdečná a vstřícná, jak k mé osobě, tak k učitelům. Kvůli distančnímu vyučování jsem s K. pracoval přes Skype. Nejvíce jsme spolu probírali po domluvě s paní učitelkou anglický jazyk. Snažil jsem se o to, aby měla lepší přehled v časech, nepravidelných slovesech, překladu a také výslovnosti. Používali jsme i zábavná on-line cvičení, které měla automatické hodnocení. Přesto jsem jí často dával doplňující otázky k danému tématu, abych si ověřil zda mu rozumí. Potřebovala mojí asistenci v oblasti slohových cvičení, která jsou pro ni stále náročná. Spolupráce a komunikace s rodiči byla v pořádku, vždy s možností individuální domluvy.

Eva, ZŠ

Ve třídě jsou tři žáci, kteří pracují s podporou asistenta pedagoga. U chlapce F. byla potřebná dopomoc více v jazycích. S dopomocí se mu práce dařila lépe. V matematice se oproti začátku školního roku zlepšil, stále měl ale problém se slovními úlohami. Chlapec H. potreboval dopomoc hlavne v matematice. Při probírání nové látky pracoval s tabulkami. V práci se hodně zlepšil, dovedl často spočítat příklady bez tabulky a snažil se o samostatnou práci. Chlapec T. potreboval dopomoc v jazycích i matematice. Pracuje velmi pomalu, má větší jistotu v práci s dopomocí asistenta. Často mu chybí pravidelná domácí příprava. Ve třídě potrebují dopomoc i ostatní žáci, hlavne při procvičování nové látky, pak se postupně chybovost zmenšuje.

6. Prevence sociálně patologických jevů

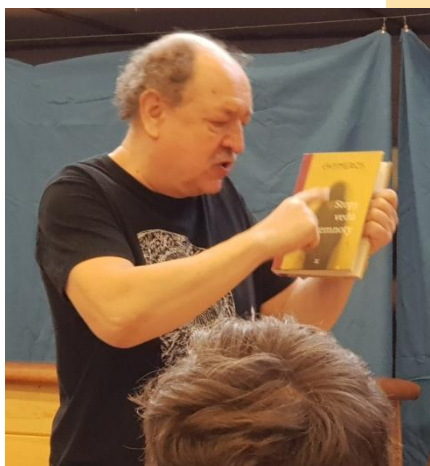
6.1 Poskytování poradenských služeb

Školní poradenské pracoviště působí na CZŠL Don Bosco a MŠL samostatně od září školního roku 2015/2016. Zabezpečuje péči o žáky a děti ZŠ a MŠ se speciálními vzdělávacími potřebami, převážně se zdravotním postižením. Tým tvoří školní psycholog, výchovný a kariérový poradce, speciální pedagogové, logopedi, metodik prevence a zdravotní sestra. Školní poradenské pracoviště zajišťuje poskytování a koordinaci preventivních, pedagogických, psychologických a poradenských služeb přímo ve škole. Snaží se pomáhat při zvládnutí a řešení výchovných, vztahových a výukových potíží dětí a žáků. Spolupracuje s vedením školy, pedagogy, vychovateli školy a asistenty pedagoga. Činnost školního poradenského pracoviště představuje komplexní poradenskou službu žákům, jejich zákonným zástupcům, pedagogům a klientům z řad veřejnosti.

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVISŤE CZŠL DON BOSCO A MŠL VE ŠKOLNÍM ROCE 2019/2020	
Školní psycholog	
Mgr. Marcela Hájková	čtvrtek: 8.00 – 14.00
Výchovný a kariérový poradce	
Mgr. Hana Pavelková	pondělí 13.30 – 14.15 středa 10.55 – 11.40 pátek 11.50 – 12.35
Speciální pedagog, logoped	
Mgr. Kateřina Denemarková	pondělí: 14.00 – 17.00 úterý: 14.00 – 17.00
Mgr. Jana Strnadová	úterý 10.00 – 11.30
Bc. Eliška Thompsonová	pondělí 10.00 – 12.00 čtvrtek 10.00 – 12.00
Školní metodik prevence	
Mgr. Anna Kašíková	středa 13. 00 – 13.30 pátek 10.00 – 10.30
Zdravotní sestra	
Bc. Marie Semanišínová	Dle potřeb školy

6.2 Preventivní program školy

Mezi hlavní cíle Preventivního programu (dále jen PP) patří vytvořit pozitivní sociální klima, tj. prostředí vzájemné komunikace mezi žáky, učiteli a ostatními zaměstnanci školy, nabídnout dětem seberealizaci ve volnočasových aktivitách, vychovávat ke zdravému životnímu stylu, podnítit jejich zájem o práci školy a posilovat komunikační dovednosti. Učíme děti komunikaci, pozitivnímu hodnocení, sebehodnocení, sebeovládání, nalézt osobní žebříček hodnot. Cílem PP je taková osobnost žáka, která bude na svůj věk natolik zralá, že dokáže na problém ukázat, zkoumat ho, ptát se, srovnávat a pochopit ho. Žák bude schopen se rozhodnout, vážít si svého zdraví a bude umět nakládat se svým volným časem, naučí se zvládat úzkosti a stres, mít pocit bezpečí. Dalším cílem je realizovat týdenní adaptační pobyty, které jsou zaměřeny na osvojování sociálních dovedností – sebepoznání, sebeúctu, pozitivní přiměřené hodnocení sebe i druhých, zlepšování vztahů mezi žáky a následné vytvoření dobrého výchovného společenství. Tyto pobyty jsou propracovány ve čtyřletém na sebe navazujícím projektu. Neméně důležitým cílem, ke kterému PP směřuje, je větší informovanost a zapojení rodičů do realizace preventivních aktivit, co se týká názorových postojů a vzorů v chování, zejména jednání v konkrétních situacích. Tyto cíle se nám daří plynule naplňovat.

Ve způsobu realizace PP vycházíme z daného věcného prostředí školy, vytváříme podmínky umožňující společnou činnost dětí v době mimo vyučování, a to ve třídách školy, kde mohou žáci 20 minut před začátkem vyučování, ale zejména v době polední přestávky v úterý a ve čtvrtek pro druhý stupeň od 11.40 do 12.10 hod. společně pobývat. Třídy jsou podnětné, barevně vymalované a zdobené zejména dětskými výtvy.

V systému vztahů a interakcí pracujeme na sociálním klimatu školy zejména ve smyslu rozvoje postojů – úcty, důvěry, snášenlivosti, empatie, spolupráce.

V oblasti zdravého životního stylu ve škole dodržujeme režim dne, informujeme o zásadách zdravé výživy, pohybové aktivitě.

Při formě zdravého učení se snažíme dodržovat smysluplnost, přiměřenost, spoluúčasť a spolupráci, využíváme motivujícího hodnocení. Snažíme se o otevřené vztahy s rodiči a veřejností, pravidla chování s právy a povinnostmi vymezuje řád školy.

Preventivní témata zaměřená na zdravý životní styl zařazujeme do celého rozsahu výuky, přitom se snažíme využívat skupinové práce, či jiné aktivizující metody, a to zejména v činnostech školního klubu, kde probíhají aktivity zaměřené na rozvoj různých dovedností a diskusí. Nácvik sociálních dovedností zejména realizujeme při pobytových akcích.

Co chceme a kam směřujeme:

Vytvářet pohodové školní prostředí: Pro vytváření klidného, pohodového a otevřeného prostředí je důležité mít ve škole příznivé klima. Žáci, učitelé i rodiče se dokáží vzájemně informovat, podpořit ve svém snažení. Žáci spolu s učiteli a často i rodiči se zúčastní různých akcí školy (vánoční besídky, masopustního karnevalu, DD, návštěvy muzeí, zoologické zahrady, botanických zahrad, divadelních a filmových představení, školních výletů, škol v přírodě a kurzů etické výchovy).

Porozumět potřebě vzdělávat se: ŠVP usiluje o co nejaktivnější zapojení žáků do procesu učení. Učitelům umožňuje volit nejvhodnější metody a formy práce, vhodně zapojovat evokaci a motivaci, a tak vtahovat žáka do maximální spoluúčasti na učení. Smyslem je vybavit žáky klíčovými kompetencemi komunikativními, sociálními a personálními, kompetencemi občanskými a pracovními. Hlavním posláním naší školy je vzdělávat s porozuměním. Důležité je vzdělávání v souvislostech, ne v odtržených pojmech. Výstupem je rozvoj znalostí, schopností, dovedností, návyků a postojů vytvářených v předmětech ŠVP.

Vychovávat lidskou osobnost a porozumět jí: Každý žák je jedinečný a zranitelný, respektujeme jedinečnost každého žáka. Osobnost učitele a osobnost žáka na sebe působí a dochází k vzájemné komunikaci – vyjadřování, obhajování a argumentaci.

Integrovat: Integrovaný program je postaven na odborné znalosti vyučujících. Učitelé 1. stupně mají vysokoškolské vzdělání v oboru speciální pedagogika – logopedie a na 2. stupni jsou předmětové aprobace také často v kombinaci se speciální pedagogikou – logopedií. Učitelé posilují osobnostní rozvoj dítěte a ve všech vyučovacích předmětech využívají speciální metody, které slouží k odstraňování řečových vad a specifických poruch učení. Mimo to všichni vyučující respektují individuální potřeby žáků. Vedou je k vzájemné toleranci a schopnosti spolupracovat. S integrací je spjata boření bariér a umožnění optimálního rozvoje dítěte v souvislostech s jeho osobním maximumem. Současně jsou odstraňována jeho individuální znevýhodnění.

Vytvářet informační prostředí: Od 1. ročníků jsou žáci vedeni k zvládnutí čtenářských dovedností. Učitelé využívají speciálních metod a čtenářských textů pro dyslektiky. Od 5. ročníku se vyučuje informatika. Žáci procvičují učivo na počítačových výukových programech. Ve vyšších ročnících mají možnost některé domácí úkoly poslat učiteli elektronickou poštou (např. domácí slohové práce, referáty...). Žáci mají k dispozici školní žákovskou knihovnu a počítačovou učebnu.

Rozvíjet sport a další tělesné aktivity: Výuku tělesné výchovy doplňují kurzy plavání pro žáky 1. stupně, turistické aktivity na školách v přírodě a při prosociálního chování. U školy je moderní sportovní areál.

Učit cizí jazyk: Od 3. ročníku začínáme s výukou cizího jazyka – angličtiny. V 7. ročníku s výukou ruštiny.

Rozvíjet samosprávnou demokracii: S vedením školy úzce spolupracuje a pomáhá řešit problémy Rada školy. Žáci mají od 6. ročníku možnost ovlivnit chod školy prací v žákovském parlamentu, kde má každá třída dva zvolené zástupce. Žáci se učí vyjádřit svůj názor, naslouchat názorům druhých a přijímat zodpovědnost za svá rozhodnutí.

Porozumět nebezpečí, které na nás číhá: Velká péče je věnována preventivním programům. Součástí školního plánování je úzká spolupráce s KPPP, s Policií ČR, s Linkou bezpečí, s organizací Člověk v tísni, účast pedagogů na odborných přednáškách. Systematicky navzájem spolupracují metodik prevence, učitelé, výchovný poradce, psycholog, vedení školy a škola také nabízí programy pro volný čas.

Vytvářet podmínky pro využití volného času: Škola zajišťuje provoz Školní družiny a Školního klubu s činností v ranních i odpoledních hodinách.

6.3 Prevence rizikového chování

Mezi hlavní cíle Preventivního programu Církevní základní školy logopedické Don Bosco i pro netradiční školní rok 2019/2020 patřilo vytvořit pozitivní sociální klima, tj. prostředí vzájemné komunikace mezi žáky, učiteli a ostatními zaměstnanci školy, podnítit jejich zájem o práci ve škole a posilovat komunikační dovednosti. Snažíme se žáky naučit komunikaci, spolupráci, tvořivosti, pozitivnímu hodnocení, sebehodnocení, sebeovládání, nalézt osobní žebříček hodnot. V oblasti prevence šikany usilujeme dále o vytváření bezpečného prostředí ve škole a za tím účelem se snažíme podpořit solidaritu a toleranci, vědomí sounáležitosti, posílit a vytvořit podmínky pro zapojení všech žáků do aktivit třídy a školy, uplatnit spolupráci mezi dětmi a rozvíjet jejich vzájemný respekt a jednání v souladu s právními normami s důrazem na právní odpovědnost jedince.

Prioritním cílem preventivního programu je osobnost žáka na svůj věk a možnosti natolik zralá, že dokáže na problém ukázat, zkoumat ho, ptát se, srovnávat a pochopit ho. Žák bude schopen se rozhodnout, vážit si svého zdraví a bude umět nakládat se svým volným časem, naučí se zvládat úzkosti a stres, bude mít pocit bezpečí. Právě pocit bezpečí každého jedince a jeho začlenění do třídního kolektivu je základní podmínkou vytváření produktivního prostředí a dobrého sociálního klimatu třídy a školy.

Ve škole se na dosažení těchto cílů podílí školní metodička prevence a výchovná poradkyně, zejména ale třídní učitelé, ostatní pedagogičtí pracovníci a školní psycholog, rodiče a ostatní instituce, které se školou v tomto směru spolupracují.

V prvním pololetí školního roku v důsledku řešení různých druhů nevhodného chování ke spolužákům na prvním i druhém stupni proběhlo několik sezení pedagogických pracovníků s rodiči, žáky, individuálních i skupinových a pedagogové i rodiče byli seznámeni s postupy školy vzhledem k aktuálnímu Preventivnímu programu.

V rámci Preventivního programu byl v říjnu 2019 v Deštném v Orlických horách uskutečněn kurz etické výchovy pro žáky 6. a 7. ročníků - výchova k prosociálnímu chování.

V prosinci bylo žákům 8. a 9. ročníku umožněno vyplnit dotazník od Magistrátu hl. města Prahy zaměřený na výskyt rizikového chování u žáků 2. stupně ZŠ.

V rámci preventivních aktivit ve škole proběhla diskuse zvláště s dívkami a chlapci 8. a 9. ročníku dne 30. 1. 2020 na téma ŘEKNI NE! s instruktážním letákem od Policie ČR. Leták s informacemi a instrukcemi k řešení konkrétních problémů týkajících se bezpečného chování na internetu dostal každý žák domů.

20. února 2020 byl uskutečněn projekt Všeobecné zdravotní pojišťovny VZPoua úrazům pro 1. až 5. ročník, zaměřený na prevenci úrazů a nehod u dětí a mladistvých. Všichni žáci školy následně dostali pracovní sešity, které vyplňovali s třídními učiteli.

VZPOURA ÚRAZŮM

Program prevence dětské úrazovosti VZP ČR

 #vzpouraazum

Projekt je realizován ve spolupráci s hendikepovanými pracovníky VZP ČR, kteří se prostřednictvím organizovaných setkání na základních školách snaží dětem problematiku úrazů přiblížit, upozornit je na rizikovost určitých životních situací a naučit je, jak lze vhodnými preventivními opatřeními tato rizika omezit na minimum. Jednotliví ambasadoři pohovoří o svém úrazu a o životě s následným postižením. Součástí setkání jsou interaktivní soutěže a diskuse na téma úrazů. Právě hendikepovaní pracovníci VZP ČR z vlastní zkušenostivědí, jaké je to žít s trvalými následky po úrazu a dokážou děti a studenty motivovat k zodpovědné péči o vlastní zdraví a zdraví lidí v jejich okolí.

Školní metodička prevence se účastnila dvou pracovních setkání školních metodiků v KPPP v Praze 8. Nejprve 1. 10. 2019, kde byly na programu aktuality z městských části, nabídka programu pro podporu duševního zdraví – Blázníš? No a!, Nevypusť duši, nabídka služeb Centra Sámovka pro péči o děti. Při následném metodickém sdružení byly nabídky prezentovány učitelům školy. Další setkání se konalo 11. 2. 2020, kde byl po aktualitách nabízen program pro mládež a rodinu od organizace LATA a proběhla zajímavá diskuse s metodikem prevence z PPP při ZŠ Zlíchov o specifikách práce s dítětem s poruchou chování.

Po vyhlášení karantény a v průběhu on-line vyučování v rámci preventivních aktivit působili třídní učitelé zejména v rámci podpory třídních kolektivů e-mailovými zprávami s prosbou o zpětnou vazbu a především pomocí on-line konferencí, kterých se žáci rádi účastnili a hovořili spolu o aktuální situaci. Na závěr školního roku byla všem rodičům zaslána zpráva od metodičky prevence, ve které mimo jiné prosí rodiče:

„Vás všechny naléhavě prosím o to, abyste věnovali svým dětem čas a promluvili si společně o tom, co a komu píší, jak se vyjadřují, co je trápí, co jim vadí a co se s tím dá dělat...“

Dá se dělat jediné, jestliže mě někdo začne slovně, popř. jiným nevhodným způsobem, napadat a je mi to nepříjemné, napíši mu, že se mi jeho chování nelíbí. Jestliže to ten druhý nepochopí, potom s ním konverzaci ukončím! Ano, ukončím! To je celý zázrak a celá věda. Nic jiného se dělat nedá.

Během letních prázdnin budou mít vaše děti možná opět více možností trávit čas v neomezeném internetovém prostoru. Prosím vás tedy o to, abyste je upozornili na možná nebezpečí tohoto světa. Ať se nenechají vtáhnout do nevhodných způsobů komunikace mezi sebou, v jakékoli roli. Věřím, že to zvládnou a že pochopí skutečně podstatné věci a zvolí slušné způsoby chování, ať se pohybují kdekoli.“

Konzultační hodiny školní metodičky prevence byly ve středu od 13,00 do 13,30 hod a v pátek od 10,00 do 10,30 hod pro rodiče i žáky dále dle individuální domluvy.

6.4 Výchovné a kariérní poradenství

Činnosti výchovného poradce vyplývají z problémů při výchově a vzdělávání žáků a navazují na práci ostatních pedagogických pracovníků. V oblasti kázeňské se jedná o činnosti vyplývající z důsledků spojených s problémovým chováním některých žáků či s jejich rodinným prostředím, nejčastěji v kombinaci obojího. Vždy je třeba navázat kontakt a co nejlepší spolupráci se zákonnými zástupci, pokud to jde. V rámci školy je nezbytná těsná spolupráce s třídními učiteli, s vyučujícími jednotlivých předmětů, se školní psycholožkou, s metodikem prevence a s vedením školy. Mimo školu je nutné spolupracovat se školskými poradenskými pracovišti (pedagogicko-psychologická poradna, středisko výchovné péče) či dalšími subjekty jako je Orgán sociálně právní ochrany dětí příslušný dle bydliště žáka či Policie ČR, pokud je třeba. Hojně využívanou možností, jak řešit výchovné a vzdělávací problémy přímo ve škole, jsou individuální výchovné konzultace výchovného poradce se žáky v pondělí po vyučování. Při těchto konzultacích jsou průběžně dle potřeby řešeny prohřešky žáků jako např. špatná pracovní morálka, zapomínání pomůcek a domácích úkolů, napjaté či nepěkné vztahy mezi spolužáky, nevhodné chování, používání vulgárních výrazů apod. Je třeba najít s daným žákem podstatu řešeného problému a navrhnout možnosti řešení do budoucna. Zákonní zástupci jsou vždy o této konzultaci informováni předem. Více výchovných problémů jsme v tomto roce opět řešili mezi dětmi prvního stupně a ve školní družině, jednalo se převážně o nepěkné a nevhodné chování. Je nutno podotknout, že pravidla pro nepoužívání mobilního telefonu ve škole, která jsme zaváděli do praxe minulý školní rok, se osvědčila, žáci opět komunikují více mezi sebou.

V oblasti kariérového poradenství jsou aktivity výchovného poradce zaměřené na pomoc žákům a jejich zákonným zástupcům, kteří v daném školním roce končí povinnou školní docházkou. Nabízí konzultace a pomoc při volbě střední školy a v průběhu přijímacího řízení od začátku školního roku až do doby, kdy jsou všichni přijati na střední školu či odborné učiliště. Nejprve je nutné žáky i jejich zákonné zástupce seznámit s dostupnými zdroji informací (příručky, brožurky, webové stránky, přehledka středních škol Scholapragensis, dny otevřených dveří jednotlivých středních škol), zprostředkovat pomoc pracovníka Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny při výběru vhodné školy či oboru a nabídnout pomoc při individuálních konzultacích či společných třídních schůzkách. Dále je třeba vysvětlit celý průběh a organizaci přijímacího řízení, vyplňování přihlášek, vyplňování a manipulaci se Zápisovými lístky po přijetí na vybranou střední školu či učiliště. V tomto školním roce trvaly všechny tyto aktivity v důsledku koronavirové pandemie až do poloviny června, ale důležité je, že byli opět všichni žáci 9. ročníku (16 žáků) přijati již v 1. kole přijímacího řízení na zvolené střední školy a odborná učiliště do vybraných oborů.

Rozmístění žáků 9. ročníku ve školním roce 2019/20			
	Chlapci	Dívky	Celkem
SOŠ 4letá s maturitou	4	0	4
SOU a OU 3leté s výučním listem	6	5	11
OŠ 2letá	0	1	1

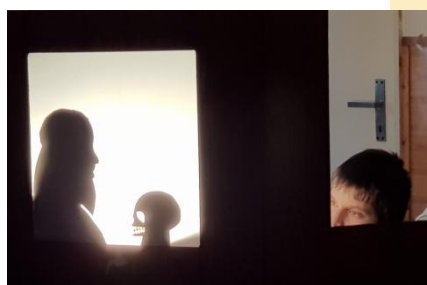

7. Aktivity a prezentace školy

7.1 Spolupráce s rodiči a jinými subjekty, praxe studentů

Rodiče žáků jsou našimi nejdůležitějšími partnery při výchovně vzdělávacím procesu. Škola a rodina má působit jednotně, jejich společným cílem je budování harmonické osobnosti handicapovaných dětí. Rodiče jsou proto ve škole vždy vítáni, mají své dva zástupce ve školské radě, mohou se vyjadřovat k chodu školy a vznášet své připomínky a návrhy k práci školy. Průběžně jsou informováni o výchovných a vzdělávacích výsledcích svých dětí prostřednictvím žákovských knížek a notýsků, pětkrát ročně jsou pořádány třídní schůzky, využívány jsou osobní konzultace s učiteli, vychovateli, školním psychologem a výchovným poradcem. Základní informace o škole a aktuálním dění v ní jsou zveřejňovány na webových stránkách školy. Rodiče jsou zváni na akce pořádané školou. Po dohodě mají rodiče možnost zúčastnit se vyučování nebo konzultací s pedagogy a vedením školy. Velké díky a uznání patří většině rodičů za podporu svých dětí při distančním vyučování.

Arcibiskupství pražské je naším zřizovatelem, supervizorem činnosti školy a duchovním vedením, přispívá na provoz školy, pořádá pro pracovníky školy pravidelné odborné semináře. Jmenuje Radu školské právnické osoby, která schvaluje hospodaření školy. Dva zástupci Arcibiskupství pražského zastupují zřizovatele ve Školské radě. Sekce církevního školství ČBK zabezpečuje legislativu církevních škol. V tomto školním roce zveřejnilo záměr postavit novou budovu logopedické školy a všemi silami na něm pracuje pod záštitou pana kardinála Dominika Duky.

Školská rada pracuje od roku 2005, má 6 členů: po 2 zástupcích zřizovatele, rodičů a pedagogů. Pravidelně se, dle jednacího řádu, nejméně dvakrát ročně schází, spolupracuje s vedením školy, navrhuje způsoby a oblasti optimalizace, je nápomocna v řešení problémů školy.

Křesťanská pedagogicko – psychologická poradna v Praze 8 zajišťuje psychologická vyšetření, potřebná pro správnou diagnostiku žáků při vřazování do školy nebo při přerazování na jiný typ školy, pomáhá při testování profesionální orientace vycházejících žáků, pravidelně školí výchovné poradce a třídní učitele, podílí se na lektorské činnosti prevence sociálně patologických jevů, stanovuje míru a stupeň speciálně pedagogické podpory u dětí a žáků MŠ a ZŠ.

Speciálně pedagogické centrum LOPES, Pedagogicko-psychologická poradna pro Prahu 8 a další pedagogicko – psychologické poradny a speciálně pedagogická centra spolupracují při vřazování a přerazování dětí do a z naší školy, stanovují míru a stupeň speciálně pedagogické podpory u dětí a žáků MŠ a ZŠ.

Pedagogická fakulta UK spolupracuje při odborné praxi a výzkumné činnosti studentů, naše škola je od roku 2004 její Fakultní školou.

Česká logopedická společnost profesora Miloše Sováka: škola má kolektivní členství, spolupracuje na konferenčních a publikačních činnostech.

Asociace logopedů ve školství: má zde členství většina našich speciálních pedagogů, škola se podílela na zakládání této asociace, jsme zastoupeni ve výkonném výboru ALŠ. Spoluorganizujeme a lektorujeme odborné logopedické kurzy pro pedagogy, pomáháme profesnímu a odbornému růstu speciálních pedagogů – logopedů ve školství spolupřátelstvím odborných školení a seminářů.

JABOK, Svatojánská kolej a Střední evangelická škola vysílají pravidelně své studenty na praxi na jednotlivá pracoviště naší školy.

Římskokatolická farnost u sv. Petra a Pavla v Bohnicích s P. Mgr. Pavlem Klimovičem pomáhá konzultačně při výuce náboženství, slavení školních mší svatých, je duchovní pomocí žákům a pracovníkům školy.

NÚV koordinuje činnost odborných lektorů, působících na škole a organizuje odborné přednášky a semináře, zakládá tématické pracovní skupiny, ve kterých jsme pravidelně zastoupeni.

LEGO Production, s.r.o. partner školy, sponzor školy, metodicky vede tvořivé workshopy.

WOMEN FOR WOMEN finančně pomáhá zajistit sociálně znevýhodněným žákům školní obědy.

Nadace Proměny materiálně zajistila a nadále metodicky vede projekt logopedické Zahrady Don Bosco.

Pražské matky, občanské sdružení, metodicky vede a podporuje environmentální projekty školy.

Ateliér M4 architekti, autoři projektu budovy nové logopedické školy.

AMI Communications, PR agentura, medializace nového projektu školy.

Základní škola a mateřská škola logopedická Brno, Základní a mateřská škola logopedická Olomouc, Základní škola logopedická České Budějovice, Základní škola logopedická Měcholupy, Základní škola logopedická Ostrava: jsou partnerské logopedické školy, těsně spolupracující na výměně zkušeností.

Městská část Praha 8 a Servisní středisko pro správu svěřeného majetku MČ Prahy 8 spravují všechny objekty pronajaté školou.

Magistrát hl. města Prahy: odbor soukromých a církevních škol eviduje činnosti těchto pražských škol, koordinuje projekty, vypisované pro ně hl. m. Prahou.

Policie ČR a Městská policie ČR se podílí na přednáškách a informačních schůzkách v rámci primární preventivní péče.

OSPOD Orgán sociálně právní ochrany dětí se školou spolupracuje v péči o sociálně znevýhodněné žáky.

Praxe studentů ve školním roce 2019/20

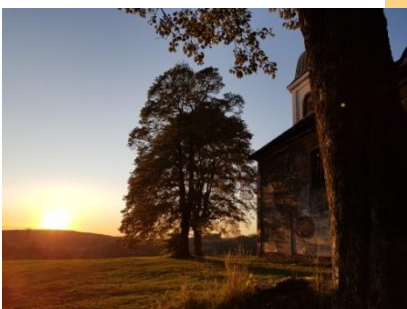
Pracoviště	Počet studentů	Délka praxe	Vzdělávací instituce
MŠ	11	1 den	ZŠ Praha 8, PEDF UK Praha
MŠ	21	5 dní	JABOK Praha ZŠ Praha4, 8
ZŠ	3	5 dní	UJAK Praha, PEDF UK Praha, UJEP Ústí nad Labem
ZŠ	1	souvislá	JABOK Praha

7.2 Projekty školy

Etická výchova je dlouholetý ověřený program výchovy podle prof. R. Roche Olivara. Učí žáky hledání pozitiv u sebe i druhých, posiluje sebedůvěru, vede k pravdivé komunikaci a nabízí možnosti řešení problémů, se kterými se dnes děti potýkají. Etika je disciplína, snaží se říkat co je dobro a proč jej konat. Chceme-li jednat eticky, činíme dobro pro druhého bez očekávání odměny či protislužby. Je to boj s naší osobní pýchou a egoismem, korigovaný přirozeným mravním citem. Předmět Etická výchova vyučujeme jako samostatnou disciplínu v 6. ročníku, její témata ale prostupují všemi předměty. Výuka etické výchově má příznivý vliv na školní klima, zkvalitňuje mezilidské vztahy mezi žáky a učiteli a pomáhá žákům najít svou cenu a místo v životě. Důležitou součástí výuky ETV je čtyřletý ucelený cyklus kurzů etické výchovy, ve kterém je program zaměřen na budování prosociálního chování žáků. Projekt zahrnuje dva podzimní a dva jarní kurzy v celkovém rozsahu 4x6 dní s propracovanými tématy a metodikou. V přípravné fázi se rodiče i děti seznamují s cíli kurzu, prostředím i účastníky. V realizační fázi odjíždějí se svými třídními učiteli na adaptační a formační pobyt v přírodě. Následně je kurz účastníky i rodiči vyhodnocen a upraven pro další období. Adaptační pobyt pro žáky 6. a 7. tříd s třídními učiteli pořádaný začátkem října je zaměřen na poznání se navzájem a zapojení nových spolužáků, na podporu prosociálního chování, sebezpoznání, hledání pozitiv u sebe i druhých, posílení sebedůvěry, nácvik dovednosti komunikace, spolupráce, chování v obtížných situacích a budování sebeúcty. Formační pobyt pro žáky 8. a 9. tříd s třídními učiteli pořádaný na jaře, je zaměřen na upevnování a rozvoj prosociálního chování, s důrazem na práci ve větší skupině, přípravu na budoucí samostatný život, budování zodpovědnosti, zvládnání emocí a konfliktů, chování v obtížných situacích, iniciativu a kreativitu. Ukazuje se, že výuka etické výchovy je krok správným směrem.

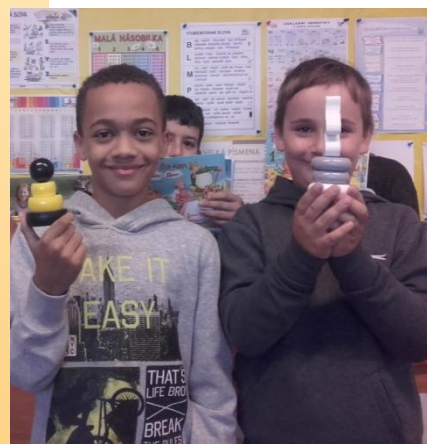
Je to patrné na celkové přátelské atmosféře a klimatu školy, což dosvědčují i návštěvníci a nově příchozí kolegové. Vztahy mezi jednotlivými žáky a mezi žáky a učiteli jsou nadstandardní, trváme na dodržování společenské etikety a férovosti jednání. Vzhledem k tomu, že jsme škola speciální, není myslitelné jakékoli ponižování či šikana žáků. Naopak, daří se narovnat jejich vnímání sebe sama a pozvednout sebevědomí, najít oblast, ve které jsou úspěšní. A jsou-li vyrovnáni sami se sebou a s ostatními, čeká je dobrý život. V tomto školním roce se vzhledem k epidemii koronaviru podařilo uskutečnit jen podzimní výjezdový kurz, žáci 9. ročníků měli sérii pěti červnových jednodenních setkání na internátě školy, kde nacvičili svůj závěrečný taneční projekt a rozloučili se s učiteli i spolužáky.

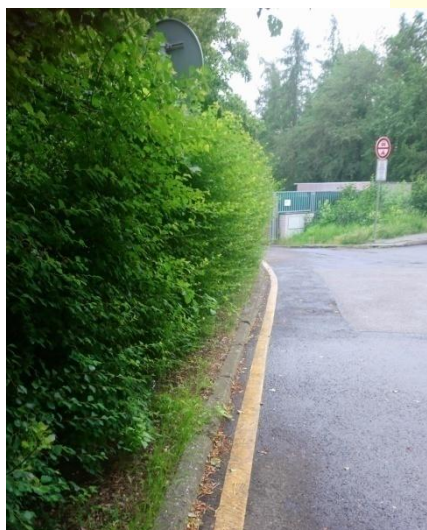
Adaptační pobyt pro žáky 6. ročníku se konal v Jedlové v Orlických horách 6. - 11. října 2019. Zúčastnilo se 15 dětí. Jednalo se o mimořádně malý komorní počet účastníků a ukázalo se, že to bylo ku prospěchu všech přítomných. Měli jsme všichni více času a prostoru se navzájem poznat a žáci měli více možností k uplatnění sebe sama. Po cestě do Orlických hor jsme se zastavili v Babiččině údolí. Prohlédli jsme si zámek a prošli jsme se ke Starému bělidlu a podél Úpy zpět ke mlýnu. Na Starém bělidle jsme viděli, jak se v minulosti žilo na vesnici, Viktorčin splav a pochutnali jsme si ve mlýně na koláčích. Dojem z výletu jsme následně doplnili filmem Babička z roku 1943. Mottem celého pobytu byla kniha Malý princ. Pro žáky to bylo první setkání s touto knihou, takže v romantickém prostředí půdy, zachumlaní do dek prožívali dobrodružství s neobvyklým hrdinou. A bylo to moc hezké setkání, v následujících týdnech ve škole jsme se přesvědčili, že si příběh velmi dobře pamatují. Vraceli jsme se k různým známým citátům z Malého prince, poznali jsme, že si je děti umí správně vyložit. Seznamovali jsme se s planetami Sluneční soustavy, snažili jsme se je namalovat ivymodelovat. Uspořádali jsme maškarní rej s maskami planet, naučili jsme se společný tanec. Chodili jsme do hor bez ohledu na počasí, sbírali jsme houby, poznávali rostliny, stromy, keře, prostě jsme využili všeho, co nám příroda nabízela. Vystoupali jsme i na Velkou Deštnou, nejvyšší horu Orlických hor.

Pouštěli jsme draky na blízké louce. Hezká a úspěšná byla návštěva muzea v Deštném, seznámili jsme se s místními řemesly, s tradiční sklářskou výrobou i s hračkami pro děti. Naši žáci udivovali průvodkyni svou pozorností a zájmem. Prohlédli jsme si i mimořádnou stavbu a interiér kostela v Deštné od Santiniho Eichla a obdivovali typickou práci architekta se světlem i barokní prvky. Pobyt přispěl k dobrým vztahům ve třídách, naučili jsme se úctě k druhým, poznali jsme nové vlastnosti spolužáků. I když nám počasí příliš nepřálo, párkrát jsme i zmokli, všichni žáci odjízděli plni krásných zážitků.

Projekt Figurková školička

I letos se v druhých a třetích třídách vyučovala v disponibilní hodině matematiky Figurková školička. Metodika se opírá o šachovnici a o pravidla tahu šachovými figurami, jejím hlavním cílem ale není naučit děti hrát šachy. Výukový program přispívá k rozvoji myšlení, matematických schopností, prostorové a pravo-levé orientace. Děti se také zlepšují v koncentraci, v tvoření strategií a v logickém myšlení. Využívají pracovní sešity s úlohami, zaměřenými na jednotlivé šachové figurky. Sešity jsou nápaditě ilustrovány, dětem se líbí s nimi pracovat. Společně si nejen hrajeme, tvoříme a řešíme úlohy, ale posloucháme a učíme se nápadité šachové písničky ke každé figurce. V každém ročníku probereme vždy tři figurky. Důležitý je dobře propracovaný program na interaktivní tabuli. Její používání je pro děti velmi zábavné. Třetáci na ní hrají i virtuální šachy, což je výborné pro rozvoj logiky. Využíváme také látkovou šachovnici s dřevěnými figurkami k modelování herních situací. Figurková školička je program promyšlený, všechny pomůcky jsou mnohostranně použitelné, na hodiny se těší nejen žáci, ale i učitelé.

Bezpečná cesta do školy

Naše škola se již potřetí účastnila projektu Pěšky do školy, který vede organizace Pražské matky, z.s. Akce na škole spolu s celostátní soutěží probíhala od 16. do 27. září 2019. Naši žáci se během této doby snažili co nejčastěji chodit do školy pěšky a omezit alespoň na dva týdny dopravu auty. Měli jsme k dispozici tabulky pro zaznamenávání způsobu dopravy do školy jednotlivých dětí a pěší deníky pro každé dítě. Hodnotila se pravidelnost a počet cest do školy pěšky, nikoliv ušlá vzdálenost, doprovodné aktivity školy a zapojení tématu udržitelné dopravy do výuky. **Absolutním vítězem této celostátní soutěže se stala naše třída 5. A!** Žáci chodili do školy pěšky každý den po dobu dvanácti dnů. Tématu pěší dopravy se navíc věnovali také v přírodovědě, a dokonce i v matematice. Jako první cenu si žáci této třídy vybrali volné vstupenky do kina Bio Oko.

Výstupy a finalizace loňského školního projektu, tj. plánované úpravy nepřehledného a dopravně nebezpečného vstupu do areálu naší školy jsou stále v procesu přípravy na realizaci. Ta by měla proběhnout na podzim roku 2020.

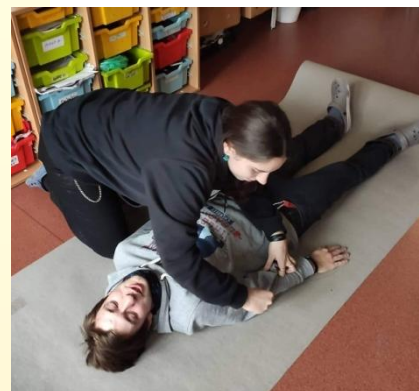
Projekt Karel Čapek

V lednu a únoru 2020 byl na naší škole realizován projekt u příležitosti 130 let výročí narození Karla Čapka. Jádrem tohoto projektu bylo uspořádání výstavy nazvané Život a dílo spisovatele Čapka. U příležitosti otevření této výstavy (20. 2. 2020) byla sehrána divadelní hra, založená na fiktivním dialogu Karla Čapka, Olgy Scheinpflugové a Josefa Čapka. V rámci přípravy výstavy proběhla ve třídách 8. A, 8. B, 9. A a 9. B řada rozhovorů na témata související s životem a dílem Karla Čapka, ve kterých se žáci seznamovali i s reáliemi Čapkovy života. Následně byly žákům rozděleny úkoly, kterými se zapojili do tvorby výstavy. Někteří žáci se v hodinách výtvarné výchovy zabývali výrobou maket robotů a psa Dášeňky, jiní připravovali podklady pro vystavované artefakty.

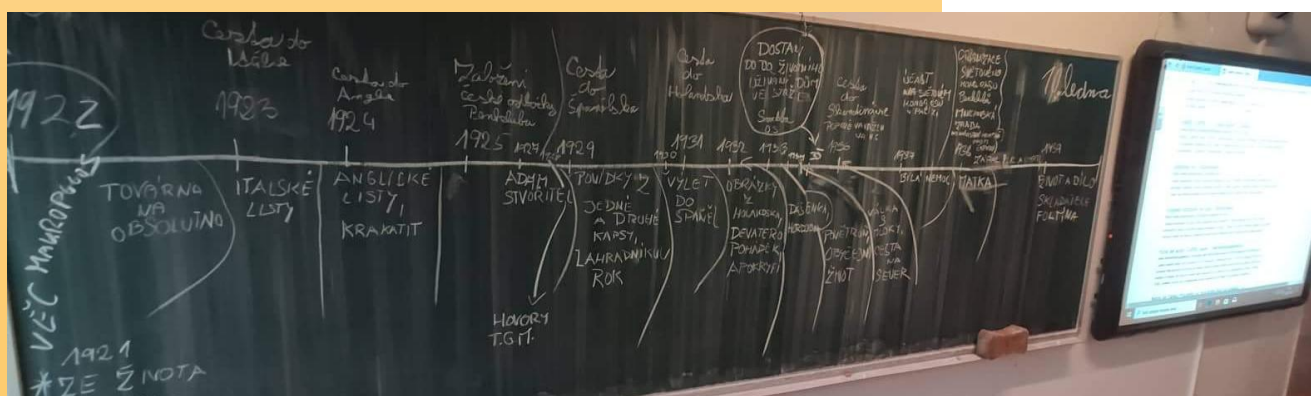

Žáci 8. a 9. tříd tak během přípravy výstavy rozvíjely celou řadu důležitých kompetencí. Pracovali s informacemi z PC, vytvářeli dokumenty ve Wordu a Power-Pointu. Pořizovali výtahy z vybraných textů, tiskli a instalovali úryvky na připravené panely. Společně diskutovali, komunikovali, spolupracovali. Při přípravě výstavy panovala příjemná tvůrčí atmosféra a radost z práce, která většinu z nás velmi oslovila. Nutno ocenit autorskou spolupráci Mgr. Radomíra Gerstnera s asistenty pedagoga Evou Skorunkovou a Vojtěchem Otčenáškem, kteří se zásadním způsobem podíleli na přípravě i realizaci celého projektu. Karel Čapek v naší škole v prvních dvou měsících roku 2020 znovu povstal a obohatil nás krásou svého Ducha.

Projekt Božena Němcová

Cílem projektu bylo připomenout si 200. výročí narození spisovatelky Boženy Němcové: život, dílo, důležitost vzdělání žen a jejich postavení ve společnosti. Na projektu pracovala 6. A s třídní učitelkou Mgr. Marií Neckářovou a s asistentem pedagoga Vojtěchem Otčenáškem. Zazněly ukázky z pohádky Sedmero krkavců, z povídek Divá Bára, Pan učitel a z Babičky. Vždy se jednalo o krátký úsek, kterému se žáci snažili naučit nazpaměť. Návčik správného mluvního projevu – recitace, paměťové cvičení, výrazné čtení uměleckého textu - bylo významnou náplní logopedických hodin. Pro všechny účastníky a diváky bylo překvapením nové pojetí pásma, přednes doplněný stínovým divadlem. Právě divadlo nadchlo malé herce nejvíc: byla vyrobena velká obrazovka a postavy, které se na obrazovce objevovaly jako stíny. Děti se musely naučit loutky správně vodit, aby byl dojem pro diváky ničím nerušený.

Na projektu jsme pracovali necelé dva měsíce velmi usilovně a s nadšením. Děti si s loutkami velmi porozuměly, velmi se vždy na zkoušky těšily. Všichni jsme se věnovali tomu, aby mluvené slovo bylo srozumitelné, abychom dobře artikulovali, abychom prostěbyli herci. Výsledek: povedené představení, které spojovalo divadlo s mluveným slovem, podmalované hudbou – v našem případě symfonickou básní Bedřicha Smetany, Vltava. Všechny diváky jsme potěšili, účinkující byli polichoceni pochvalami paní ředitelky, učitelů a ostatních žáků školy i tím, že si všichni všimli, jak dobře šestáci mluvili. Největším oceněním byl potlesk vzácné návštěvy paní ministryně Aleny Schillerové a pana kardinála Dominika Duky. Na oplátku jsme dostali pozvání k návštěvě Ministerstva financí, ale o týden později vypukla koronavirová epidemie a návštěva byla odložena do lepších časů.

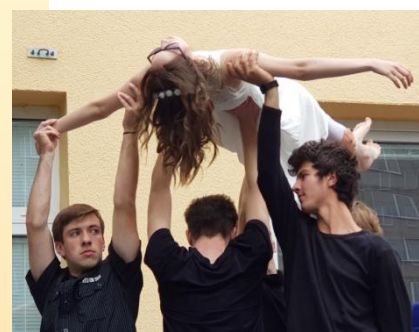
Projekt České nebe

Autorský projekt provází žáky a učitele jednotlivými měsíci roku a představuje mnoha způsoby a formami světce, kteří jsou pro český národ historicky a teologicky významní. Každá třída či skupina zpracovala svým osobitým způsobem jednoho z nich a v den, kdy si připomínáme jeho svátek, ho představila živým vystoupením ostatním žákům a učitelům. Záměrem je všechna dílčí vystoupení propojit a vytvořit orloj, přehlídku všech patronů a světců, procházejících církevním rokem a našimi životy. K tomuto završení na divadelních prknech zatím bohužel nedošlo vzhledem k uzavření škol v březnu 2020, ale pevně věříme, že se v příštím školním roce vše podaří dokončit. Zatím nás poctili svou návštěvou sv. Václav, sv. Cecílie, sv. Kateřina, sv. Ondřej, sv. Barbora, sv. Mikuláš, sv. Lucie a sv. Zdislava.

Závěrečný taneční projekt 9. ročníků

Letošní loučení devátých tříd s covidem-19 v zádech byla záležitost, kde bylo potřeba sjednotit a napnout síly, aby se akce mohla konat viru navzdory. Opatření a nařízení vlády se často měnila a ani do května nebylo zcela jasné, zda se bude moci projekt deváťáků opravdu zrealizovat. A pokud ano, otázkou bylo: jakým způsobem? Měli jsme od února jen hrubé obrysy toho, co bychom mohli podniknout. Věděli jsme, jakou chceme hudbu, věděli jsme, že budeme tančovat. Vybrali jsme hudbu z muzikálu Fantom opery a dále písničku od populární skupiny Imagine Dragons, Demons. Chtěli jsme ukázat odvěký soubor dobra a zla, jeho odraz v současné společnosti, kdy nás okolní události někdy stahují dolů proti naší vůli. Když vypukla ve světě i u nás koronavirová pandemie, bylo jasné, že toto téma je více než aktuální. Žáci obou devátých tříd byli v nouzovém stavu báječní spolupracovníci. Velmi nám všem v komunikaci pomohly sociální sítě, po kterých jsme čile a téměř dennodenně konverzovali, dohadovali se, schvalovali nápady a návrhy. Bez toho bychom se nikam dál neposunuli. Pomocnou ruku podala také profesionální choreografka Markéta Harlasová. Společně s ní se v dubnu vymyslelo a sestříhalo „intro“ na hudbu Fantoma opery, do kterého je namluveno poselství pro naše absolventy. Tou dobou nikdo netušil, zda se v tomto školním roce ještě vůbec uvidíme. Jakmile jsme zjistili, že se akce v závěru školního roku konat může, zvolili jsme pro nácvič budovu internátu, kde máme komfortní zázemí, krásnou a velkou zahradu i pódium. Po více než třech měsících jsme se tu všichni poprvé znovu sešli 18. 6. 2020. Čekalo nás 5 dní konzultačních hodin a intenzivní práce na projektu. Dodržovali jsme přísná hygienická opatření, dezinfekci u vstupu do budovy a měření teploty každé ráno. Atmosféra byla ale velmi vřelá, příjemná a přátelská a už po prvním nácvič choreografie bylo jasné, že vznikne jedinečné a nezapomenutelné vystoupení. Žáci se bez řeči aktivně zapojovali do složitých tanečních krací hned od začátku. Nejde o to, že jsme zvládli nacvičit vystoupení za čtyři pracovní dny, když běžně se nacvičuje již od března. Jde o zvláštní energii a atmosféru, která toto loučení provázela a o to, že všichni do tohoto společného závěrečného projektu vložili i kus sebe. Díky!

Projekt k 30. výročí sametové revoluce

Rok 2019 byl rokem, kdy jsme si připomínali několik významných událostí, spojených s našimi moderními dějinami. Objevila se řada anket, kdy se nejen studentů ptali na různé historické mezníky: Co Vám říká říjen 1918, listopad 1939 nebo 1989? Odpovědi byly tristní. Potvrdilo se, že povědomí o dějinách 20. století je malé. To byla výzva! Rozhodli jsme se připravit projekt věnovaný událostem 17. listopadu, do kterého se zapojili žáci 8. a 9. tříd. Neponechali jsme nic náhodě a v předstihu jsme se pečlivě připravovali. Sháněli jsme co nejvíc informací a materiálů nejen o sametové revoluci, ale i o událostech, které tomu předcházely, o všem jsme si povídali, ukazovali si fotografie, videa, žáci 9. tříd pracovali na prezentaci o době před rokem 1989. Samotný projekt se skládal ze dvou částí. První část, které se zúčastnil celý 2. stupeň, jsme pojali jako zážitkovou vycházku spojenou s vědomostní soutěží. V polovině listopadu jsme se vyzbrojeni informacemi a plánkem trasy studentské demonstrace vydali na klíčová místa spojená s listopadovým podvečerem 1989 a hledali odpovědi na související otázky. Navštívili jsme i videomapping, který byl součástí celorepublikového projektu Totalita, multimediální průvodce Československem 1948–1989. Jedním z důležitých momentů akce bylo zapálení svíček na Národní třídě, na místě zásahu. Procházku jsme ukončili na Václavském náměstí v místech, kde se upálil Jan Palach. Putování po stopách demonstrantů bylo zajímavé a působivé, umožnilo žákům si propojit příběh s reálným prostředím. Druhá část projektu se realizovala v prostorách školy, kde jsme společně s žáky připravili interaktivní výstavu, prostřednictvím které jsme chtěli představit dobu před rokem 1989. Požádali jsme o spolupráci kolegy i rodiče, ti přispěli dobovými předměty běžného života, které vzbuzovaly úsměvy na tváři, oživovaly vzpomínky z dětství nebo mládí. Celá místnost, kde se vše odehrávalo, byla patřičně vyzdobena vlastnoručně vyrobenými hesly typu „Se Sovětským svazem na věčné časy“, propagačními plakáty, postery s fotografiemi a dalšími vysvětlujícími texty. Vstup hlídal model „lidské kostry“ stylově oblečen do uniformy příslušníka VB s mnoha metály na klopě. Po úvodním slově paní ředitelky žáci 9. tříd představili spolužákům vlastní prezentaci na témata charakterizující danou dobu jako Tuzex, StB, Jan Palach, Pionýr, Charta 77 apod.

Následovala prohlídka vystavených předmětů a dalších materiálů. Celou vernisáž doprovázely hudební hity 80. – 90. let. Součástí projektu byly i pracovní listy s různými úkoly, které společně vypracovávaly jednotlivé třídy. Aby toho nebylo málo, rozhodli jsme se vymyslet něco na odlehčení, když retro, tak tedy retro. Všichni učitelé přinesli své fotky z mládí, ze kterých se vytvořilo tablo, a žáci hádali, kdo je kdo. Celý projekt se velice vydařil, žáci se o vše zajímali, měli řadu otázek, začali o mnohých věcech přemýšlet a dávat si informace do souvislostí. Snad v jejich paměti zůstane více informací než u výše uvedených studentů z anket. To bychom si my, starší, nejvíce přáli, protože jak říká americký filozof George Santayana „Kdo zapomíná na své dějiny, je odsouzen je opakovat.“

7.3 Projekty realizované z cizích zdrojů

Projekt stavby Logopedické školy sv. Ludmily

Nad celým projektem převzalo záštitu Arcibiskupství pražské v čele s Dominikem, kardinálem Dukou, arcibiskupem pražským a primasem českým. Řada PR akcí pod názvem Řeč je dar je zaměřena na medializaci celého záměru a na získání finančních zdrojů k vlastní stavbě v hodnotě 180 miliónů Kč.

Pro školu dá Arcibiskupství pražské k dispozici svůj pozemek na území středočeských Klecan (okres Praha-Východ). Spojení patronky, sv. Ludmily, s okolím Klecan není nahodilé. V dobách jejího života byl metropolí přemyslovského státu nedaleký Levý Hradec, dnes součást města Roztoky. Na přemyslovskou historii odkazuje také název nedaleké obce Přemyšlení. Kostel či kapli Sv. Ludmily byste ale v této lokalitě hledali marně. Parcela se nachází v severní části města při ulici Dolní kasárna, dříve byla využívána jako psí cvičiště. Projekt byl průběžně konzultován a koordinován s vedením města Klecany a byly dohodnuty podmínky výstavby. Školní areál vznikne hned naproti Národnímu ústavu duševního zdraví, bude to tak už druhá prestižní specializovaná instituce v tomto městě. Vrcholí příprava dokumentace pro sloučené územní a stavební řízení s předpokladem vydání stavebního povolení v dubnu 2021. Návrh stavby i navazující zahrady vznikl na míru potřebám dětí ve školním a předškolním věku. Interiéry jsou řešené tak, aby prostorem, světlem i vzdušností vyhovovaly dětskému kolektivu. Zároveň zde najdete prvky, které přímo podněcují a rozvíjejí komunikační dovednosti (tzv. „logopedické laguny“, obytné části chodeb, do kterých volně přecházejí výukové prostory).

Všechny komponenty školy – učebny základní a mateřské školy, kabinety učitelů, internát, tělocvična, jídelna i odborné logopedické pracoviště – jsou funkčně propojené a „vrstvené“ na sebe tak, aby zároveň vedly hlavní pozornost do zahrady. V západní části pozemku budou orientovaná jednotlivá křídla budovy, která rozdělují zahradu na více částí. Na východní straně objektu se nachází dovnitř prolomené vstupní průčelí, které zároveň vytváří školní dvůr. Právě zahrada bude pro stavbu typická, půjde v podstatě o organickou součást školy, do níž budou orientovaná okna učeben i obytných místností ve škole. Komplex školy je navržen převážně jednopodlažně s ohledem na maximální bezbariérovost. Cílem je vytvořit funkční, ale zároveň komfortní stavbu, která svými prvky splňuje všechna kritéria moderní architektury

ZŠ I. a II. stupně až pro 250 žáků s NKS, MŠ až pro 60 dětí s NKS, internát až pro 20 žáků. Logopedické pracovny budou určeny pro poskytování odborné péče, budova obsahuje běžné třídy, odborné učebny, cvičnou truhlářskou dílnu, cvičnou kuchyňku, zázemí pro 80 pedagogických pracovníků a unikátní školní kapli Sv. Ludmily. Nechybí ani prostorná tělocvična, jídelna s výstupem na venkovní terasu, školní knihovna, relaxační místnost, herna pro děti MŠ, ambulantní pracoviště logopeda. Dalším benefitem je multifunkční venkovní hřiště s cvičební sestavou pro work-out a logopedická zahrada s běžnými hracími prvky a speciálním didaktickými logopedickými prvky, zde se počítá s vysázením 187 stromů, keřů a rostlin. Před školou bude 23 trvalých parkovacích stání, 45 stání K+R a stání pro školní autobus a zásobování. Okenní otvory školy jsou umístěné ve dvou výškových úrovních, spodní výška parapetu je navržena „pro děti“ a vyšší parapet charakterizuje úroveň „pro dospělé“, což vytváří osobitou fasádu se skákajícími čtvercovými okny. Barevné a materiálové řešení je navrženo v zemitých světlých odstínech, aby tvořilo neutrální rámec pro barevný svět dětí a zahrady. Dešťová voda bude využívána k zavlažování, navrženy jsou extenzivní a intenzivní zelené střechy. Vstupní dvůr před školou bude sloužit jako rozšíření veřejného prostoru.

m4 architekti, s.r.o.

Arcibiskupství pražské

INTERNÁT

- možnost ubytování 20 dětí
- 2 - 3 lůžkové pokoje
- klubovna, studovna
- přístup na zahradu

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

2. NP

- 4 odborné učebny
- kanceláře a vedení školy

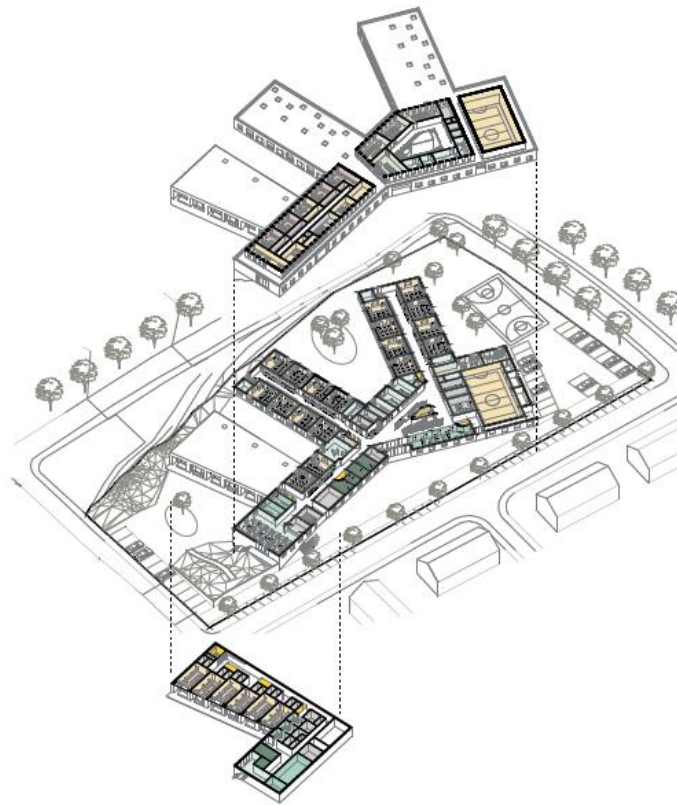
ZÁKLADNÍ ŠKOLA

1. NP

- 18 kmenových učeben
- logopedické pracovny
- kaple sv. Ludmily
- tělocvična /11 x 20 m/
- jídlena /138 m²/ s výdejnou
- logopedická ordinace
- logopedická poradna
- venkovní hřiště
- parkovací plocha pro 23 vozidel

MATERSKÁ ŠKOLA

- 6 tříd materské školy po 10 dětech
- logopedické pracovny
- tělocvična /5 x 10 m/
- logopedická poradna
- logopedická zahrada
- parkovací plocha pro 12 vozidel

CZSL Svaté Ludmily, Klecany

schema funkční naplnění

m4 architekti, s.r.o.

Arcibiskupství pražské

Klecany

Praha-východ

D8

Klecany sídliště

Starý park

Dálnice

NUDZ

Starý park

Klecany náměstí

Klecany ul. Hrobová

Klecany ul. Kostelní

Klecany ul. Kostelní

Klecany ul. Kostelní

METRO Kobylisy

Klecany - lokality

p.č. 457/8

výměra 8 945 m²

BUS stávající zastávka

pěší dostupnost 400 m

pěší dostupnost 600 m

hranice pozemku pro výstavbu školy

CZSL Svaté Ludmily, Klecany

Klecany - lokality

Benefice Arcibiskupství pražského

10. prosince 2019 uspořádalo Arcibiskupství pražské benefici pro stavbu Logopedické školy sv. Ludmily v reprezentačních prostorách Arcibiskupského paláce. Pozvání přijali zástupci pojišťoven a další osobnosti finančního sektoru. Po úvodním projevu pana kardinála byli seznámeni s posláním školy a se záměrem projektu Řeč je dar! Podpořte výstavbu nové školy pro děti s poruchou řeči ředitelkou školy a týmem architektů M4. Při rautu, který následoval, došlo i na zajímavá setkání, rozhovory a otázky. Celý finanční výtěžek od dárců byl uložen na zřízený dárcovský účet.

Projekt Šablony II OP VV pro CZŠL Don Bosco a MŠL

Ve školním roce 2019/20 naše škola pokračovala v projektu Šablony II. Projekt je spolufinancován EU a cílem je rozvoj v oblastech, které si škola určí jako prioritní pro svůj rozvoj a budoucí směřování. V CZŠL Don Bosco to bylo doučování z českého jazyka, matematiky a anglického jazyka pro žáky ohrožené školním neúspěchem, žáci 1. i 2. stupně navštěvovali čtenářský klub. Ve školní družině a školním si mohli žáci zvolit badatelský kroužek, klub deskových her a zábavné logiky, klub sociálních a občanských dovedností a komunikaci v cizím jazyce. Pedagogové s jednotlivými třídami si vyzkoušeli tandemovou výuku i realizaci projektových dnů mimo školu. MŠ využila šablony sdílení zkušeností, nové metody setkávání s rodiči a vzdělávání pedagogických pracovníků. Bohužel převážná část 2. pololetí byla poznamenána pandemií viru covid-19, a podle nařízení vlády ČR byly všechny školy uzavřeny a projekt Šablony II. od 11. 3. 2020 pozastaven. Nicméně v příštím školním roce v něm budeme pokračovat a bude prodloužen o dobu trvání nouzového stavu a uzavření škol v ČR. Již nyní začínáme pracovat na rozjezdu projektu Šablony III., na který poskončení projektu Šablony II. plynule navážeme.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Benefiční koncert v chrámu sv. Mikuláše

V souvislosti s plánovanou výstavbou nové budovy naší školy zorganizovalo Arcibiskupství pražské nádherný adventní benefiční koncert. Latinské beneficio znamená prospěšnost, užitek. A tak se i stalo: koncert nejen přispěl k výběru finančních prostředků na stavbu, ale naši žáci měli zároveň zcela výjimečnou příležitost vystupovat po boku profesionálních hudebních těles, navíc v jedné z nejvýznamnějších barokních památek, v malostranském chrámu sv. Mikuláše. Benefiční koncert se konal v adventním čase 10. prosince 2019. Před četným obecenstvem, za přítomnosti světícího biskupa pražského Mons. Václava Malého, vystoupily pěvecké soubory Pueri Gaudentes a Libocký sbor kostela sv. Fabiána a Šebastiána, střídané pěvci národního divadla Lianou Sass a Milanem Pelikánem. Třicet vybraných žáků naší školy účinkovalo v úvodu koncertu za instrumentálního doprovodu souboru Ludus Musicus: uvedli jednu ze starých českých koledních písní. Na závěr večera si společně s Pueri Gaudentes zazpívali píseň adventní. Dostalo se jim velkého potlesku a uznání. Tento večer znamenal pro děti jedinečný zážitek a pro některé z nich možná i pomyslné pozvání do světa hudební kultury.

Benefice Rotary klubu

V únoru 2020 zorganizoval, Rotary klub Praga Ekumena ve spolupráci s Arcibiskupstvím pražským pod záštitou Jeho Eminence Dominika Kardinála Duky, arcibiskupa pražského a primase českého, slavnostní večeři na podporu stavby nové logopedické školy v Klecanech. Večer v Arcibiskupském paláci byl ozvláštněn degustací vín včetně mešních a košer. Celá akce nesla název Víno pomáhá postavit novou školu pro děti s poruchou řeči. Součástí bohatého programu byla i prohlídka paláce. Kromě slavnostního menu s degustací vín předních moravských a českých vinařů se zúčastnění měli možnost seznámit s krátkou prezentací naší školy a prohlédnout si její model. Návštěvníci si odnesli drobné dárky, které vyrobily naše děti s kartičkou s osobním poděkováním. Celý výtěžek byl věnován na výstavbu naší nové školy v Klecanech.

Projekt vybudování hřiště pro školní družinu

Na podzim 2019 se podařilo dokončit a slavnostně otevřít hřiště pro školní družinu. Tato myšlenka vznikla již před dvěma roky, kdy jsme pronajali oplocený travnatý pozemek před okny Domečku. Žáci školy i školní družiny sem mají vstup po schůdkách přímo ze čtyř tříd. Vymysleli jsme hrací a relaxační prvky, které by celý prostor oživily a zpříjemnily. Rozpočet školy však nedovoloval záměr uskutečnit. Našla se ale řada externích dárců, kterým se nakonec podařilo požadovanou finanční částku sehnat a zadat realizaci Ing. arch. Adéle Poubové z architektonického studia StockWerk. Pod vzrostlými stromy vyrostla velká multifunkční prolézačka s domečkem a skluzavkou. K radosti všech malých i velkých jsme slavnostně přestřihli pásku a za účasti dárců a realizátorů projektu navzdory počasí vyzkoušeli všechny její možnosti. Děkujeme!

7.4 Akce školy

Přehled akcí školní rok 2019/2020				
září	4.	Školní mše svatá	Kostel sv. Petra a Pavla, Bohnice	všichni
	11.	Festival Future port Prague	Přístav Holešovice	9. třídy
	16.	Workshop pedagogického centra	škola	5. třídy
	19.	Čtení ve vlaku s Halinou Pawlovskou	Praha - Benešov	Čtenářský klub
	23.	Workshop pedagogického centra	škola	5. třídy
říjen	1.	Lego: tvořivá dílna	NG, Veletržní palác	4., 5. třídy
	4.	Divadelní představení Putování za skřítkem	Knihovna Krakov	1.,2. třídy
	6. - 11.	Kurz Etické výchovy	Orlické hory	6. třídy
	11.	Divadelní představení Napíšu vám pohádku	Divadlo Baribal	1., 2. třídy
	15.	Gotické malby	Bazilika sv.Jiří	4.,5. třídy
	18.	Botanická zahrada	Troja	8.B
	25.	Literární pořad Neboj se hororů	knihovna Krakov	5.třídy
listopad	11.	Celonárodní soutěž Jsem laskavec	školní projekt	6. třídy
	12.	Výstava s lektorem Petr Sís	DOX	Čtenářský klub
	14.	Literární pořad Pražské pověsti	knihovna Krakov	4.třídy
	15.	Po stopách sametové revoluce	procházka Prahou	6., 7.,8. třídy
	18.	Vyhodnocení projektu Pěšky do školy	tělocvična	všichni
	20.	Divadelní představení Tajemství domácích mazlíčků	Divadlo za plotem	2., 3.,4., 5. třídy
	29.	Tvořivá dílna se spisovatelem Danielem Hevierem	tělocvična	6., 7., 8., 9. třídy
prosinec	5.	Exkurze Svíčárna	Šestajovice	2., 3.,4., 5. třídy
	5.	Exkurze Meduzárium	Praha 4	6.třídy
	6.	Divadelní představení Legenda o hvězdě Literární pásmo	Divadlo Karla Hackera knihovna Krakov	2.třídy 5.třídy

		Advent a vánoce		
prosinec	12.	Divadelní představení Vánoce	Divadlo Karla Hackera	4.třídy
	13.	Literární pořad Advent a vánoce	knihovna Krakov	3. třídy
	18.	Školní mše svatá	Kostel sv.Petra a Pavla v Bohnicích	všichni
	19.	Vánoční dílna	Muzeum Říčany	8. třídy
leden	16.	Divadelní představení Zapomenutá pohádka	Divadlo Karla Hackera	3.,4.,5. třídy
	16.	Divadelní představení Pouť krkonošská	Divadlo v Dlouhé	Čtenářský klub
	23.	Výstava Tutanchamon	Národní muzeum	6.třídy
	30.	Natáčení pořadu Zázraky přírody, vysvědčení v ČT	Česká televize Kavčí hory	9.třídy
		Preventivní program Řekni NE	škola	8.třídy
únor	6.	Divadelní představení Lotrando a Zubejda	Divadlo Karla Hackera	2.,4.třídy
	6.	Divadelní představení Tančírna	Divadlo ABC	KMD
	7.	Výchovný koncert Orchester ve 3D	KD Ládví	6.,7.třídy
	18.	Masopustní rej	tělocvična	všichni
	20.	Preventivní program s hosty Vzpoua úrazům	škola	2., 3., 4., 5. třídy
	20.	Projekt Karel Čapek	škola	6., 7., 8., 9. třídy
březen	4.	Projekt Božena Němcová	škola	2. – 9. třídy
duben		Velikonoční soutěž Pusinky	internet	1.–5. třídy
červen		Lego mozaiky: propojení školní a distanční výuky	škola + internet	3. třídy
	24.	Taneční projekt 9. ročníků	Zahrada Don Bosco	všichni

7.5 Pomoc potřebným

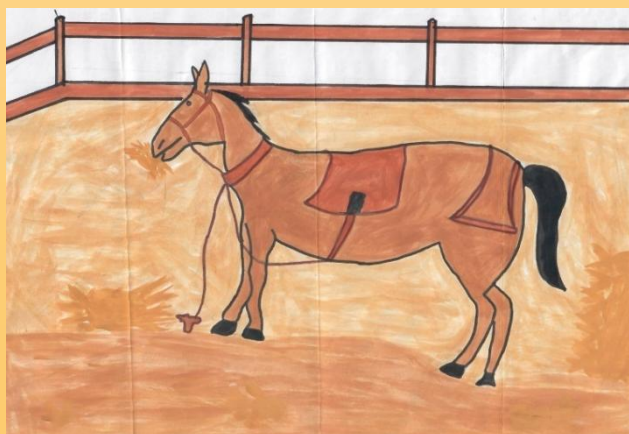

Adopce na dálku

Naše škola už od roku 1996 v rámci programu Arcidiecézní charity Praha „Adopce na dálku“ pomáhá studovat vždy dvěma dětem z Indie. Nyní již šestým rokem podporujeme šestnáctiletou dívku Roselin a druhým rokem osmiletého chlapce Anvitha. Roselin a Anvithovi hradíme školné, školní uniformu, školní pomůcky, základní zdravotní péči a jedno jídlo denně. Děti díky naší podpoře se navíc mohou i účastnit letního tábora a ve škole mohou chodit na zájmové činnosti. Roselin a Anvith nám na oplátku dělají radost svými dopisy, ve kterých nám píšou o svém životě, o jejich školních výsledcích a úspěších. Na jaře byla naše komunikace zkomplikována situací kolem koronaviru a přání pro děti k Velikonocům nám bohužel pošta do Indie už neodeslala. Z e-mailové komunikace s pracovníky charity ale víme, že se dětem vede v rámci možností dobře a že jsou zdravé. Do školy od března kvůli epidemii nemohly chodit.

Obědy zdarma z obecně prospěšné společnosti WOMEN FOR WOMEN

Peněžní pomoc, určená na zaplacení obědů ve školní jídelně, zprostředkovává naše škola vytipovaným potřebným žákům. Na základě odůvodněné žádosti, kterou navrhuje třídní učitelé, je vypracována darovací smlouva k uhrazení obědů na jeden aktuální školní rok. Částky chodí na účet školy po schvalovacím procesu mezi zřizovatelem školy, Arcibiskupstvím pražským a společností Women for Women, o. p. s. Ve školním roce 2019/2020 bylo vytipováno celkem 17 žáků ze sociálně slabších rodin, přičemž zákonní zástupci žáků se školou aktivně spolupracují a snaží se tíživou situací řešit. Celková částka finančního daru činila za celý školní rok celkem 101.885,- Kč.

7.6 Prožívání církevního roku

Školní mše svaté

Školní mše svaté ve starobohnickém kostele sv. Petra a Pavla celeburoval školní spirituál P. Mgr. Karel Soukal. Žáci se na mešním společenství aktivně podíleli zpěvem, čtením přímluvných modliteb a přijetím požehnání. První mše svatá s přímluvnými modlitbami za naše žáky, jejich rodiče a pracovníky školy, byla sloužena na začátku školního roku. Druhá mše, v době Adventu, byla duchovní přípravou na nastávající vánoční svátky. Návštěvou mikulášské družiny jsme si tradičně připomněli svátek sv. Mikuláše. Nemohly chybět ani adventní rodičovské dílny. Letošní rok byl obohacen připomínkami svátků světic a světců, jejichž život a význam jejich odkazu ztvárnily osobitým způsobem jednotlivé třídy. Takto se celé škole přišlo představit sv. Václav, sv. Cecílie, sv. Kateřina, sv. Ondřej, sv. Barbora, sv. Mikuláš, sv. Lucie a sv. Zdislava. Při slavnosti Zjevení Páně školní spirituál v tříkrálovém doprovodu provedl ve školních prostorách žehnající modlitbu. V únoru jsme přivítali vzácnou návštěvu, pana kardinála Dominika Duku s paní ministryní financí Alenou Schillerovou. Veselým masopustním rejmem jsme pak uzavřeli dobu hodů a popeleční středa bezprostředně předcházela několikaměsíční karanténě a uzavření všech škol... Od této chvíle bylo na každém jednotlivci, ale i na síle společenství, do jaké míry si uchováme své zdraví – nejen to tělesné a duševní, ale i to duchovní.

Adventní dílny

I v letošním roce jsme se sešli v adventním čase společně s rodiči, babičkami a dědečky, abychom společně s dětmi na chvíli zapomněli na předvánoční shon, sdíleli slavnostní náladu a atmosféru a také společně vyrobili pěkné vánoční dekorace. Podařilo se vytvořit vánoční 3D hvězdy, svícný a stromky z polystyrenu s mnoha třpytivými přízdobami, vše si pak děti odnesly domů. Za čtyři roky jsme už sebraný tým. Paní učitelky zabezpečily všechen potřebný materiál, na občerstvení se podílely maminky, které napekly vánoční dobroty. Novinkou byl letošní hudební příspěvek jednoho tatínka: hra na ukulele. Všichni jsme si s ním rádi zazpívali a tak zakončili naše tvůrčí snažení. Setkání bylo velmi milé, pohodové, přátelské a tak nám bylo všem líto, že je to letos naposledy, protože děti už odcházejí na druhý stupeň.

Tříkrálová obchůzka

Každoročně si na naší škole připomínáme legendu o mudrcích z Východu, kteří se přišli poklonit narozenému Ježíškovi. Žáci z druhého stupně připravili krátké vystoupení, s nimž obešli všechny třídy, u mnohých žáků i učitelů vykouzlili úsměv na tváři. Svoji přítomností nás poctil, jako vždy, Otec Karel, který také vysvětlil všechny třídy a napsal nad dveře nápis, o němž už snad všechny děti vědí, že znamená „Kristus žehnej tomuto příbytku“. Dobrou zprávou pro nás všechny bylo vybrání většího finančního obnosu. Přispěli velcí i malí. Dokumentuje to naše správné působení, kdy vedeme děti k tomu, aby myslely na druhé lidi a také jejich vztah k naší škole.

Masopust

V úterý 18. února, týden před jarními prázdninami, jsme oslavili tradiční masopust veselým karnevalem. Tentokrát se moderování ujali Kateřina Burianová a Tadeáš Koranda, žáci z 9. třídy. Po úvodním proslovu následovalo vystoupení jednotlivých tříd. Všechny děti měly krásné masky, mnoho maminek i dětí si dalo na provedení karnevalového oblečení opravdu záležet. Je dobře, že se masopustního veselí účastní v hojném počtu i žáci z 2. stupně. Většina pomáhá s organizací soutěží a zvukařinou. Jako každý rok nás celým programem provázel náš velký, oblíbený medvěd, kterého představovala asistentka Iveta. V tombole byly připraveny velmi pěkné odměny, lákavé drobnosti pro malé i velké. Nemohly chybět ani výborné masopustní koblihy pro každého účastníka. Po vystoupení masek se děti rozdělily do skupinek na soutěže, připravené ve třídách. Soutěžilo se například ve skládání puzzle na čas, v odhadu minuty, v zapamatování si barev a barevného seskupení, střílení šipek na terč, přemísťování papíru brčkem, cvrkání kuliček, házení kroužků na cíl, koulení kuželek, skákání v pytli, kreslení poslepu, navlékání kroužků.... Poslední půlhodinka patřila vyhlášení nejlepších masek, předávání sladkých odměn a závěrečnému tanci v maskách. Letos se opět masopustní veselí vydařilo, a to i díky sehranému a zkušenému týmu asistentů, pedagogů, pana školníka a ostatních pracovníků. Velké díky všem!

Návštěva pana kardinála

V pátek 14. února jsme v naší škole přivítali vzácnou a milou návštěvu. Pana kardinála Dominika Duku OP, arcibiskupa pražského a primase českého, spolu s paní ministryní financí JUDr. Alenou Schillerovou. Doprovázeli je Mgr. Antonín Juriga a Ing. Linda Dolečková z Arcibiskupství pražského. Ve vestibulu školy všechny rozezpíval školní dětský sbor částí z Truvérské mše Petra Ebena, pak byli naši hosté pozváni ke krátké prohlídce školy. Následovalo setkání se žáky pátých tříd v hodině českého jazyka. Poté se naši hosté přesunuli do divadla. Byli totiž pozváni žáky šestých tříd na ukázkou autorského literárního projektu Naše paní Božena Němcová.

Následovalo neformální setkání u kávy v ředitelně školy. Tady se hovořilo převážně o poslání a budoucnosti naší školy. Hosté si prohlédli maketu a vizualizace nové školy, která má být postavena v Klecanech. Zajímali se o projekty finanční pomoci, aktivity naší školy v oblasti informovanosti široké veřejnosti a spolupráci zřizovatele na projektech financování z Evropských fondů. Byla nám přislíbena další spolupráce zřizovatele s vládními orgány. Hezkou tečkou za celým setkáním byla pozvánka pro naše žáky od paní ministryně na komentovanou prohlídku ministerstva financí. Návštěvou jsme byli potěšeni a bylo nám s nimi dobře. I hosté odcházeli spokojeni a všichni společně se těšíme na novou Logopedickou školu svaté Ludmily v Klecanech.

7.7 Náboženská výchova

Na výuku nepovinného předmětu **Náboženská výchova na 1. stupni ZŠ** pod vedením školního katechety Mgr. Ondřeje Kulhavého se přihlásilo 25 žáků. Děti z prvních tříd se učily poznávat Boží dobrotu a lásku a pěstovat mezi sebou dobré vztahy. Starší žáci se věnovali zvláště četbě pro děti převyprávěných biblických příběhů a jejich výkladům, poznávali Ježíše jako přítele a Spasitele a učili se modlitbě. Také nacvičovali písně, které pak jako „schola“ zpívali při školních mších. Nucená přestávka, způsobená březnovým zavřením škol, nedovolila dodržet celý vyučovací plán, vše doženeme příští rok.

Nepovinný předmět **Náboženská výchova na 2. stupni ZŠ** vedl školní kaplan Mgr. Karel Soukal, přihlásilo se 6 žáků 6. - 9. ročníku. Žáci se zde seznámili s Biblií a významem biblických textů pro současného člověka, učením Ježíše Krista a evangelistů, s posláním církve v současném světě, vysvětlili si rozdíl mezi ateismem a křesťanstvím a dozvěděli se o existenci náboženských sekt a jejich vlivu na společnost. Celá škola pracovala na projektu České nebe, ten bude plynule pokračovat příští školní rok. Některá z témat musela být rovněž přesunuta do následujícího školního roku

7.8 Ekologická a environmentální výchova

Opatření, která zavedly jednotlivé státy po celé planetě proti šíření koronaviru, konkrétně utlumení průmyslové výroby a dopravy, přinesla lidstvu jednu obrovskou možnost. Možnost uvědomit si přímou souvislost mezi lidskou činností a zhoršujícími se životními podmínkami nejen pro živočichy, rostliny, ale i pro samotného člověka. Informace z živočišné říše a družicové snímky Země přinesly důkazy o tom, jak se průmyslová výroba a doprava opravdu nepříznivě podepisují na životním prostředí, ale také to, že tuto situaci lze změnit ve velmi krátké době. I před distanční výukou související s koronavirovou pandemií jsme principům a zásadám environmentální výchovy na naší škole věnovali patřičné místo při běžném chodu školy i internátu, ve většině vyučovacích předmětů, v prováděných projektech a soutěžích i při výjezdech do hor v rámci etické výchovy.

Spolupracujeme s organizacemi, které vytvářejí a pořádají programy zaměřené na tuto oblast. Desátým rokem se účastníme projektu „Recyklohraní aneb Uklidme si svět“, jejíž součástí je spolupráce s firmami zabývajícími se recyklací elektroodpadu (ELEKTROWIN a.s.), použitých baterií (ECOBAT s.r.o.) a prázdných náplní do tiskáren (Cart4Future). Všechny tyto komodity, vzniklé jako odpad ve škole nebo v domácnostech, ve škole shromažďujeme a firmy si je odvázejí a odborně recyklují.

Vytříděné plastové obaly, především PET lahve žáci rádi používají při hodinách výtvarné výchovy jako variabilní materiál pro různé kreativní činnosti, kelímky od jogurtů jako nádoby pro předpěstování sadby zeleniny a květin. Samozřejmostí je péče o naše bezprostřední okolí, o vnitřní i venkovní prostory školního areálu, péče o rostliny pěstované ve škole i kolem ní, vysévání a sázení letniček, bylinek a zeleniny, péče o instalované budky pro ptáky. Všechno bylo v tomto školním roce hodně narušeno tříměsíční nepřítomností žáků ve škole. I v tomto školním roce jsme si připomněli významné dny pro nás i naši planetu: Den bez aut, Den vody, Den Země, i když jen zprostředkovaně díky komunikačním technologiím.

Zapojili jsme se do projektu Pěšky do školy, při kterém se žáci i učitelé dva týdny snažili veškeré cesty, především do a ze školy absolvovat pěšky, bez použití dopravních prostředků a také udělat něco pro své zdraví. Pravidelně, pokud je to možné, navštěvujeme nedalekou botanickou a zoologickou zahradu v Tróji. I sběr druhotných surovin v letošním roce doznal velké újmy. Plánovali jsme odvézt starý papír, který dlouhodobě sbíráme, začátkem jara, jako vždycky. Děti a často i rodiče vozí sběr do školy, kde se skladuje až do odvozu. Nouzový stav a přerušování výuky na školách nám ale udělal čáru přes rozpočet. Sběr je stále pečlivě uložen a čeká, až jej budeme moci odvézt. Nevadí, příští dávka bude o to větší. Počítáme s odvozem na podzim, pravděpodobně v říjnu, pokud nám to vnější okolnosti dovolí.

7.9 Multikulturní výchova

Škola vychovává v duchu křesťanské etiky, je tolerantní k žákům jiného vyznání, nebo bez vyznání. Ve všech společenských vědních předmětech a projektech jsou žáci seznamováni s hlavními světovými náboženstvími a kulturami jiných národů. Pochopením kulturních odlišností u konkrétních spolužáků z jiných zemí vychovává ke snášenlivosti a všeobecnému lidství. Škola má i mezi svými zaměstnanci příslušníky jiných národností. Žáky zapojujeme do projektů, zaměřených na poznávání odlišných zemí a jejich kultur. Finančně podporujeme jako škola dvě indické děti v projektu Adopce na dálku, dobročinným bazárkem přispíváme na rozvoj střední technické JHP školy v Kambodži.

7.10 Hudební výchova

Při hodinách hudební výchovy byly hlavní součástí výuky dechová, rytmická, fonační a hudebně improvizáční cvičení v pentatonické stupnici. Starším žákům byla předkládána i témata z oblasti světových hudebních dějin včetně poslechu hudebních ukázek. Během prvního pololetí se s vybranými žáky (páteří byly děti, které navštěvovaly hudební kroužek) podařilo nacvičit dvě pěvecká vystoupení: první na benefiční koncert, pořádaný Arcibiskupstvím pražským k výběru finančních prostředků pro stavbu nové školní budovy. Při druhém vystoupení, které bylo nacvičeno k uvítání Mons. Dominika Duky a paní ministryně financí Aleny Schillerové při návštěvě naší školy, děti nastudovaly část Truvérské mše Petra Ebena. Bohužel, z důvodu uzavření škol nedošlo k plánovanému uvedení dětské miniopery O Šípkové Růžence autorské dvojice Svěrák-Uhlíř. Z toho samého důvodu proběhla pouze úvodní hodina ze slibné projektové výuky Timbalooloo do škol, která vychází z dlouholeté spolupráce s jazzmanem, klarinetistou a držitelem ceny Grammy Oranem Etkinem. Dva pedagogové školy se zúčastnili workshopu přímo s Oranem Etkinem, odborného lektora pro naše žáky zajistila společnost Mladí lidé dětem ve spolupráci s firmou Lego. Žáci měli možnost hudebního rozvoje i v době distanční výuky, kdy mohli podle návodu učitele provozovat drobné zábavné hudební a rytmické činnosti.

Projekt Timbalooloo je určen učitelům a dětem druhých a třetích ročníků základních škol a je zaměřený na alternativní hudební vzdělávání. Liší od klasické výuky hudební výchovy na českých základních školách, podporuje a rozvíjí kreativitu dětí a přirozeně propojuje děti z různých sociálních vrstev. Nevede jen k hudebnímu procítění a porozumění, ale také zcela přirozeně v dětech rozvíjí schopnost komunikace se svým okolím. Nabízí tak jeden z možných klíčů, jak lze k výuce hudební výchovy na prvním stupni základních škol přistupovat. Je postavena na hravosti, příbězích, hudbě, rytmu a emocích. To vše je dětem blízké již od útlého věku, hudba je totiž stejně přirozená jako jazyk. Děti si tak hravě osvojují základy hudebního a kulturního světového dědictví. Timbalooloo je speciální tím, že se dětem nehrají žádné známé dětské písně, ale například jazzové skladby Herbieho Hancocka, africká, brazilská nebo indonéská hudba v takovém podání, ve kterém se s ní děti lehce sžijí.

7.11 Výtvarná výchova

Tento školní rok si žáci hlavně prohlubovali své barevné cítění a prostorovou tvorbu. Prvňáčci od počátečního seznámení s výtvarnými technikami udělali velký pokrok. Od malých formátů pastelkami se vrhli na skupinové velkoformátové kresby temperami. Celoroční téma bylo *Změny kolem nás* – střídání ročních období a co k nim patří. Samozřejmě se také věnovali významným liturgickým svátkům. V distančním vyučování jim byly posílány různé nápady na vyrábění a výtvarné hlavolamy na procvičení grafomotoriky. Starší žáci spolupracovali v tandemu na projektu k výročí narození krále Jiřího z Poděbrad. Chystali rekvizity a loutky na představení o životě a činech Jiřího z Poděbrad. Zatím tento projekt stále běží, a představení se vzhledem ke koronavirovým opatřením uskuteční v následujícím školním roce. Žáci všech ročníků v rámci školního projektu k výročí narození Karla Čapka vytvořili modely robotů z papírových krabic. Dále se věnovali vytváření graffiti a práci se šablonou. Zkoumali vlastnosti barev, a na variace teplé a studené barvy si zkusili několik velkoformátových maleb. Věnovali se také studiu typografie. Ukazovali si různé druhy písem, vytvářeli monogramy a každý žák vytvořil vlastní písmo, ve kterém pak napsal tajný vzkaz, který ostatní žáci měli přečíst. Od března při distanční výuce byly žákům zadávány individuální úkoly. Z nich vznikly povedené soubory kreseb, komiksy, krátké animované filmy a dokonce i jedna reportáž o mrtvém městě v době karantény.

Počítačová grafika v 9. ročníku

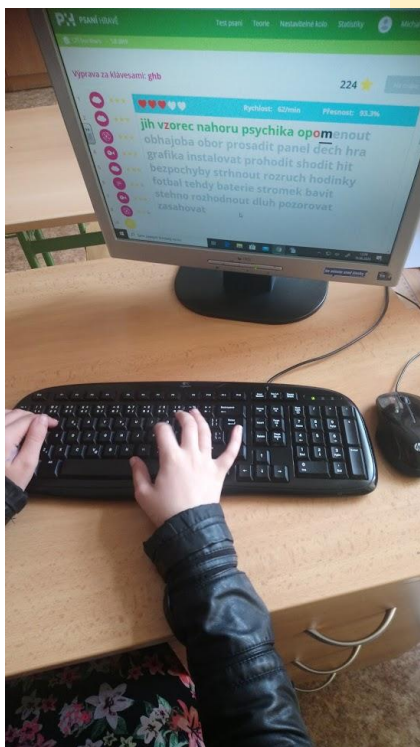
Na začátku tohoto školního roku bylo potřeba zopakovat základy počítačové gramotnosti a zjistit, jak hluboké rozdíly mezi žáky v této oblasti panují. Žáci zahájili práci osobní prezentací v programu MS Office Powerpoint, kterou mohli použít jako podklad i pro chystané rozloučení se školou. Zopakovali si tak základní poznatky o písmu, grafické úpravě stránky, vkládání a úpravě fotografií, stahování souborů z internetu a uvádění jejich zdrojů. Tyto dovednosti si pak ověřovali a upevňovali při samostatné práci. Když i výuku ve škole v druhém pololetí přerušil nouzový stav, vyhlášený kvůli koronaviru, vytvářeli žáci doma prezentace na téma *Oblíbený umělec*.

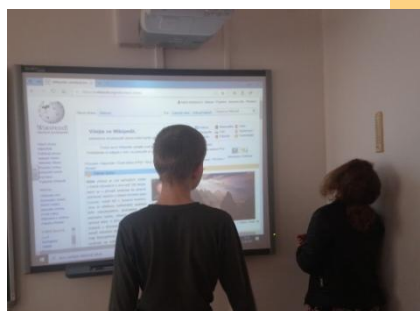

Posílali také e-mailem fotografie svých výtvarných prací, takže si procvičili pravidla pořizování, ořezávání a zmenšování fotek pro elektronickou poštu či export na web. Předtím ale ještě ve škole stihli základy skenování a vyzkoušeli si volnou tvorbu i tvorbu PF v programu Adobe Photoshop, včetně přípravy pro tisk. Nabyté zkušenosti se budou žákům hodit nejen při umělecké tvorbě, bez počítačů si lze už život těžko představit a prostředí, ve kterém se pohybujeme, je založeno především na vizuální komunikaci.

7.12 Informatika

Distanční výuka zavedená na školách kvůli koronavirové pandemii v plném rozsahu ukázala, že používání elektroniky a využívání digitálních technologií, je nutnou součástí současného života. Prověřila teoretické znalosti, ale především praktické dovednosti žáků. Potvrdila, že výuka informatiky na základních školách musí být nedílnou a nepostradatelnou součástí vzdělávání žáků. Nadále platí, že se díky používání sociálních sítí stala nutnou nezbytností i nauka o bezpečném používání internetu a prevence kyberšikany. Na I. stupni byli žáci seznamováni s používáním elektroniky a využíváním digitálních technologií pomocí různých výukových programů a her v jednotlivých vyučovacích předmětech a také v zájmových útvarech. Samostatným vyučovacím předmětem je informatika v naší škole v pátém ročníku a pokračuje až do ročníku osmého. V devátém ročníku jsou žáci seznamováni s možnostmi a využitím počítačové grafiky, např. při úpravě fotografií ve stejnojmenném vyučovacím předmětu. Pro výuku je využívána počítačová učebna s 12 počítači pro žáky, počítačem pro učitele, tiskárnou, dataprojektorem a promítacím plátnem. V jednotlivých třídách slouží vyučujícím pro výuku a zapisování do elektronické třídní knihy počítače, na II. stupni ve všech, na I. stupni v některých učebnách s dataprojektory a plátny či interaktivními tabulemi. Vyučujícím jsou navíc k dispozici počítače a tiskárny ve sborovnách a pracovně. Všechny počítače jsou propojeny domácí sítí a jsou připojeny na internet, je k dispozici připojení přes wi-fi.

7.13 Tělesná a dopravní výchova

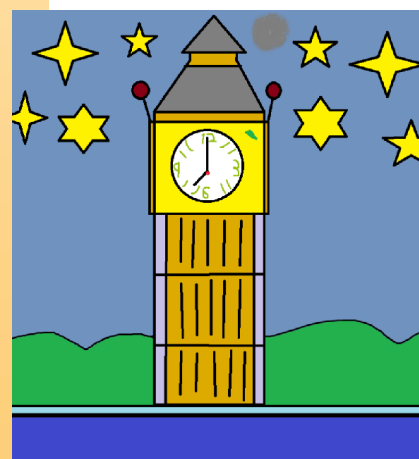
Ve školním roce 2019 - 2020 jsme za úplatu plně využívali multifunkční hřiště ZŠ Dolákova před naší školou. Žáci se zdokonalili v plážové přehazované, košíkové a dalších míčových hrách. Se staršími žáky jsme za příznivého počasí využívali přilehlý lesopark k terénním běhům.

V rámci tělesné výchovy jsme navštěvovali veřejné dopravní hřiště Prahy 8, kde si mladší žáci ověřovali své znalosti dopravních značek a pravidel silničního provozu na jízdních kolech i jako chodci. V Aquacentru Šutka se žáci 1., 2. a 3. tříd zúčastnili plaveckého výcviku v plavecké škole Vodník. Výcvik probíhal každé úterý od února až do 12. března, kdy byl předčasně ukončen z důvodů nouzového stavu. Výcvik plánujeme dokončit v příštím školním roce.

7.14 Žákovský parlament

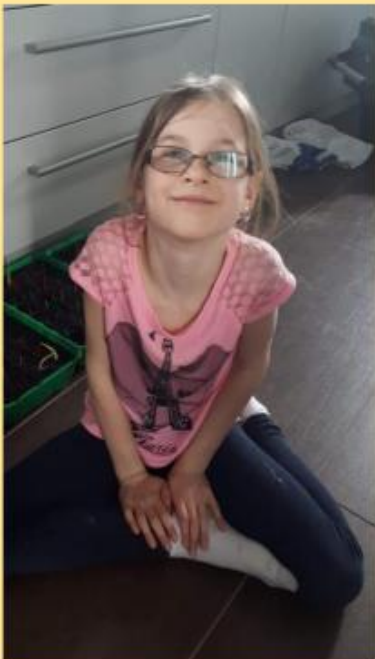
Žákovský parlament vedl zástupce jednotlivých tříd druhého stupně ke všímavosti k věcem, které jsou ve společném zájmu školy a k aktivnímu prosazení změn k lepšímu. Žáci proto například opět obeslali místní oddělení městské policie se žádostí o kontrolu nad dodržováním zákazové značky u vjezdu do školního areálu, brali na sebe odpovědnost ohledně dodržování pořádku ve společných školních prostorách, probírali možnosti technického dovybavení učeben a řešili drobné konflikty mezi spolužáky. Hlavním tématem bylo přání zrealizovat společnou schůzi mezi naším žákovským parlamentem a parlamentem ZŠ Dolákova za účelem zlepšení vztahů mezi žáky obou škol. Bohužel, tato schůze se po několika odkladech se strany ZŠ Dolákova a z důvodu plošného uzavření škol zatím neuskutečnila, doufáme, že se podaří zrealizovat v příštím školním roce.

7.15 Prezentace tříd

2. A – 2019/2020

Relax a kamarádství je to, co nás baví a ani Covid nás nezastaví
3. A 2019/20

2019/2020

3.B

ROSTEMIE SPOLU

2019/2020

4.A

A.B

2019/2020

3.A

2019/2020

5. B 2019-2020

JSMĚ RADI SPOLU

2019/2020

6.A

6.B

2019/20

Školní rok 2019/2020

7.

A

7.B 2019/2020

8. A 2019/2020

ÚŘAD 8. B VLÁDY

Karolínka

Nely

Kristýnka

Kuba

Dan

Pavel

Sam

Ondra

Filip

Terezka

S laskavým dohledem Anna K. a Vojta O.

9.A

školní rok
2019 - 2020

2019/2020 9.B

Něco končí, něco začíná

ŠKOLNÍ DRUŽINA A ŠKOLNÍ KLUB

Školní družina

1.oddělení

1. oddělení školní družiny navštěvovalo celkem 24 žáků, kteří byli rozděleni do dvou výchovných skupin. Velice často jsme využívali Logopedickou zahradu Don Bosco a pořádali v ní různé soutěže a týmové hry. Žáci byli velmi kreativní i ve výtvarné oblasti. Dále jsme využívali relaxační místnost a v zimních měsících i infrasaunu. Chodili jsme na procházky, pozorovali přírodu, vyprávěli a četli si pohádky, učili jsme se o různých povoláních, hráli deskové hry a procvičovali základy první pomoci. Žáci také hojně navštěvovali zájmové kroužky.

1.oddělení: Skupiny A, B	Lešenská 548	1. AB, 2. A	7:00 – 8:00, 11:40 – 16:00	24 žáků
2.oddělení: Skupiny C, D, E	Dolákova 555	2.B, 3.AB, 4.AB	7:00 – 8:00, 11:40 – 17:00	33 žáků
Platba: 350,-/měsíčně				

2. oddělení

2. oddělení školní družiny bylo rozdělena do tří skupin. Žáci tvořili, sportovali, zpívali, tančili, soutěžili a hráli divadlo pro spolužáky. Naučili se nové stolní hry, pohybové a míčové hry. Věnovali se základům softballu, navštěvovali kroužek počítačový, hudební a kriketový. Kdykoliv jsme měli možnost, chodili jsme na procházky do lesa na hřiště školní s novými prolézačkami, ale i na hřiště v okolí školy. Přestože je zázemí družiny skromné, dokázali jsme během školního roku mnohé. Skupina C pracovala s tematickým plánem Máme rádi Česko. Celý školní rok žáci hledali odpovědi na otázky o České republice. Dozvěděli se různé zajímavosti o naší zemi a zahráli si na cestovatele. Skupina D pracovala s tematickým plánem Po stopách préríjních indiánů. Žáci se vydali na cestu do Severní Ameriky po stopách préríjních indiánů. Dozvěděli se o životě indiánů, vyráběli totemy, indiánské ozdoby a postavili si i tee-pee. Skupina E pracovala s tematickým plánem Z pohádky do pohádky. Žáci si vytvořili svou pohádkovou knížku, každý měsíc je provázela jiná pohádka, ze které si vždy nakreslili obrázek.

Akce školní družiny ve školním roce 2019 - 2020

Celoroční výtvarný projekt	Každý měsíc vznikala díla na dané téma a roční období. Výtvarné práce žáků byla vystavena v prostorách školní družiny a školy.
Akce v Bohnické léčebně	Návštěva terapeutické dílny, výtvarného ateliéru a hipoterapie.
Slavnostní otevření zahrady školní družiny	Oslavili jsme za přítomnosti hostů slavnostní předání prolézačky. Připravili jsme si pro hosty píseň Jé, jé hřiště! Žáci si pochutnali na připravených dobrotách.
DDM Spirála	Napříč světadíly: žáci procestovali Ameriku lodí, naučili se námořnickou písničku, oblékli si kostým, složili loďku z papíru, navštívili indiány a bubnovali na opravdové bubny.
Vánoční jarmark	Vánoční atmosféra s koledami a s vůní jehličí, povedené výtvary nabízeny v prodejním stánku. Za získaný obnos nakoupeny stolní hry, výtvarné potřeby a Lego podle přání žáků.
Vánoční jarmark	Do přípravy vánočního jarmarku jsme se pustili s velkým nadšením, které se nám opravdu vyplatilo. Všichni jsme vyráběli o 106 a výrobky jsme s velkou chutí nabízeli v prodejním stánku.
Vánoční posezení	Na vánoční svátky jsme se rozloučili posezením s koledami, předali jsme si dárečky, ochutnávali jsme cukroví a další dobroty. Zahráli jsme si hry, soutěžili jsme, tančili a zpívali.
Svatá Markéta	Pátrání po zajímavostech o svaté Markétě, vytvoření jejího portrétu.
Drobné charitativní dárky	Pro charitativní akci na podporu stavby nové školy v Arcibiskupském paláci připraveny výrobky z korálků.
Kino v Bohnicích	Divadlo Za plotem: filmové představení Ledové království 2.
Vítání prvňáčků	K zápisu budoucích prvňáčků připraveny interaktivní aktovky a malované medaile.
Celoroční společné čtení	Společné čtení z knihy Příběhy maxipsa Fíka.

Školní klub

Do školního klubu mohou chodit žáci školy, kteří nenavštěvují školní družinu, ve školním roce 2019 – 2020 si zde zdokonalovali svoje dovednosti v kroužku výpočetní techniky a s Klubem mladého diváka navštěvovali divadelní představení. Samozřejmě i provoz Školního klubu byl výrazně ovlivněn situací kolem koronaviru. Zájmové činnosti byly ukončeny 12. března, členové Klubu mladého diváka zhlédli pouze tři představení místo plánovaných čtyř: Holoubek (Pražský komorní balet), Tančírna (v divadle ABC) a muzikál Tarzan (Hybernia). Žákům se líbila všechna představení, ale nejvíce Tančírna. V tomto školním roce se do Klubu mladého diváka přihlásilo 11 žáků, z toho většina byli žáci devátých tříd.

INTERNÁT

1. Vybavení internátu

Počet		
Ložnice		4
Pokoje	1 až 3 lůžkových	1
	4 až 6 lůžkových	3
	7 až 10 lůžkových	0
	11 a více lůžkových	0
Společenské místnosti a klubovny		2

2. Počty ubytovaných žáků

	Počet ubytovaných	Z toho ze škol zřizovaných HMP
CZŠL Don Bosco	18	0
celkem	18	0

Žádosti o ubytování na internátě

Počet žádostí celkem **18**, z toho počet žádostí, kterým nebylo vyhověno 0.

Změny v počtech ubytovaných v průběhu školního roku

Během školního roku bylo ubytován další 1 žák.

Další údaje o ubytovaných

Internát poskytuje našim žákům celotýdenní péči (PO-PÁ). Provoz internátu se řídí podle Vnitřního řádu, patří sem pravidelná příprava na vyučování, logopedická péče a volnočasové aktivity.

Využití internátu v době školních prázdnin

V době školních prázdnin je internát mimo provoz, probíhají zde opravy a údržbové práce.

3. Akce internátu

V letošním školním roce na internátě pracovaly dvě výchovné skupiny žáků 2. - 9. ročníku. Snažíme se o to, aby se život na internátě co nejvíce podobal rodinnému prostředí. Žáci mají své povinnosti, učí se šít, pracovat v kuchyni a na zahradě. Na internátě je zaveden pravidelný režim – denně se věnujeme přípravě na vyučování, logopedické intervenci a čtení. Každý čtvrtek probíhal komunikační kruh. Minimálně jednou za měsíc se uskutečnil zajímavý výlet (výstavy, muzea, botanická zahrada). Velkým zážitkem pro všechny byl vánoční dárek – návštěva Žižkovské věže včetně míchaného nápoje v restauraci Oblaca.

V úterý 10. března 2020 žáci museli předčasně opustit internát z důvodu nařízení Vlády České republiky ohledně koronaviru.

Akce internátu ve školním roce 2019-2020	
Září	Intenzivní využití logopedické zahrady v rámci ILP Festival techniky Dejvice Future Port Prague
Říjen	Muzeum Kampa – komentovaná výstava H. Newtona Botanická zahrada– výstava dýní
Listopad	Výstava Komunikace 89 – Letná Pečení cukroví do vánočních balíčků ScholaPragensis Rozsvícení vánočního stromku – Praha 8 Šití vánočních dárků – hřejivé polštářky
Prosinec	Mikulášská nadílka Pečení a zdobení vánočních perníčků, vánočního cukroví a příprava vánoční tabule, slavnostní večeře, rozdávání dárků Návštěva skanzenu v Přerově nad Labem Literární beseda se spisovatelem V. Otčenáškem
Leden	Relaxační místnost s tematickými programy Příprava masek na masopust
Únor	Čištění ptačích budek DOX – Výstava o létání a jiných snech – Petr Sís Návštěva Žižkovské věže, restaurace Oblaca
Červen	Rozloučení s žáky 9. tříd

4. Zahrada Don Bosco

Během týdne ILP zahradu navštívili žáci prvního stupně. Celoročně zahradu využívají žáci 1. a 2. tříd k výuce a sportování. Odpoledne na zahradě tráví čas žáci školní družiny a internátu. Mimo sportování a relaxace žáci pomáhali i s údržbou a úklidem zahrady. A že je to pomoc velká, jsme si ověřili v průběhu letošního jara, kdy byl internát pro děti uzavřen. V červnu se díky finančnímu daru firmy LEGO uskutečnila dlouho plánovaná generální oprava prolézačky VELIPSEPILEV. Autorka díla, Lenka Klodová nahradila původní akátové dřevo dřevem dubovým, které má výrazně delší životnost.

Zahrada za normálních okolností slouží i k různým společenským akcím, ale v letošním roce vzhledem k pandemii koronaviru, se tu až v červnu setkali žáci 9. ročníků, aby nacvičili své závěrečné taneční vystoupení pro pedagogy a rodiče.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Církevní mateřská škola logopedická Don Bosco poskytuje komplexní speciálně pedagogickou a logopedickou péči v oblasti výchovy a předškolní přípravy 3 – 6 letým dětem s různými typy narušení komunikačních schopností. Děti jsou přijímány na základě doporučení školského poradenského pracoviště. Režim a logopedický program je veden speciálními pedagogy ve třídách po deseti dětech. Školní vzdělávací plán Brána dětem otevřená vychází z rytmu ročních období a je zaměřen na všestranný rozvoj komunikace. Speciální program obsahuje každodenní individuální a skupinovou logopedickou intervenci, stimulační metody, intenzivní přípravu pro předškoláky a bohatou škálu zájmových aktivit. Nižší počet dětí ve třídách umožňuje vysoce individuální přístup a rodinný charakter celé MŠ. Pedagogové – logopedi se věnují edukačnímu vedení rodiny, řídí domácí terapii, organizují podpůrné skupiny a rodičovské dílny. V každé třídě pracuje i asistent pedagoga.

Materiálně technické vybavení

MŠ používá efektivně a hospodárně finanční prostředky přidělené ze státního rozpočtu (MŠMT) v souladu s účelem, na který byly přiděleny, využívá možnosti účasti na rozvojových programech MŠMT. Další finanční prostředky získává podáváním vlastních projektů, spoluúčastí na grantech, z příspěvků z rozpočtu zřizovatele, plateb rodičů a dalších fyzických nebo právnických osob v souladu s platnými předpisy. Objekty, ve kterých MŠ sídlí, jsou pronajímány Servisním střediskem pro správu svěřeného majetku MČ Praha 8. MŠ je vybavena didaktickými kreativními hračkami a hrami, speciálně pedagogickými a logopedickými pomůckami a odbornou literaturou. Dětský nábytek zohledňuje potřeby MŠ a dětí a je i s ostatním zařízením průběžně inovován dle finančních možností školy.

Prostorové vybavení

MŠ provozuje svou činnost v pronajatých prostorách sídlištní mateřské školy. U budovy je dostatečně velká zahrada, vybavená herními prvky. Prostorově třídy, jídelny i tělocvičny jsou dostatečné pro stanovenou kapacitu.

1. Obor vzdělávání, vzdělávací program

MŠ	kód	název vzdělávacího programu	cílová kapacita programu
	ŠVP MŠ	Brána dětem otevřená	50 dětí

2. Místo poskytovaného vzdělávání, vlastník objektu

	místo poskytovaného vzdělávání	vlastník objektu
MŠ	Poznaňská 462, Praha 8 - Bohnice	MČ Praha 8

Mateřská škola i ve školním roce 2019/20 provozuje svou činnost v pronajatých prostorách sídlištní mateřské školy. Provoz realizuje podruhé pouze v jedné budově, na ulici v Poznaňské. Rozdělení celkového počtu dětí do tříd v jedné budově klade nároky na dobrou organizaci a vnitřní komunikaci pedagogických pracovníků. Rozmístění dětí a provoz s potřebou individuální logopedické péče vedl k tomu, že přízemí budovy je uzpůsobené zejména jako jídelny a herny, v zimních měsících částečně i jako tělocvična.

3. Rámcový popis personálií

Pedagogičtí pracovníci MŠ	ředitel a zástupce ředitele fyzické osoby celkem	2	ředitel a zástupce ředitele přepočtení na plně zaměstnané	1,8	interní učitelé fyzické osoby celkem	12	interní učitelé přepočtení na plně zaměstnané	10,35	externí učitelé fyzické osoby celkem	0	externí učitelé přepočtení na plně zaměstnané	0	pedagogičtí pracovníci fyzické osoby celkem	17
--------------------------------------	---	---	--	-----	---	----	--	-------	---	---	--	---	--	----

Kvalifikovanost pedagogických pracovníků MŠ			
počet pedagogických pracovníků		% z celkového počtu pedagogických pracovníků	
kvalifikovaných	16	94,2%	
nekvalifikovaných	1	5,8%	

Další vzdělávání pedagogických pracovníků MŠ		
Název akce	Počet hodin	Počet účastníků
Čtenářská pregramotnost	8	2
Polytechnická výchova	8	1
Školní připravenost	8	1
Feuerstein	40	1

4. Příjímání řízení do MŠ

Školní rok 2019/20 potvrdil dlouhodobý zájem o služby CMŠ logopedické. Tento rok zápis probíhal elektronickou formou, což kladlo velké nároky na zpracování informací od zájemců, ale zejména jejich vyhodnocení.

Žadatelů	Přijato
58	25

5. Výsledky podle vzdělávacího programu

5.1 Počty tříd, dětí

třída A	třída B	třída C	Třída D	třída E
11 dětí	11 dětí	11 dětí	11 dětí	6 dětí

5.2 Průměrný počet dětí na třídu, učitele

MŠ	Průměrný počet dětí na třídu	Průměrný počet dětí na učitele
	10	5

5.3 Děti s trvalým bydlištěm v jiném kraji

Mateřská škola nemá vymezenou spádovost, proto mají děti bydliště nejen ve všech městských částech Prahy, ale i ve Středočeském kraji.

Celkem dětí	50	
Praha	38	
Středočeský kraj	12	6 nově přijatých

5.4 Výsledky rozmístění dětí do 1. ročníku

Odcházející děti (21) z velké části mířily do spádových škol. Typ školy, kam se dítě přihlásilo, nemusí korespondovat se stupněm podpůrných opatření při vzdělávání, ani s typem a rozsahem diagnózy. Jedná se vždy o rozhodnutí zákonných zástupců.

Běžná ZŠ	ZŠ logopedická	ZŠ pro žáky s LMR	ZŠ speciální	Přípravná třída
12 dětí	10 dětí	1 dítě	1 dítě	2 děti

5.5 Vzdělávání cizinců

CMŠ logopedickou Don Bosco navštěvují děti, které mají v těžkém stupni obtíže v mateřském jazyce (v případě bilingvních dětí v jazyce majority a často i svém rodném druhém jazyce), není pro ně přínosná samostatná výuka cizího jazyka. V rámci multikulturní výchovy se děti seznamují s kulturou a existencí jiných jazyků, s kulturou zemí, odkud docházející děti a jejich rodiny přišly. V tomto školním roce do MŠ docházelo 8 dětí s odlišným mateřským jazykem a souběžnou těžkou poruchou řeči, další 2 děti ze smíšených manželství. Situace klade velké nároky i na komunikaci s rodinou, která přes vysoké nasazení nemá dostatečně osvojený český jazyk, potřebný pro trénování českého jazyka v domácích podmínkách.

5.6 Logopedická intervence

V souladu se zaměřením MŠ má prioritní postavení v režimu zajišťování logopedické péče. Logopedická péče je zajišťována mnoho úrovně a zejména propojeně. Základním pilířem je individuální forma péče, která je zajišťována každému dítěti denně a tvoří základní bázi stimulu dítěte. Na tuto formu navazuje nejen skupinová forma logopedické péče, ale také hudebně rytmičká cvičení, a ve skupinové formě také pohybová cvičení, která zajišťují zejména rozvoj koordinačních aktivit) a posilování rovnováhy. Logopedická intervence zahrnuje v sobě vedení a spolupráci s rodiči. Právě spolupráce s rodiči je intenzivně naplňovaná a je ku prospěchu dětí i jejich rodičů.

5.7 Školní vzdělávací program

MŠ pracuje podle ustáleného školního programu **Brána dětem otevřená**, který je aktualizován a doplňován každý rok. Školní vzdělávací program je vytvořen v souladu s rytmem ročních období a rytmem lidského života. Ale letošní rok byl významně zasažen situací s covid - 19. I v rámci stavu nouze vedli pedagogové individuální konzultace s dětmi a i rodiči, rychle se naučili využívat technické podpory pro překonání vzdáleností. V rámci dané situace byly pro děti připravovány individuální konzultace a aktivity, krátkodobé tematické akce typu Překvap mamku ke Dni matek a specifické činnosti pro předškolní děti.

Vzhledem k struktuře obtíží dětí byla pozornost pedagogů intenzivně orientována na emocionální podporu a stimulaci její stability. Pomocí zprostředkovaného učení se učitelka stala průvodcem a rádcem, který pomáhá vlastnímu objevování dětí. Učitelky s dětmi žily v přirozené harmonii ve společenstvu a navzájem se obohacovaly.

Letošní vánoční setkání proběhlo formou dílen, společného vánočního tvoření a zpívání u stromečku. Individuálním přístupem jsme se snažili nabízet dětem vhodné aktivity. Obvykle navštěvujeme základní školy s budoucími prvňáčky, ale místo naplánovaných aktivit, jsme museli zvolit variantu školka doma.

Program MŠ byl zpestřen v prvním pololetí doplňkovými či krátkodobými projekty, zaměřenými na specifické události a dovednosti.

5.8 Práce asistentů pedagoga

V každé třídě naší MŠ pracovala i asistentka pedagoga, své zkušenosti a postřehy shrnuly v následujících textech.

Třída A, asistentka Eva

Jednalo se o můj první školní rok v MŠ logopedické, i když jako asistentka pedagoga pracuji více než 10 let. Mým hlavním úkolem bylo starat se o dvě děti, chlapce a dívku. Dívka již skoro sedmiletá měla potíže v emoční a sociální oblasti. V průběhu dne nedokázala přijmout a pochopit danou situaci, velmi rychle u ní nastoupily afekty, křik a vztek, spojený s agresí. Podobné problémy měl i chlapec, který trpěl navíc těžkou poruchou porozumění a autistickými projevy.

Největší podporu vyžadoval chlapec při stravování, jeho výběrovost v jídle a neochota zkusit cokoli nového, byla pro mě zkouškou trpělivosti a vynalézavosti. Obě děti mě naučily trpělivosti a vytrvalosti. Nejsem velký odborník, ale přesto vidím, že za tento rok udělaly ve zvládnání emocí velký pokrok.

Třída B, asistentka Ivana

V mém případě šlo o první školní pedagogický a asistentský rok. Ve třídě mělo doporučeno podporu asistenta pedagoga hned několik dětí. Zpočátku bylo skoro nad mé možnosti zajistit pomoc v danou chvíli dítěti, které ji nejvíce potřebovalo. Velmi mi pomáhaly paní učitelky, ukazovaly mi efektivní kroky a postupy. Rychle jsem se učila, jak neskočit dětem na špek a nedělat věci za ně. Děti mě učily rozumět jejich řeči, pojmenovávat to dobré a vzácné v nich. Nevím, kdo se učil víc, jestli já, nebo děti.

Třída C, asistentka Kateřina

Měla jsem už částečnou zkušenost z minulého školního roku. Starala jsem se o chlapce s odkladem školní docházky, který chodí do této mateřské školky třetím rokem. Dle možností jsem podporovala i další děti: chlapce s obtížemi v chování a porozumění, chlapce z bilingvního prostředí s těžkou zrakovou vadou, s těžkou motorickou poruchou a chlapce z bilingvního prostředí, se zrakovou vadou, prakticky nemluvícího. Mou pomoc potřebovali prakticky ve všech oblastech, od sebeobsluhy, přes stravování, při zapojování do skupinkových aktivit. Při své práci jsem se mohla opřít o zkušenosti třídních učitelek. Jsem ráda, že s nimi dohromady tvořím jeden tým.

Třída D, asistentka Alena

Ve zralém věku jsem se rozhodla změnit pracovní život a začala jsem asistovat v MŠ logopedické. Vše bylo nové, ale snažila jsem se rychle učit. Od přirozené zkušenosti matky a babičky jsem pod citlivým vedením třídních učitelek získávala první zkušenosti. Pomáhala jsem chlapci z bilingvního prostředí, s PAS a středně těžkou MR. Naučil mě dívat se na svět jinými očima, ukázal mi, jak je složitá spolupráce s rodiči dítěte, jak těžce se buduje důvěra k pedagogům, ale také, jak dokáží být rodiče radostní a vděční za pokroky dítěte.

Třída E, asistentka Petra

Nástup do třídy byl na poslední chvíli. Moje podpora byla směřována k chlapci, který nemluví, prakticky neposedí, je u něj zvažována PAS. Otevřel mi jinou dimenzi rodičovství, pomohl mi všimnout si detailů, které běžně asi přehlédnu. Protože jsem poprvé v roli asistenta pedagoga, nebylo jednoduché rozlišit situace, kdy už byl unavený, kdy jen zkoušel, zda se vyhne některé aktivitě. Trénoval mne v důslednosti, naučila jsem se, že krásné věci se dají vyjádřit jednodušeji, mnohé beze slov, i když je mluvení pro školu i život důležité. Organizace v MŠ je strukturovaná, náročná, proto si uvědomuji, jak mě přijaly třídní učitelky pozitivně, působíme jednotně a srozumitelně. Jsem ráda za tuto příležitost a zkušenost.

6. Prevence sociálně patologických jevů

Preventivní program MŠ

Děti s narušenou komunikační schopností mohou být zvýšeně rizikové při svém sociálním začlenění, mají problémy při navazování kontaktů. Děti jsou také znevýhodněny i v oblasti soužití s vrstevníky, kdy mohou reagovat nepřiměřeně na běžné dětské (a školkové) situace. Pro děti a jejich rodiče vždy na školní roku společně tvoříme jednoduchá pravidla, společně se snažíme o důslednost v jejich dodržování. Využíváme principů křesťanské výchovy, děti vedeme k vzájemné lásce a toleranci. Uvedené přístupy u dětí posilují i jejich zdravé sebevědomí.

6.1 Poskytování poradenských služeb

MŠ spolupracuje se školskými poradenskými pracovišti nejen v Praze, ale i ze Středočeského kraje. V tomto školním roce byla zajišťována prevence vlastními prostředky, formami práce. V rámci komplexního přístupu řeší s rodiči nejen otázky výchovné, ale i rehabilitační, sociální, jiné dle potřeby každé rodiny.

7. Aktivity a prezentace MŠ

7.1 Spolupráce s rodiči a jinými subjekty

Spolupráce s rodinou je základním klíčem fungování naší mateřské školy. Spolupráce učitelek MŠ i paní asistentek je založena na partnerské bázi, respektování rodičovských postojů.

Intenzivní kontakt a komunikace s rodiči má pomoci rodičům nejen orientovat se v tíživé situaci, ale také porozumět situaci, klást na dítě přiměřené nároky.

7.2 Projekty MŠ

Ekologická a environmentální výchova

Rodinný charakter mateřské školy je využíván pro ekologickou a environmentální výchovu. Každodenním tříděním odpadů ve třídách rozvíjíme u dětí zájem o okolní svět a snahu udržet ho pěkným. Děti jsou přirozenou cestou vedeny k šetrnému chování k okolí (tzv. bezodpadkovému), přirozenou cestou se učí chránit si zdraví i přírodu a žít aktivní formou života. Společně s pedagogy se aktivně zúčastňují programů, organizovaných Lesy hl. města Prahy. Děti se zapojují do péče o květinu ve třídách, pozorují růst rostlin ze semínka, pěstují květinu pro maminku. Na příbězích a vlastním prožitku se snažíme zprostředkovat význam soužití s přírodou.

Multikulturní výchova

MŠ má zakotvený základní působení v oblasti multikulturní výchovy ve školním vzdělávacím programu. To je doplňováno krátkodobými programy s ohledem na aktuální složení či situaci ve světě a v regionu, které reflektuje úroveň a komunikační možnosti dětí. Nejoblíbenější aktivitou pro děti je cizokrajné vaření.

Výchova k udržitelnému rozvoji

Součástí environmentální výchovy je výchova k udržitelnému rozvoji. U našich dětí se snažíme o jednoduché zprostředkovávání informací, podporujeme formování postoje a hodnotového systému jednotlivce (úctu a ohleduplnost, sounáležitost s přírodou). Již od raného věku se podílíme společně s rodiči na budování odpovědnosti (i za drobné činnosti).

7.3. Projekty MŠ realizované z cizích zdrojů: Šablony

MŠ v rámci zjednodušených projektů pro školy „Šablony“ zajišťuje nejen vzdělávání v určitých tématech, sbírá zkušenosti prostřednictvím návštěv do škol, ale uskutečňuje společná setkávání s rodiči. Projekt šablony umožňuje osobnostní rozvoj našich speciálních pedagogů – logopedů a přinášení pozitivních změn do prostředí naší mateřské školy.

Druhým velkým projektem MŠ účast v projektu **Klokanovy školky**.

7.4. Akce MŠ, měsíční plán práce

Měsíční plán práce MŠ ve školním roce 2019/20		
Září	Stopy v lese	Čimískův háj, akce pro děti z MŠ, hledání stop v lese
	Barvy a chutě	Ovoce a jejich chuť a barvy, chuťové a barevné hádanky
Říjen	Štrůdlování	Pečení oblíbeného koláče, výzdoba z podzimní sklizně.
	Stromy v lese	Program Lesů hl. města Prahy
Listopad	Uspávání broučků	Vytváření míst na zahradě školky, kam se schová a zazimuje hmyz.
	Dráčkování	Vyrábění a pouštění draků
Prosinec	Sv. Mikuláš	Návštěva svatého Mikuláše ve škole, legenda o jeho životě
	Divadlo Andělé z kouzelné skříňky	Vánoční dílny, divadlo.
	Vánoční jarmark OC Krakov	Vánoční jarmark dětí z mateřských škol
Listopad - únor	Stojím pevně jako jedle	Projekt, který se specializuje na prevenci vadného držení těla a na nácvik správného postoje a dýchání.
Leden	100letý Spejbl ve školce, aneb s kým žije Hurvínek	Projekt ke 100. narozeninám slavné loutky.
Leden - červen	Školička	PIP- přípravný intenzivní program pro děti nastupující v následujícím školním roce k povinnému vzdělávání. Rozsah 80 hod umožnil v dostatečné šíři posilovat u dětí percepční dovednosti, předmatematické představy a dovednosti potřebné pro školní vzdělávání. Součástí programu byla stimulace sluchového vnímání podle Elkonina: Hláskář.
Únor	Pohádky pro prababičky, babičky, maminky a holčičky	Projekt k 200. výročí narození Boženy Němcové.
	Návštěva pobočky Městské knihovny	Předškolní děti a s OŠD se přišly seznámit s činností knihovny, možnostmi půjčování knížek.
Březen	Masopust	Karneval a příprava dětí v předvelikonočním období.
Duben COVID 19	Sluníčko pro radost	Akce Darování sluníčka někomu – STAV NOUZE
	Velikonoce po domácku	Rodinný projekt pro velikonoční svátky doma
	Čarodějnické vaření	Akce v rodinném prostředí pro verzi „pálení čarodějnic“
Květen COVID 19	Cyklotour	Akce pro rodiče a děti: jízda na kole.
Červen	Den dětí	oslavu dne dětí jsme v letošním školním prožili venku na zahradě, po soutěžích a hrách byly děti odměněny v teplém počasí nanukem
	Loučení s předškoláky	Slavnost „šerpování“ dětí odcházejících do školy

KONTROLNÍ ČINNOST

Ve školním roce 2019/2020 proběhla následující kontrolní činnost:

- ❖ Kontrola České školní inspekce 21. 1. – 24. 1. 2020
- ❖ Kontrola Hygienické stanice hlavního města Prahy 4. 10. 2019
- ❖ Kontrola Pražské správy sociálního zabezpečení 5. 9. 2019

DÁRCI A PARTNEŘI

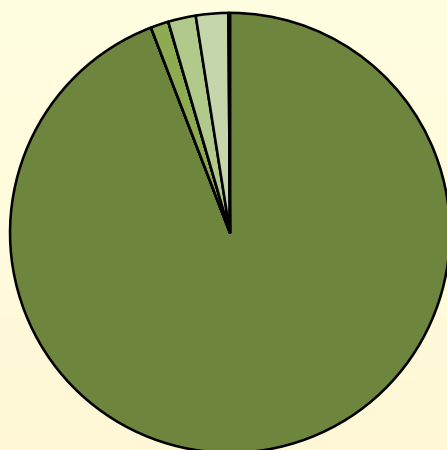
- ❖ **Arcibiskupství pražské**
- ❖ **Česká biskupská konference**
- ❖ **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
- ❖ **LEGO Produkción s. r. o.**
- ❖ **WomenforWomen, o.p.s.**
- ❖ **Kampa Park, s. r. o.**
- ❖ **Seznam.cz**
- ❖ **Rodiče žáků a dětí CZŠL Don Bosco a MŠL**
- ❖ **Zaměstnanci CZŠL Don Bosco a MŠL**

Děkujeme uvedeným dárcům a partnerům za jejich finanční příspěvky a věcné dary ve školním roce 2019/2020 a přejeme jim vše dobré.

VÝSLEDKY HOSPODAŘENÍ ŠKOLY

Výkaz zisků a ztrát (stav k 31.12.2019)	
Náklady:	v tis. Kč
Spotřebované nákupy a nakupované služby	7486
Osobní náklady	35116
Ostatní náklady	147
Odpisy	77
Náklady celkem	42826
Výnosy:	v tis. Kč
Tržby za vlastní výkony	1030
Ostatní výnosy	49
Přijaté příspěvky	879
Přijaté dotace	41310
Výnosy celkem	43268
Zisk	442

Zdroje prostředků pro rok 2019 - celkem	
	v tis. Kč
Přijaté provozní dotace MŠMT	40737
Přijaté účelové dotace MŠMT	0
Přijaté účelové dotace ESF	573
Přijaté účelové dotace ÚSC	0
Přijaté dary od fyzických a právnických osob	879
Vlastní výnosy	1030
Ostatní výnosy	49

- Přijaté provozní dotace MŠMT
- Přijaté účelové dotace MŠMT
- Přijaté účelové dotace ESF
- Přijaté účelové dotace ÚSC
- Přijaté dary od fyzických a právnických osob
- Vlastní výnosy
- Ostatní výnosy

Zdroje prostředků pro rok 2019 - rozdělení dotací

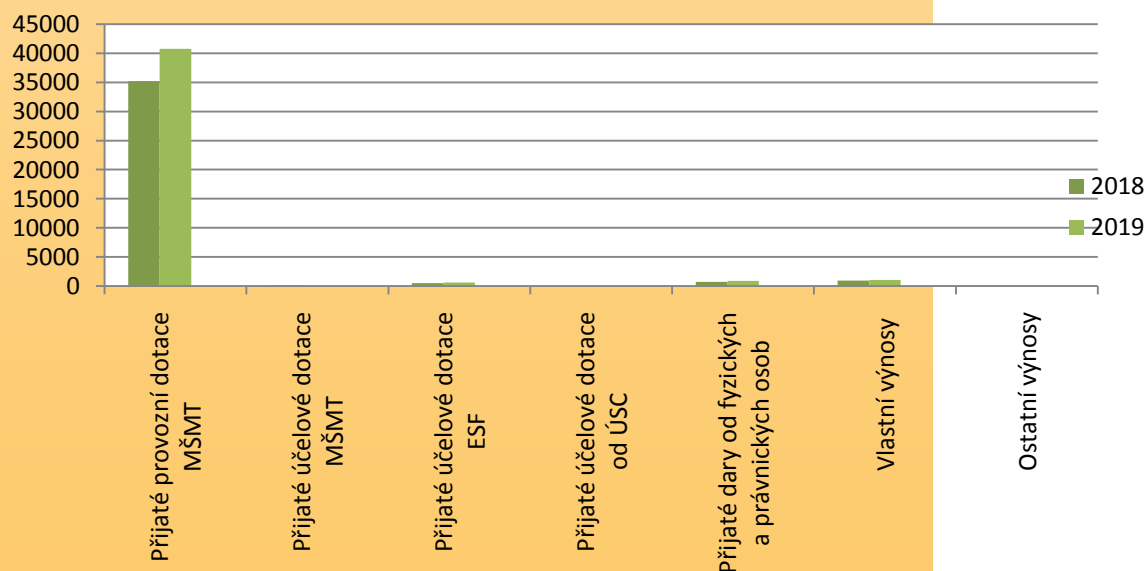
v tis. Kč

Přijaté provozní dotace MŠMT	40737
Přijaté účelové dotace od MŠMT-asistenti pedagoga	0
Přijaté účelové dotace ESF - OP VVV	573
Přijaté účelové dotace ÚSC	0

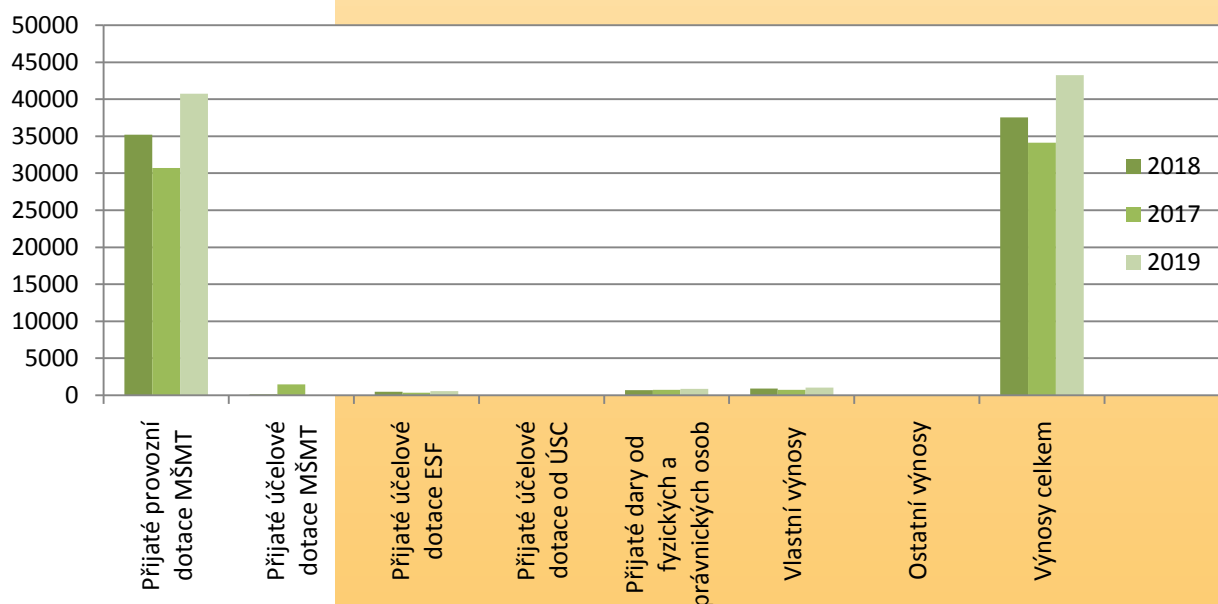
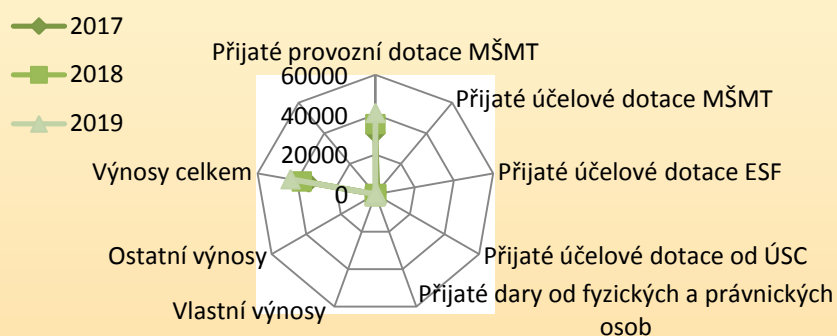
Srovnání zdrojů financování 2018 vs. 2019

v tis. Kč

	2018	2019
Přijaté provozní dotace MŠMT	35194	40737
Přijaté účelové dotace MŠMT	161	0
Přijaté účelové dotace ESF	503	573
Přijaté účelové dotace od ÚSC	0	0
Přijaté dary od fyzických a právnických osob	728	879
Vlastní výnosy	932	1030
Ostatní výnosy	22	49

Srovnání celkových výnosů v letech 2017 – 2019			v tis. Kč
	2017	2018	2019
Přijaté provozní dotace MŠMT	30713	35194	40737
Přijaté účelové dotace MŠMT	1472	161	0
Přijaté účelové dotace ESF	342	503	573
Přijaté účelové dotace od ÚSC	15	0	0
Přijaté dary od fyzických a právnických osob	770	728	879
Vlastní výnosy	762	932	1030
Ostatní výnosy	62	22	49
Výnosy celkem	34136	37540	43268

POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ

PODLE ZÁKONA Č. 106/1999 SB., O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM

ZA OBDOBÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2019 - 2020

Při poskytování informací veřejnosti postupuje škola podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, v platném znění.

Celkový počet písemných žádostí o informace	0
Počet podaných rozkladů proti rozhodnutí o neposkytnutí informace	0
Počet rozsudků soudu, kterým došlo k přezkoumání rozhodnutí o neposkytnutí informace	0
Výsledky sankčních řízení za nedodržování zákona	0

Veškeré písemné dotazy včetně kopií vyřízení za uvedené období jsou k dispozici v archivu školy.

V Praze dne 15. září 2020

Mgr. Daniela Špínková
ředitel školy

CO NÁM COVID VZAL A DAL

Úvahy a reflexe složitě doby pandemické pro poučení své i generace budoucí sepsali učitelé, vychovatelé, asistenti pedagoga a rodiče z CZŠL Don Bosco

Mgr. Ludmila Bímová

Doba vymknutá z kloubů – slovy básníka. Celosvětová pandemie v realitě. Díky úžasným komunikačním možnostem našeho věku jsme byli od samého začátku přímými svědky neznámého nebezpečí, zprvu vzdáleného. Se vzrůstajícími obavami jsme všichni neustále sledovali blížící se pohromu. V takové vypjaté situaci se člověk najednou vytrhne z rutiny všedních dnů a hlavou se rojí myšlenky, na které dříve nezbyl čas. Ohlédnutí se a uvědomění si, s jakou samozřejmostí často bereme opravdové současné hodnoty a životní jistoty, a naopak jakými malichernostmi, plytkostmi a pošetilostmi svůj čas, nám vyměřený, někdy zbytečně utrácíme. Sebereflexi a přehodnocení vlastních postojů a jednání po předchozím silném impulsu přičítám na stranu „dal“. Za další plus této doby považuji viditelné projevy zájmu člověka o druhé, a to nejen o členy vlastní rodiny a blízké přátele, ale o lidi obecně. V domě, kde se sotva známe, se lidé nezištně dělili o své přebytečné ochranných materiálů a navzájem si nabízeli nejrůznější služby (donáškou nákupů a zajištěním léků počínaje). Při náhodných setkáních se teď neodbudeme jen pozdravem. Známe se lépe a sblížilo nás to – věřím, že natrvalo. Bylo také krásné dozvídat se denně z médií, jak umějí být lidé vzájemně solidární a co dobrého dokázali udělat ve prospěch všech – ať už profesionálové či anonymní civilisté. Mají můj obdiv a úctu. Doba plná podnětů a výzev vyvolala v chytrých hlavách také skvělé nápady a jejich realizace, které by asi jinak nespátřily světlo světa vůbec nebo, přinejmenším, ještě dlouho ne. To mě nesmírně uchvátilo a naplnilo hrdostí. Přidávám na stranu „dal“. Pandemie zasáhla snad každou oblast lidské činnosti, školství nevyjímaje. Koronavirem vynucená opatření zastihla školy uprostřed zaběhlé práce, kterou rázem změnila v distanční výuku – novinku pro všechny zúčastněné. Z pohledu asistentky pedagoga mohu jen obdivně konstatovat, jak brzy a profesionálně se celý školní aparát zmobilizoval a výuka na dálku začala fungovat. V době, kdy žáci zvládají potřebné základní komunikační technologie, zbývalo je seznámit se způsobem a pravidly distanční výuky a vysvětlit nezbytnost jejich zodpovědné spolupráce. Ukázalo se, že některé děti neměly doma dostatečně zažitý denní režim a tím i vypěstované pracovní návyky, některým chyběla větší samostatnost a někde byla zapotřebí větší podpora rodiny. Tyto děti měly zpočátku se svou domácí prací problém a s plněním úkolů zaostávaly. Tady přišla vhod pomoc ze strany učitelů a jejich asistentů. Já sama jsem po celou dobu spolupracovala se dvěma žáky 7.tř. a sledovala jejich pokroky. Pracovali jsme pravidelně a systematicky tak, abychom se vyhnuli případným restům a následným stresům.

Jsem přesvědčená, že i tato dočasná a neobvyklá forma vzdělávání, přes všechny její nedostatky a obtíže, byla v mnohém ohledu trvalým přínosem pro všechny zúčastněné. Žáci se naučili využívat smysluplně nabídky internetu korespondující s daným učivem, ale i pracovat s učebnicí, organizovat si plnění svých školních povinností a být samostatnější. Také dokázat správně reagovat na zpětnou vazbu od učitele a nezapomínat na občasné sebehodnocení. Za plus považuji také viditelně užití kontakt mezi školou a rodinami žáků. Vzájemné sdílení problémů a starostí, týkajících se jejich dětí a našich žáků, a jejich případná společná řešení snad povedou k prohloubení důvěry mezi nimi. Co nám uplynulá doba, plná omezení, nečekaných změn, obav ze současnosti, ale i budoucnosti vzala? Určitě každému z nás něco a v jiné míře. Všem, přinejmenším, dočasně blízký kontakt a svobodu pohybu.

Mgr. Veronika Bohuňková

Neočekávaně se změnil náš navyký rytmus. Zavřela se škola a já jsem se musela přeorientovat, jako všichni ostatní učitelé, na jiný způsob výuky. Zkoušela jsem různé způsoby komunikace s rodiči i žáky, až jsme si všichni dokázali předávat informace a domlouvat se, jak bylo potřeba. Nebylo to hned, ale nakonec se to podařilo. Nebýt toho, že se mi před krátkou dobou definitivně rozbil notebook a dostala jsem ve škole nový, nemohla bych dělat vůbec nic. Nouzový stav ale nebyl jen o změnách v pracovním procesu, ale dotýkal se i dalších oblastí našeho života. Pro mne bylo velmi omezující, že nemohu za svými rodiči. Vzhledem k jejich věku jsme se báli, abychom na ně nepřenesli nebezpečný vir, protože na začátku vlastně nikdo nic pořádně nevěděl. Nákupy jsme nechávali před dveřmi a komunikovali jen přes telefon. Bylo to velmi nepříjemné a stresující. Oni to také nevnímali dobře. Ani chaotické informace z médií nijak nepřispívaly ke zklidnění situace. Nijak jsem ale nepociťovala omezení pohybu, protože jsem měla pořád dost co dělat, i když z domova. Jako pozitivní vnímám, že jsme byli více doma společně, protože všichni dostali příkaz pracovat z domova. Mělo to ovšem zase svá omezení, protože internetové připojení nebylo občas dostatečné. A také mne to donutilo víc vařit, a dokonce jsem se z nouze pokoušela o pečení chleba. Nemohu říct, že by se vždy povedl, pokaždé vyšel úplně jinak, někdy trochu tvrdší, jindy kypřejší, ale jíst se dal vždycky. Dokonce bych si raději vybrala chleba pečený doma než ten kupovaný. Rozhodně déle vydržel. Druhý měsíc byl klidnější, už jsem si navykla na novou situaci a začala jsem navštěvovat rodiče. Po několika týdnech dobrovolné karantény jsem věřila, že jsem neinfekční a nebudu pro ně nebezpečná. Celá situace byla zkušenost, i když lituji a obdivuji ty, kteří žili v neustálém nebezpečí, nebo dokonce onemocněli.

Mgr. Lenka Bratránková

10. 3. 2020 jsem se s dětmi musela rozloučit. Od 11. 3. byly školy zavřeny v důsledku šíření nebezpečného koronaviru. Děti si vzaly nejnnutnější učebnice a sešity a situaci braly jako prodloužené jarní prázdniny. My učitelé jsme ještě ve středu 11. 3. měli seminář k šablonám, kdy jsme si rozdělili termíny na třídní akce do konce školního roku. V té době nikdo z nás netušil, že kolektivy dětí spolu na žádný výlet, výstavy či exkurze, nepojedou. Zadala jsem dětem úkoly na týden s tím, že za týden jim napíši emailem další. V neděli 15. 3. byla zavedena karanténa v celé republice a bylo zřejmé, že školy se po 14 dnech neotevřou. Domluvila jsem s rodiči učení online na telefonu či na PC. Vytvořila jsem rozvrh, kdy v pravidelný den a hodinu jsem s dětmi byla v kontaktu. Úkoly jsem zadávala emailem v pondělí, ve středu, v pátek. Při učení s dětmi jsem si s nimi vždy na začátku povídala, co dělají, jak se jim daří a často se zapojili i rodiče. Bylo to přátelské povídání u kávy bez kávy. Dozvěděla jsem se o dětech i rodičích více než při setkání ve škole a na třídních schůzkách. Poznala jsem jejich osobní život, seznámila se i s dalšími rodinnými příslušníky. Naprostá většina rodičů dětem pomáhala s učením a svědomitě plnili zadané cvičení. Posílali fotografie, videa z domova i z pobytu venku, ofocené pracovní sešity. Děti také tvořily obrázky a výrobky k Velikonocům, ke Dni matek, zasely si osení, pěstovaly jarní kytičky. Některé si vedly Prázdninový deník. Všichni se naučili větší samostatnosti, pomáhali maminkám s vařením, uklízením, s péčí o domácí zvířata. Za dva měsíce jsme se s dětmi i rodiči poznali daleko lépe a důvěrněji než za celou dobu školního roku. Myslím, že tato koronavirová doba mi pomohla lépe ovládat PC techniku, sdílet sociální sítě, pracovat rychleji s obrázky, videi a dokumenty v mobilu a PC, lépe využívat materiály k výuce a odkazy na ně. Také moji žáci jsou nyní trochu jiní, jsou vážnější, dospělejší, rozumnější. Dívají se na svět očima dospělých, jejich dětský svět se zmenšil. Ale až přijde nějaká nepříjemná doba, budou již ale vědět a budou klidnější, připravenější.

Mgr. Jaromíra Burianová

Bylo to opravdu velmi zvláštní období, kdy se každý z nás podíval hlouběji na svůj život, na hodnoty a priority. Ptali jsme se sami sebe, zda jsme byli doposud opravdu šťastní, jak zacházíme se svým zdravím, jestli vztahy v naší rodině jsou v pořádku, jak nás vidí naše děti a naši rodiče. Co vlastně čekáme od života. Cítili jsme se v tísní, protože celé Česko, Evropa a svět byly ve stavu nouze. Bylo nutné si vyhodnotit, co je podstatné, co je třeba řešit. A co najednou není tak důležité, jak se zdálo. Také jsme se začali obávat o zdraví svých rodičů, partnerů, přátel. Nikdo z nás moc nevěděl, co bude dál. Ze všech médií se valily zprávy o počtu nakažených, statistiky o úmrtích. A to vše propojeno s celým světem. Všichni jsme měli obavy, co bude dál. Lidé nesměli do zaměstnání, nemohli se vrátit ze zahraničí, byly zavřené nemocnice, domovy pro seniory, divadla, veřejné prostory, školy. Žáci a studenti se vzdělávali do té doby nevyzkoušeným způsobem, formou distančního vzdělávání. Všechno záviselo na internetovém připojení, počítačové gramotnosti a na kvalitě technické podpory ve školách i doma.

Začalo se nám stýskat po osobním kontaktu se všemi blízkými. Bylo povzbuzující, když mladí velmi ochotně a dobrovolně pomáhali starým lidem v sousedství, úplně neznámí lidé zazvonili a nabízeli ušité roušky, rozváželi jídlo, nakupovali seniorům, starali se jim o domácí mazlíčky. Zprostředkovali komunikaci s jejich rodinami, aby se necítili opuštěni. Musela jsem se rychle postarat o svojí starou maminku, která žije už sama. Byla ze všech informací v televizi velmi zmatená a vystrašená. Začala se bát o ty mladší, vnoučata a pravnoučata. Jediným řešením bylo vzít si ji hned na začátku k sobě domů. A v této neklidné době nám spolu bylo moc krásně. Zabezpečila jsem rodinu dezinfekčními prostředky, rouškami, potravinami...protože bydlím na vesnici, kde je zásobování problém. Když jsem po týdnech uviděla své vnučky jenom přes plot a v rouškách, bylo mi do pláče. Vzpomínám na kolegu, který hned na začátku této nelehké doby objížděl své kamarády, kolegy, prodavačky v supermarketu a nabízel roušky, které po nocích šila jeho manželka. Lidé si najednou byli bližší, pomáhající, tolerantnější. Byl čas se zastavit, zamyslet se nad kvalitou dosavadního života. Dalším mým úkolem bylo profesionální nasazení v zaměstnání. Pracuji v základní škole logopedické a bylo nutné nejen dokázat komunikovat se svými žáky doposud nevyzkoušenou formou distančního vyučování, ale vyzkoušet si, jak dalece jsem schopná zvládat techniku k tomu potřebnou. Mým dalším úkolem bylo koordinovat spolupráci asistentů pedagoga s učiteli a rodiči žáků. To vše se dařilo a já jsem měla velikou radost z toho, že jsme schopni společnými silami zvládat tuto novou, nevyzkoušenou formu. Na začátku vše vypadalo velmi složitě. Ale co bylo velmi podstatné, to byl velký pocit odpovědnosti a spolupráce většiny učitelského sboru. Dařilo se. Myslím, že ve chvíli, kdy se život vrací zpátky do zaběhlých kolejí, si silně uvědomuji zdánlivé samozřejmosti. Mohu chodit každý den volně, kam chci a setkávat se s kým chci, dýchat vzduch bez roušky, vídat se se svou rodinou, v zaměstnání s kolegy i žáky, chodit do kina, nakupovat. Teď už všichni víme, že nic není a nebude úplně samozřejmé.

MgA. Petra Cífková

Neodpustím si napsat, že mi ty tři měsíce vzaly i poslední iluze o tom, že se změní současný politický stav v Čechách, a že většině lidí už konečně dojde, že se Čechy s tímto vedením řítí do pořádného průšvihů. Je mi vážně líto dětí, které doplatí na omezenost a slepou důvěru velké části českých voličů. Ono se to konec konců týká bezprostředně i mé práce ve škole. Neustálé měnění vyhlášek vlády a ministerstva školství, totální zmatek a neinformovanost shora, popřípadě ne-úplně logické rozhodnutí jsem sledovala s čím dál klesající náladou a stále větším vztekem. Ve chvíli, kdy jsem volala s třídní učitelkou mého syna – 3. třída, která mi vysvětlila, že je lepší nechat si syna doma, protože na jejich ZŠ se děti dál budou učit distančně a ty co chtějí chodit do školy budou hlídat družinářky, takže si budou školu muset dodělávat odpoledne, jsem jen zalapala po dechu. Víím, že tady na naší škole to bylo jinak, a děti se učily, a to že ministerstvo nechalo všechno na ředitelích škol, a rodiče, kteří mají děti na různých školách se museli popasovat s několika různými systémy učení mi přijde jako výsměch shora.

Neschopnost a nekoordinovanost ministerstva školství v době krize byla zcela evidentní. Nevšimla jsem si, že by ministerstvo nějak pomohlo v zařizování on-line hodin, že by třeba rychle zareagovalo a myslelo na sociálně slabší děti, které jsou doma bez internetu, a přitom to šlo, nebyl by problém zapůjčit takovým dětem třeba tablety. Nesdílím nadšení některých lidí, jak jsme to hezky zvládli, všichni si pomohli, ušili si roušky a byli k sobě milí. Tenhle směr je přesně ten, který zas do lidí napumpuje pocit, že vše je v pořádku a že to vlastně zas tak nevádí, že naše vláda vyhazuje miliardy z našich daní za nefunkční krámy z Číny, dotace firmám, které je nepotřebují apod. To, že si lidi ve státních sektorech jako je školství nebo zdravotnictví museli pomoci sami, je spíš k pláči než k poplácání po rameni. Co se týče výuky výtvarné výchovy online, dělala jsem to, co si můžu vzhledem k malému počtu dětí dovolit i ve škole: individuální výuku, úkoly na míru jednotlivým dětem. Vzhledem k mé technické vybavenosti jsem mohla i ty děti, které mají velký talent a zájem o to učit se realistickou kresbu, učit je dál i po netu. Odsákala to práce ve skupině a práce s materiály a technikami, ke kterým se doma děti nedostanou. Ale nedokážu si představit, že bych takhle důkladně mohla učit, kdybych v každé třídě měla 30 dětí. Vzhledem k tomu, že děti jsou zvyklé si se mnou o výtvarné výchově povídat pokračovaly v tom i po emailech, takže na začátku korontény jsem mailováním s dětmi strávila více času, než by mi trvala běžná výuka, myslím že to tak bylo ve všech předmětech, prostě perné dny pro učitele, rodiče i děti. Bylo mi líto, že některé děti, které ve škole výtvarka baví, se od ní v karanténě úplně odstříhly. Ale na druhou stranu to chápu, viděla jsem to doma i u svých dětí, samostudium je náročné a na kreslení už nezbývala energie. Celkově tedy můžu říct, že co se týče mě a mého předmětu jsem žádné výrazné pozitivum v uplynulých měsících nenalezla.

Mgr. Kateřina Denemarková

Zprvu podceňování situace. Nedůvěra v informace. Vytěšňování. Nepřijetí faktu. Popírání stavu věci. Plíživý strach. Obavy z dnů příštích. Mírná panika. Co s tím? Co se sebou? Vyhlášení pandemie. Zavření škol. Zavření téměř všeho. Strach roste. Zavedení zvláštních opatření! Nervozita. Jak dlouho? Kde to vzniklo? Proč? Je to vůbec možné? Sen? Přijetí situace. Plány na práci z domova. Stálý neklid. Nesoustředěnost. Zaběhnutý rytmus, jistoty, režim. Snaha být užitečná. Pomoc členům rodiny, seniorům. Sounáležitost. Usebrání se. Snaha o zavedení rituálů. Strach o blízké. Respektování pravidel. Život ve zvláštním režimu. Vyrovnání s nastalou situací. Čas na tvoření. Radost z nevyplnění se katastrofických scénářů. Pocit štěstí při rozvolňování opatření. Naděje. Možné setkávání. Docházka do zaměstnání. Radost z práce. Mírné obavy z budoucnosti. Přínos pro mne: nic není jisté, všechno je možné.

Lenka Gemelová

První informaci o platnosti mimořádného opatření, které vydalo Ministerstvo zdravotnictví s platností od 11. 3. 2020, a kterým byla zakázána osobní přítomnost žáků ve škole, jsem dostala mailem 13. 3. 2020. Pro mě, jako asistentku pedagoga, stejně tak pro všechny pedagogy i ostatní pracovníky školy, kteří se podílejí na fungování školy a starají se o hladký a bezproblémový chod školy, to byla velká výzva a úkol, s jakým se doposud ještě neměli možnost seznámit. K tomu, abychom mohli začít fungovat v těchto naprosto nových podmínkách jsme se museli sejít a vymyslet strategii a plán, který nám umožní se tohoto úkolu zhostit co nejlépe. Byla svolána schůze, na které jsme se dozvěděli, jak bude naše škola fungovat v této krizové době. Hlavní odpovědnost ležela na učitelích, kteří za pochodu vymýšleli a propracovávali úkoly pro své žáky. Také nesmíme zapomenout na rodiče, kteří s obavami čekali, jak bude výuka probíhat a jestli budou schopni své ratolesti doma ve výuce podpořit. První dny byly velice náročné a optimální řešení se rodila pomalu a těžce. Postupem času se ale postupy výuky začaly pomalu usazovat, hektická atmosféra se zklidňovala a všichni začali pracovat v již uvolněnějším módu. Ve škole se zvolněný režim využil k úklidu tříd. Byly nám dovezeny nové skříně, do kterých jsme roztřídily školní pomůcky a vybavení. Asistenti pedagogů vyráběli (tzn. tiskli, laminovali a vystřihovali) nový a pro děti atraktivní výukový materiál. Ten jim byl posléze dovážen domů nebo zůstal ve škole, připravený pro návrat dětí do školy. Pro mě osobně bylo velkou radostí a zadostiučiněním, když jsem dostávala zpětnou vazbu od dětí, ale i od jejich rodičů. Děti nám posílaly z domova vzkazy nebo fotky, kde nás s paní učitelkou pozdravovaly. Mnozí rodiče za námi přicházeli do školy, nosili nám další výukové pomůcky (např. tabule na nácvik psaní, laminovací přístroj a laminovací fólie, papíry, knížky...) a samozřejmě konzultovali s paní učitelkou postup při další výuce a pochlubili se svými výchovnými a výukovými úspěchy. Všem jim za jejich nasazení děkuji.

Mgr. Radomír Gerstner

V době od 11. 3. do června 2020 jsem zastával několik rolí. Všechny ty role jsem plnil v souladu se svými schopnostmi, nedostatky, možnostmi, slabostmi. Byl jsem součástí několika celků, které se prostupovaly, křížily, míjely.... Nejvíce mne zaměstnávala **role otce**. Syn Mikulášek nechodil do školky, vstával kolem 7. hodiny ranní (výjimečně později), spát chodil kolem osmé hodiny večer (často ale i později). Doba koronavirová mi dala možnost být několik měsíců neustále se svým synem, za což jsem moc rád. Pochopil jsem, jak moc je ve výchově důležitá trpělivost – že některé věci nejdou změnit ze dne na den. Je potřeba umět dítěti naslouchat, vnímat jeho osobnost. Být mu partnerem (ne nadřízeným), ochráncem, těшитelem, přítelem ... a také vzorem. Uvědomoval jsem si, že na druhého člověka působíme nejvíce tím, kým jsme. Děti nás budou poslouchat jen tehdy, když sami nebudeme hluší, bude v nás zapálený plamének požehnaného života, nebudeme vzteklí, nerudní, nepřátelští Vše se na ty druhé přenáší – nakažlivé jsou radost i vztek.

Abych byl svému synovi co nejlepším vzorem, sám bych se rád stal poslušným člověkem (slušným člověkem, který není ani hluchý ani slepý, je schopen vnímat podpovrchové skutečnosti života a má uvnitř svého těla ducha, který ho vede tím správným směrem ...) K tomuto ideálu mi hodně chybí – již několikrát byl „plamének“ dobrého člověka ve mně zapálen a vždy se mi podařilo ho svými nedostatky uhasit (nebo spíše zatemnit, asi jako když mrak zakryje slunce – to také nepřestane svítit – ale jen není vidět) ... ale jsem trpělivý a věřím, že jednou i nade mnou nadejde „bezmračné nebe“...☺V době koronavirové jsem také plnil **roli učitele** žáků 8. a 9. tříd. Výuka spočívala v tom, že jednou za týden jsem žákům zadal úkoly a ti mi je vypracované posílali zpět, načež jsem je opravil a okomentoval. Byla to zajímavá zkušenost, určitě se tímto způsobem dá také vzdělávat – chyběl samozřejmě bezprostřední kontakt se žáky. Do budoucna je možné nabyté zkušenosti využít při zadávání úkolů, témat k opakování či vyučování absentujících žáků. Velmi kladně hodnotím používání ZOOM MEET videokonference – jsem rád, že jsem se naučil používat tuto službu a v budoucnu toho jistě zase někdy využiji.Co se týče obsahu učiva – uvědomil jsem si, že se žáci už na základní škole učí vědeckému vnímání světa. Vědecké poznání samo o sobě je jistě velmi důležité a užitečné, ale pokud není doprovázeno ještě dalšími druhy poznávání, jeho prospěšnost se tím značně snižuje. Vytrácí se radost a nadšení, které by měly jakékoliv poznávání doprovázet. Opět záleží na mně samotném – jaký jsem. Budu-li sám zapálený, mohu ten zápal přenést i na druhé. V případě, že ve mně bude pouze doutnat uhasínající duch, spíše budou v mé přítomnosti i ostatní kašlat (na učení) a dusit se nezájmem o všechno.V době koronavirové jsem přečetl i několik velmi zajímavých knih. Nadšený jsem byl především z knih spisovatele Khaleda Hosseiniho – Tisíce planoucích růží (dechberoucí) a A hory odpověděly (úžasná, skvělá).

Mgr. Marta Jurčíková

Začnu nejdříve tím zápořem.Vzal mi to,co všem.To znamená volnost pohybu,nemožnost stýkat se s dětmi, kamarády. Naštěstí existují mobily,takže to nebylo zas tak zlé.Trávilajsem tento čas většinou mimo Prahu.Hlavní důvod byla velká obava z nákazy,vzhledem k tomu,že patřím věkem do rizikové skupiny.Nošení roušek mi zpočátku tolik nevadilo(mělo i své výhody).Po oteplení mne to, ale dost vyčerpává.Obdivuji profese,ve kterých musí lidé roušky nosit několik hodin.Co se týká distančního vyučování, mně covid vzal možnostjak ve fyzice,tak v chemii, provádět pokusy,ukázat dětem názorně fyzikální a chemické děje,předvádět různé pomůcky,přístroje.Také v přírodopise možnost využít našich krásných sbírek hmyzu,mikroskopování apod.Rovněž v 8.třídách v chemii bylo dost obtížné dětem na dálku vysvětlovat tvoření vzorců(teprve s tím začínali,bylo to pro něco úplně nového).Ve vzorcích molekul se píší počty atomů malými čísílkami vpravo dolů, a to není možno na počítači napsat.

Samozřejmě to šlo řešit psanými přílohami. Většina dětí to po nějaké době pochopila. Na druhou stranu mne distanční vyučování naučilo více využívat dětské iniciativy (netýká se samozřejmě všech). Podle mých pokynů si žáci sami doma prováděli jednoduché pokusy s látkami, které jsou v každé domácnosti. V přírodopise mi zas mnohé děti posílaly fotky s organismy, o kterých se zrovna učíme, lisovaly rostliny. Rozhodla jsem se, že v tomto budu i v budoucnu pokračovat. Řekla bych, že velký klad tohoto způsobu vyučování je také v tom, že děti jsou nuceny samostatně pracovat podle návodu, musí si pečlivě přečíst zadání. Při distančním vyučování jsem lépe poznala děti i jejich rodiče (především maminky a babičky). Vyšly najevo (lépe než ve škole) jejich volní vlastnosti: zodpovědnost, píle, činnost, u někoho pohodlnost až lenost. Těším se, až se s některými maminkami osobně setkám a poděkuji jim za vynikající spolupráci. Do budoucna určitě také zachovám nošení roušky v době většího výskytu respiračních chorob (hlavně v MHD). Velice se mi v této době líbilo (hlavně na začátku), jak se lidé k sobě začali chovat, pomáhali si, byli ohleduplnější. Na závěr bych chtěla říci, že tato doba byla pro nás v mnohém velkým poučením, a kdyby se v budoucnu něco podobného stalo, tak věřím, že bychom si hned od začátku věděli lépe rady.

Mgr. Anna Kašíková

Několik N, nikoliv negativních...

Na konci přestávky v úterý 10. března jsem ohlašovala žákům třídy 8.B, že od dalšího dne zůstávají doma a nebude probíhat vyučování ve škole. Všichni ve třídě jákali a radovali se z možnosti „nenadálého volna“, jak si mnozí z nich představovali. Volno se ale nekonalo, hned ze školy si domů brali spoustu zadaných úkolů a prací, ve kterých měli sami pokračovat. Určitě nenapadlo nikoho z nás, jak dlouho tento stav bude trvat.

Následovala tvorba ročníkových skupin, zadávání úkolů, organizace práce dětí samotných s velkou dopomocí rodičů. Z učitele se během noci stal úředník, pracovní náplň se změnila, od kontaktního učení s dětmi se přesunula k nekontaktnímu počítači. Bylo nutné si jinak zorganizovat čas s ohledem na individuální rodinnou situaci, především začít pracovat s textovými soubory, emailovými zprávami, skupinovým zadáváním práce. Zohlednit spoustu věcí při výběru a zadávání konkrétních úkolů z jednotlivých předmětů. Bylo nutné zjistit a následně brát zřetel na individuální zázemí každého dítěte. Učili jsme se všichni něčemu zcela novému – učitelé, žáci i jejich nejbližší tzv. za pochodu.

Nabídla se nám nová možnost ve způsobu vyučování. Jak ale vyučovat online, když nemám každé dítě před sebou a jak mu mám vysvětlit tak zapeklitou věc, jakou jsou lineární rovnice nebo i méně zapeklitá procenta? Následovala prohlídka různých stránek s nabízenou online výukou a jejím procvičováním. Většina z nich byla poskytnuta bezplatně - ohromná pomoc všem zúčastněným. Na některých stránkách byl výklad velmi srozumitelně a zábavně popsán, do finálního výběru prošly v matematice stránky Khanacademy.org a Umimematematiku.cz. K zadávaným úkolům bylo pak možné přidat odkaz na konkrétní téma s výkladem a procvičováním.

Na jaře jsme netradičně slavili velikonoční svátky, květnové státní svátky, Den matek a Den dětí. Ke každému takovému svátku bylo možné najít spoustu zajímavých možností k práci v matematice. Děti hledaly v bludišti velikonočních zajíčků schovaná vajíčka, luštily jarní sudoku nejenom s čísly, ale i s barevnými tvary, hubičkovaly maminky pod rozkvetlým stromem, řešily početní křížovku s tajenkou, rýsovaly a vybarvovaly mandaly, skládaly papírové lodičky a odplouvaly s nimi v myšlenkách na blížící se prázdniny. Naskytla se spousta jiných možností, jak se s matematikou bavit a sledovat ji všude kolem nás.

Nebylo možné plnit tematické plány předmětu, ale najednou bylo možné vybrat jen to podstatné, přemýšlet nad tím, co je ke každému tématu nutné vysvětlit, předat, co už nutné není. Nebylo to omezení, byl to nový úhel pohledu. Výzva hledat cestu jinde a jinak.

Něčím zcela novým byla možnost videokonference. Najednou se všichni stali důležitými manažery a účastnili se seriózních videokonferencí. První z nich byly opravdu zábavné, většina času probíhala připojováním jednotlivých účastníků a ověřování si – kdo koho slyší a neslyší či vidí a nevidí. Nejlepší bylo konferenci koordinovat v případě, když chtěli mluvit úplně všichni, protože chtěli všechno všem okamžitě sdělit.

Najednou se začaly ozývat hlasy o tom, jak dětem chybí škola. Citace: „Paní učitelko, nikdy bych nevěřil, že to řeknu, ale strašně mi chybí škola. Já už chci zpátky do školy!“ Začalo se většinou stýskat po kolektivu třídy a společenství školy. I když se dříve ve třídě všichni dohadovali o různých věcech, neměli vždy na věc stejný názor nebo podobné zájmy. Chybělo jim společné prožívání školních starostí.

Některé děti mne naprosto ohromily svým přístupem k práci, byla jsem z nich nadšená. Posílaly všechny úkoly pečlivě vypracované, včas a s doprovodným textem v úvodu emailové zprávy, na který jsem se postupně začínala více a více těšit. Žádala jsem všechny o zaslání úkolu ve formátu vhodném k písemné komunikaci – nadepsaný předmět emailu, oslovení, stručný popis zasláního úkolu, informaci o tom, jak se každému daří, rozloučení a podpis (nejen zaslání příloha zprávy, často i bez předmětu). Ne u všech se tomu tak podařilo do konce online vyučování, ale u mnoha z nich došlo k velkému posunu a měla jsem i z této části mého úřednického působení velkou radost. Když mi i kluci začali přát hezký víkend, ptali se jak se mám, posílali fotky svých mazlíčků a popisovali denní aktivity, hrálo mě to u srdce.

Na online výuce a plnění zadaných úkolů vidím stěžejní úlohu v rodinné situaci každého dítěte. Není to jen v technickém vybavení rodiny (jak jsme se u některých z rodin přesvědčili, co všichni společnými silami zvládli bez domácího počítače), ale v zájmu a přístupu rodičů ke vzdělávání jejich dětí. U starších dětí záleží samozřejmě na přístupu a individuálních vlastnostech každého z nich, ale ve finále zodpovědný rodič své dítě ke školní práci nakonec dovede. U dětí, které jsou během roku na internátu, byla závislost jejich práce na pomoci někoho jiného v online výuce naprosto zřetelná, začaly naplno fungovat až při spolupráci s p. vychovatelkami z internátu, za to jim obrovský dík.

Největší radost mi udělali žáci, kteří ve škole nebyli tak aktivní, v samostatné práci se ale našli, dokázali si skvěle zorganizovat čas a překvapovali mne s žádostmi o přidání práce, že chtějí plnit úkoly navíc. Našli se i ti, kteří mne překvapili nemilým způsobem, vůbec nereagovali. Bohužel po komunikaci s rodiči jsem pochopila, že se jejich přístup nezlepší. Nebyli rodinou podporováni a znovu se mi ukázalo, jak je v tuto dobu funkce rodiny klíčová.

Na sobě cítím novou energii v práci, potřebu být s dětmi, vzdělávat je, předávat něco nového, z učiva vybírat opravdu to podstatné a mít radost z každého jejich pokroku. A to i v úsměvu, který mi budou schopni zase po dlouhé době věnovat a v získávání jejich důvěry ve vzdělávání. Že má vzdělávání opravdu smysl pro každého a že zrovna matematika je všude kolem nás, když se budou pozorně dívat.

Nakonec nebudu negativní, nechci nadávat, nacházím něco nového. Náladu na nové nápady...

Markéta Košťáková

Jsem ten typ člověka, co si raději napřed zakousne do té kyselejší strany jablka a tu sladší si nechává na závěr. Proto si otázku vymezenou v nadpisu dovolím obrátit a začnu tím, že mi vlastně vůbec není příjemné v tuto chvíli hodnotit co mi vzal a dal Covid 19, protože ten zlomyslný mrňous je tu ještě stále s námi a dělat tlustou čáru a vystavovat účet mi v tuto chvíli přijde poněkud troufalé. (Navíc myslím, že se vždy lépe ohlíží s časovým odstupem.) Na té nejosobnější rovině mi období nouzového stavu znemožnilo osobně se rozloučit s několika lidmi, kteří hráli v mém životě důležitou roli a také oslavit s mými neteřemi a synovci jedny 10. a jedny 20. narozeniny (Tohle naštěstí ještě určitě půjde dohnat :-).). Jinak pociťuji hluboký vděk za technické možnosti 21. století, které umožňují neztrácet blízký kontakt s rodinou, byť je sebevětší a po světě seberoztroušenější (přesto dotek žádný přístroj nenahradí). A umožnily i neztratit kontakt s žáky a jejich rodiči. I když i v tomto případě, myslím, sebelepší technické možnosti nenahradí osobní kontakt žáka s učitelem a spolužáky ani atmosféru vzdělávacího zařízení. Toto jsem nahlédla jak ze strany asistenta pedagoga, tak z pohledu studenta - o přednášky, které jsem nemohla absolvovat v tomto semestru se teď, při přípravě na zkoušky cítím více než ošizená. Díky tomu, že "má" paní učitelka byla neuvěřitelně pohotová a první výuková videa tak putovala k žákům už 11.3. jsem se ale mohla velmi rychle poučit i o tom, že distanční výuka má i jiná úskalí než jaký typ přístupu, či jaký program zvolit. Stále totiž není samozřejmostí (a hned tak nebude), že je v každé domácnosti počítač (chytré mobilní telefony jsou v tomto případě velmi slabá náhrada) a stejně tak ne každá domácnost má stálé a stabilní připojení k internetové síti (ať už jsou důvody na straně infrastruktury, technické zdatnosti, sociálního zabezpečení nebo kdekoli jinde).

Mohla jsem si vyzkoušet, že na dálku se dá učit i jen prostřednictvím telefonu (Je-li vůle a stejné učebnice na obou stranách, pak, připravíte-li se pečlivě a počítáte-li s tím, že se u toho pořádně zapotíte, občas zvládnete i geometrii. ;-D), ale pořád to bude jen náhražka v nouzi. Takže, co mi přinesly uplynulé měsíce “pod covidovou hvězdou”? Obrovské množství nečekaných výzev a objevů, dny dokonale fungující spolupráce i překonávání krizí, obdiv k práci “paní učitelky” i k nasazení a statečnosti rodičů i dětí; slzíci oteklé oči, bolavá záda a kyčle od vysedávání a civění do monitoru počítače; intenzivní soustředění a hluboké prožitky propojení na dálku i beznaděje marně vyzvánějícího telefonu, jedinečný moment prvního “setkání se” přes video-meeting, miliony poznání a zkušeností. A spoustu naděje. Staré a otřepané rčení: “Když se chce, všechno jde.”, totiž, zdá se, stále platí.

Mgr. Iryna Kravets

Karanténa byla pro mě šok. Ale člověk si zvykne na spoustu věcí. Vůči šokům je třeba se bránit – jsou součástí bytí. Mají i svá pozitiva. Práce s online komunikací a online vyučováním bylo mnohem víc, než člověk čekal. Takže ten prvotní šok brzy se změnil na pracovní energii. První bod – doplnit chybějící kontakty na rodiče a žáky: čísla telefonů a mailové adresy. Většina dětí neměla mailové adresy – byla to pro ně úplně nová zkušenost. Ne všichni žáci jsou technicky vybavení. Další bod – kontrola kontaktu: udělala jsem chybu v mailové adrese maminky žáka, ten se pak včas nepřihlásil do skupiny - nechodily jim maily. Takže ze začátku bylo důležité navázat funkční komunikaci. Také ze strany žáků a jejich zákonných zástupců nebyly začátky jednoduché: asi všichni jsme čekali, že tento stav nouze potrvá maximálně do Velikonoc. Moc chyběla „živá“ komunikace. Proto na začátku karantény jsem osobně hodně mluvila s dětmi a jejich zákonnými zástupci telefonicky - během krátké chvíle jsme si vzájemně sdělili veškeré informace, ujasnili si co a jak. Navíc člověk měl z toho dobrý pocit, že ostatní situaci prožívají podobně – mají jisté obavy o zdraví a budoucnost. Myslím si, že to byl balzám pro psychiku. V tomto ohledu byla tady i solidarita. Vždyť všichni jsme se setkali s velkou neznámou. Komunikace pomocí mailování má své výhody – jde-li o konkrétní informace. Nevýhodou je, že za měnících se podmínek, zastaralá informace už nebyla platná. Bylo třeba neustále sledovat mailové zprávy a reagovat. Online vyučování také má své výhody a nevýhody. Text pro zápis v sešitě například: aby toho nebylo moc ani málo, aby tam byla informace o probírané látce a zároveň napsaná srozumitelně pro žáky –to asi bylo nejtěžší. Na druhou stranu bylo možné poslat krátká videa pro lepší pochopení, stránky k přečtení z učebnice nebo odkaz na jiné zdroje – aby si každý vybral. Otázkou je, jestli toho žáci využívali – z různých důvodů. Pomocníkem pro zlepšení situace byl ZOOM meeting. Po složitém boji o instalaci a díky asistentu Michalovi. se nám podařilo všechny žáky 8.A dostat na pravidelná setkání každý týden. Byla jsem překvapená, že účast byla vysoká: 7 – 9 žáků. Zúčastnili se všichni, ale někteří jen párkrát. Domnívám se, že dětem chyběl kolektiv, ale určitě šlo i o přípravu na testy. Někteří sdělili, že jim to pomohlo lépe pochopit látku nebo udělat si celkový obraz při opakování učiva. Někteří žáci tvrdí, že jim online vyučování vyhovuje víc – méně stresu, než ve škole, víc času na zamyšlení. Na závěr výhody online vyučování ze strany žáků: pravidelné věnování se svým školním povinnostem a včasné reagování na pokyny vyučujících.

Z toho plyne společné úsilí dětí, jejich zákonných zástupců a vyučujících. Spolupráce dětí a dospělých je velmi důležitá. Mám za to, že tyto skupiny se navzájem lepe poznaly během karantény. Je to velký přínos. Všichni jsme se naučili víc využívat moderních technologií. Já osobně se mám čemu učit ještě hodně. Určitě nějaké prvky online vyučování bylo by dobré využívat i nadále. Například kvůli nemoci žáka nebo pro přípravu domácích úkolů, samostatné vyhledávání informací apod. Nevýhodou je, že nic nenahradí „živou“ lidskou komunikaci. Také ujištění, jestli žák už ovládá novou látku je dost obtížné při online vyučování. Myslím si, že hledání správné rovnováhy výhod a nevýhod je práce na delší dobu. Určitě se najde nějaká rozumná varianta pro každou konkrétní situaci.

Mgr. Petra Křečková

Zpětné ohlédnutí, vody ubývá...Proč „vody ubývá“? Protože mi to přišlo jako povodeň. Nikdo to nečekal, nikdo nebyl připraven. Nevědělo se dne, ani hodiny, kdy voda opadne, kdy bude kulminovat, zda se hladina bude zvedat, zda voda odteče...a kdy?Jaké budou následky - na životech, na ekonomice, na zdraví fyzickém i psychickém, ve společnosti, jak se to projeví na dalším počínání jednotlivce i společnosti?Nyní voda pomalu opadá (někde klesá hladina rychleji), někdo sčítá škody, jiný staví vyšší hráz a další vyhlíží opětovný příval vody, povodeň.10.3. 2020 k nám postupně putovaly zprávy, že ministerstvo rozhodlo od 11. 3. 2020 zavřít školy. Volali nám rodinní příslušníci, známí a rodiče dětí. S definitivní platností to potvrdilo i vedení školy.TAK... obvolat rodiče, vysvětlit uvážlivě dětem situaci, připravit a rozdat jim úkoly, uklidit třídy, „zakonzervovat je“...a čekat, co bude dál, jak dlouho to bude trvat...bylo to jako začátek podivné války. Co se v každém člověku odehrávalo? První, co mě napadlo, bylo...“co budou dělat zaměstnaní rodiče s dětmi? Následovaly další informace, s nimi opatření atd. Zpočátku bylo nejasno, pak jasněji, pak nejasno, pak polojasno, pak... Byla to doba, kdy se člověk mohl zamyslet, zklidnit, zkusit nevyzkoušené, ale naopak mohly vyvstat pochybnosti, obavy, úzkosti a strachy z toho, co bude. Brala jsem si k srdci různé rady Jana Muhlfeita. Z mého pohledu jen pár bodů z této situace. Pozitiva: Zkouška učit děti na dálku, natáčení videí, videovýuka. Nové výzvy. Aktivita rodičů i dětí při videovýuce či videohovorech.Profilace lidí, co chtějí pomáhat, aniž by z toho měli sami jiný užitek než dobrý pocit. Příjemné překvapení z dětí vlastních. Hlubší poznání jiných osob. Prožitky euforie při semknutí určitých společenství. Setkávání s lidmi, které jsem dlouho neviděla v rámci společné vize. Čas s rodinou, společné prožitky. Častější komunikace s rodinnými příslušníky pobývající v zahraničí.Negativa: Neosobní komunikace se školními dětmi a stesk po nich. Ztráta řádu (uvědomění si jeho potřeby, to patří do pozitiv). Neustálé změny a rozpory v informacích. Potvrzení domněnek o neschopnosti a nezájmu některých lidí. Nemožnost podniknout plánované. Strach o kamarády pracující na infekčních odděleních. Zjištění, že se mnohdy „tlačí příliš na pilu“. Jednotlivé body nebudu rozepisovat, protože by byla úvaha příliš dlouhá a některé body jsou příliš niterné. Jen doufejme, že se vše v dobré obrátí a všichni využijeme nabyté zkušenosti ku prospěchu. Berme každou zkušenost jako zkušenost či zkoušku, která nás někam posune a my se z ní poučíme.

Bc. Alena Kulhavá

Je úterý 10. března 2020. Je něco před osmou hodinou ráno a já rozespale zvedám telefon. „Dobrý den, ano škola je otevřená, ne žádný žák není nakažen, ano pokud by se situace změnila, dáme vám vědět. Přeji hezký den a na shledanou.“ To byla maminka žáka z internátu, chtěla vědět, jestli si nemá přijet pro své dítě. Slyšela v televizi, že nějaká pražská škola je zavřená kvůli KORONAVIRU. Dám si snídani a brouzdám po internetu, slíbily jsme s Janou dětem, že půjdeme na výstavu Cosmos Discovery, ta se bude dětem líbit. Takže jak mají otevřeno, kolik stojí vstupenky? Znovu zvoní telefon, v něm se ozve: „Už to víš? Máš zapnutou televizi? Školy se zavírají.“ To byla Jana. Zavěším a pustím si televizi. Pan premiér nám oznamuje, že z rozhodnutí vlády se uzavírají školy. Cože? Nemohu uvěřit, že se mohou zavřít všechny školy, kvůli tomu, že se sem dostala nějaká CHŘIPKA. Děti si zabalily svoje věci a už kolem šesté hodiny večer byl prázdný internát. A co teď? Co se bude dít teď? Vždycky před tím, když přišli učitelé o nějaký den výuky, tak pak člověk slyšel, jak nestihnou probrat celou látku a budou ve skluzu a budou to těžko dohánět. A tak si říkám, to nemůže trvat dlouho, přeci nemůže nikdo zavřít školy na víc jak týden, to přeci nejde. Ale jde. To že se jedná jen o obyčejnou chřipku, si už myslí jen málokdo. Učitelé, děti i rodiče si zvykají na úplně nový systém výuky. Nebyl čas se na takovou situaci připravit. Všichni se všechno učí za pochodu. No asi by se v budoucnu přeci jen měla výuka informatiky posílit. Rozhodně je to dobrá zkušenost a do života se to bude zaručeně hodit. Všichni jsou zavřeni doma. Rozjíždí se obrovská vlna solidarity, asi to s tou naší společností nebude tak zlé. Roušky, štíty, rozvoz potravin, pomoc seniorům. Lidé zpomalili, začali si vzájemně pomáhat, víc si všímat ostatních. Vydrží nám to déle, než se uzdraví i poslední nakažený, nebo všichni umí tuhle hru hrát jen po dobu hracího času? Je jasné, že časem se vše vrátí do starých kolejí. Ale my teď víme, že když je to nutné, tak umíme táhnout za jeden provaz, i když se třeba vůbec neznáme.

Mgr. Ondřej Kulhavý

Obávané nemoci nám berou. Ukrajují na našem zdraví, boří to, co budujeme, odvádí naše milované. Nekompromisně nás staví před nevyhnutelnou skutečností konečnosti našich životů. Nemoci znamenají narušenost, zmatek a zmar, dříve či později neodvratitelný konec. Nemoci znamenají Strach s velkým počátečním písmenem. Pocity takového strachu jsem pochopitelně, stejně jako milióny jiných, zažíval v prvních dnech nástupu epidemie. Střídal se s tušením, že nemoc může od základů změnit náš životní způsob, že svět bude jiný. Obavy brzy vystřídala touha postavit se hrozbě. Přiložit ruku k dílu, něco dělat, jen když to nepatrně pomůže. Přišlo šití roušek a jejich distribuce i dobrovolnická pomoc s rozvozem nákupů seniorům.

Tehdy jsem prožil krásné zjištění, že lidé jsou v této době k sobě všímaví, ochotni jeden druhému pomoci. Ten prožitek stále narůstal. Byl plný nejen radosti, ale i zvláštního klidu, kterého jsem nabyl: děj se co děj, vše špatné má, zdá se, svůj smysl. S tímto zjištěním jsem začal prožívat čas jiným způsobem než doposud. Jeho část jsem věnoval činnostem, které byly v nastalé situaci opravdu důležité pro jiné. Věnoval jsem se ale i tomu, co bylo opravdu důležité pro mě. V době nejisté epidemiologické situace se mi tedy dostalo výjimečně pěkných zjištění a prožitků. Jsem přesvědčen o tom, že platilo a platí útěšné slovo apoštolovo: „Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobena zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.“ (1 K 10,13) V této perspektivě jsem vnímal i práci s našimi žáky. Nešlo mi tolik o to, natěsnat do nich řadu vědomostí, jako spíš neztratit s nimi lidský kontakt, zajímat se o jejich situaci a povzbuzovat v možných obavách. V tom se pro mě online forma výuky stala příležitostí a výzvou. Jak podat učivo, aby korespondovalo s krizovou situací? Mělo by být spíše inspirativní a zábavné. Mělo by být pro život, je tedy potřeba oddělit podstatné od nepodstatného. Mělo by být podané srozumitelně. Měla by se mi dostat alespoň částečná zpětná vazba o jeho užitečnosti a srozumitelnosti. Zvolil jsem korespondenční formu, někdy i v osobní ich-formě. K tomu řada obrázků, internetových odkazů na různá videa a doporučení k četbě. Stručné, krátké opakovací testy. Náměty a návody na praktické činnosti. Video, natáčená žáky. Různé podněty k sebevyjádření žáků – třeba takové učivo občanské výchovy se dalo podat v souladu se situací a zkušenostmi dětí. V případě potřeby okamžité telefonáty. Zároveň ale netlačit na pilu, respektovat, že děti, stejně jako my dospělí, nemusí mít v této neobvyklé situaci nutně za všech okolností stoprocentní schopnost k práci. Mít na zřeteli, že některým rodina nemůže pomoci. Vědět, že někteří mají omezené možnosti připojení k internetu, nedostatečné PC vybavení a práce na počítači, kterou od nich vyžadujeme my dospělí, je pro ně velkou neznámou. Nicméně, tento neobvyklý způsob práce se pro mě stal sice časově velmi náročným, ale zábavným rébusem. Za největší klad považuji to, že zvláště první týdny korona krize mě komunikace na dálku s řadou žáků stmelila víc, než se tomu stalo ve třídě. V mém případě mi tedy Covid 19 pouze dal, a to pěkná a cenná poznání.

Dominika Lupinská

Každý vždycky raději začíná tím negativním. Co mi tedy v téhle zvláštní době chybělo? Jsem narozena několik let po revoluci. Nemám zážitky předchozího režimu. Nejhůře jsem tedy nesla pocit „omezení“. Nemám plány na víkend? Nevadí... rozhodnu se, koupím letenku a vycestuji za zážitky. V tuhle dobu to znělo téměř jako sci-fi a tenhle pocit pro mě byl jedním z nejtěžších. Pocit, že něco nemůžu. Pocit, že něco neovlivním. Pocit, že nevím, kdy to skončí. Vlastně ani nemusíme jít do takového extrému, jakým je cestování do ciziny. Ono stačilo jít do krámu za barákem. Za normální situace si prohlížíme regály přeplněné vším možným zbožím. V jeden moment karantény mi byla sebrána i možnost vybrat si toaletní papír, protože všechna balení byla beznadějně vyprodána.

Myslím, že jsem si koupila nejdražší „toaleták“ svého života. Dobrá, to byla jen taková vsuvka na odlehčení. Co pro mě, ale bylo úplně nejtěžší? Izolace od mých nejbližších lidí a denního režimu. Od dětství si životem nesu pravidelný režim, kterému mě naučili rodiče. Najednou jsem o svoji denní rutinu přišla, a abych pravdu řekla, moc jsem nevěděla, co se sebou. Byl pro mě velký nezvyk, nemít den plný aktivit. Chyběla mi rodina. Strach z toho, že bych je mohla ohrozit pro mě byl tak velký, že jsem nebyla ochotná to riskovat. S tím, ale souvisí i první pozitivum. I když jsem zprvu byla kyselá, že jen tak nemohu jít s kamarádkou na dortíček, nebo vyrazit po nákupech, uvědomila jsem si, že bez toho se rozhodně žít dá. Ne bez kamarádů, ne bez rodiny, ale bez těch benefitů, kterými si zpřijemňujeme všední dny. Ale bez toho by to vlastně asi také nešlo, že? Čokoládový dortík jen tak něco nepřekoná. Chyběli mi moji žáci. Jejich mnohdy otravné brebentění. Jejich potřeba moji pozornosti. I to jejich občasná diskutování. V tomhle směru mi, ale karanténa dala hrozně moc. Jednou z nejcennějších věcí je pro mě zpětná vazba, a právě díky koronaviru, jsem ji dostala spoustu. Kontakt s rodiči žáků, který byl mnohem intenzivnější. To, co mě nejvíc hřálo u srdce bylo, když mi přišla zpráva od nějakého žáčka, popřípadě od nějaké maminky, která se chtěla zeptat, jak se mám. A co je víc, než zájem jiného člověka? Dává vám tak svůj čas. Byť jen pár minut, kdy natuká zprávu, nebo zavolá. Energii, kterou mi žáci dávají svojí přítomností, se mi snažili nahrazovat posíláním milých zpráv, fotek a srandovních videí. Zároveň jsem měla možnost navštívit spoustu hezkých zákoutí naší republiky. Tohle všechno si ponese životem jako zkušenost. Některé věci byly negativní, některé pozitivní. Záleží na nás, co se rozhodneme si z toho vytáhnout. Můžeme brblat, rozčilovat se, smutnit. Ale ani tak není v našich silách s tím něco udělat. Máme v rukou jen to, jak s tím naložíme, Ne nadarmo se říká, že každá zkušenost, je dobrá zkušenost. A že i pád na pusu, je krok dopředu.

Mgr. Marie Neckářová

Co mi covid dal? Jistotu, že žádná technika nenahradí učitele, člověka. Když byly 10.března zavřeny školy, nikdo si nedovedl představit, co nás čeká. Žákům jsme rychle zadávali úkoly na dalších čtrnáct dní s tím, že se brzy sejdem a všechny práce dokončíme společně. Ale všechno bylo jinak a my jsme se všichni museli všemu naučit, všechno v běhu zvládnout. A nastoupila technika s přesvědčením, že všem ukáže, jak se správně vyučuje. Já jsem se musela naučit především pracovat s počítačem tak, aby se stal součástí mé práce. Doposud byl takovým mým doplňkem, kabelkou přes rameno a sloužil mi ke kontaktům s kamarádkami, s rodinou, k vyhledávání informací. A najednou – ze dne na den – se stal nezbytným pracovním nástrojem. A nejen pro mne. Žáci se rovněž museli srovnávat s tím, že počítač neslouží jen k zábavě, ale ke školní práci. Dalším významným technickým krokem pro mne bylo zvládnutí videokonferencí. Myslela jsem si, že se taková věc týká jen poslanců v europarlamentu a vida – už ovládám videokonference i já se šestáky. Ale je nezbytné k tomuto způsobu práce mít dobrou techniku, a právě na technice spolupráce se všemi šestáky ztroskotala. Ostatně i já jsem musela požádat o lepší počítač, moje „kabelka“ takový způsob práce nezvládla.

Nicméně spojení přes ZOOM bylo moc hezké, všechny nás tyto hodiny bavily, užili jsme si při nich spoustu legrace. Společná adresa, zadávání úkolů, sbírání úkolů, opravy a zpětná vazba k žákům, co mají dobře, co je třeba opravit a opět poslat, oznamovat práci, pochválit, opatrně vytknout chyby a chybičky. A navázat dobré kontakty s rodiči, což v této chvíli byl ten zásadní postup. Na rodičích vlastně ležela celá ta tíha domácí přípravy a rodičům patří to největší poděkování. Rodiče se ale zapojili ochotně a odpovědně se postavili ke spolupráci se školou. Často jsem byla překvapena právě rodiči a jejich vydatnou pomocí. Některé z nich jsem doposud neznala, ani jsem s nimi nijak zvlášť nenavázala kontakt, ale najednou se všichni „vyrojili“ a neskutečně dobře začali spolupracovat. V duchu jsem se jim omluvila, že jsem mnohým z nich ani nevěřila. Škoda, že je nemohu jmenovat. Ale všichni ode mne dostávali jedničky a pochvalu, jsem si vědoma toho, že bez rodičů bychom tuto situaci nezvládli. Těším se, až se s nimi sejdu a poděkuji všem osobně. Práce postupovala, všemu, co jsme potřebovali, jsme se naučili. Ale člověk, jeho přítomnost při hodinách, tak ten stále chyběl. A co mi koronavirus vzal? Právě ty lidi, kolegyně, kolegy, děti ve třídě, rodiče u školy – a to je největší ztráta pro mne. Jsem už stará holka a některé události nedohoním, nemám už dost času. Co mi tedy covid-19 dal a vzal – lidi mi vzal a zase s jinými lidmi mě seznámil. A znovu se vrátím k první větě – žádná technika učitele nenahradí. Doplní ho, to ano. A do budoucna je na nás, na naši práci a odvaze, jak budeme umět využít toho, čemu jsme se naučili.

DiS. Vojtěch Otčenášek

Myslím, že pro všechny kdo byli zvyklí pracovat s lidmi z očí do očí, to muselo být velmi těžké období. Zvláště v oblasti školství, kde je při vzdělávání žáků důležité osobní přijímání informací a kdy se může rozvést plnohodnotná diskuse. Přijmout fakt, že vyučování je náhle možné pouze na dálku a kolikrát za ne zcela plnohodnotných podmínek není právě jednoduché. Čelil jsem tomu i já sám, kdy se moje vyučování přes Skype často přerušilo a musel jsem se opětovně připojovat k síti. Víím, že v jiných zemích je tento princip výuky lépe zažitý. Nicméně přizpůsobit se mu nebylo pro mne z počátku jednoduché. Neuměl jsem si představit, jak by mohla fungovat má asistence ve třídě. Přesto jsem vyslal jasnou výzvu, že bude-li kdokoliv cokoliv potřebovat, může se na mě obrátit. Se žačkou, kterou jsem měl během období koronaviru na starosti a doučoval jí předměty jako angličtina, čeština a podobně, jsme měli největší problémy s dorozumíváním. Museli jsme často přes mikrofon některé věty několikrát po sobě zřetelně zopakovat či si lépe vysvětlit jejich smysl. I posílání různých článků a odkazů se ne vždy podařilo a z jedné či druhé strany nám nešly soubory kolikrát ani otevřít. Nicméně časem jsem se dokázal přizpůsobit danému modelu a dopředu si vyzkoušet zda máme dobré připojení a vše připravené pro 45 minut výuky daného předmětu. Pokud bych měl zhodnotit, co mi ono období dalo či vzalo, nenapadá mě prvotně nic, co by převážilo spíše negativní pocity. Bylo to období separace a strachu z nákazy, kdy byl člověk odříznut od vnějšího světa a běžného fungování. Přestože je virtuální doba všude kolem, i tak se podle mého názoru ukazuje, jak je důležitý osobní mezilidský kontakt.

Ať již s blízkými či cizími lidmi pro rozvoj sociální komunikace. Celkově mi tato situace připomínala myšlenku utopistického románu od spisovatele Assica Asimova, kde do podrobnosti uvádí, jak může postupně lidské vztahy nevratně deformovat nedostatek osobního kontaktu. A kdy se lidé setkávají pouze přes sociální sítě. Navíc si budu tuto éru pamatovat o to více, že se tak stalo den po mých osmatřicátých narozeninách, což mi nebylo vůbec příjemné a musel jsem radikálně změnit své plány. Ale jestliže bych měl najít alespoň zrnko dobrého v tomto období, myslím, že dokázalo silně prověřit lidské vztahy. Tedy kdo se nechal příliš ovlivnit atmosférou a kdo dokázal mít zdravý nadhled. Ať již v rodinných, přátelských či pracovních vztazích. A to je myslím velmi podstatné pro fungování lidské společnosti. Doufám však, že v budoucnu bude takových okamžiků co nejméně. A pokud nastanou, tak snad bude naše společnost na tuto situaci již lépe připravena a nenechá se strhnout jednoduchými pudy a neověřenými informacemi.

Mgr. Hana Paimová

Dal mi zkušenost, vzal mi iluze. Potvrdil mi, že ekonomika (peníze) mají přednost před zdravím, že se dokážeme ještě pořád jako národ semknout a o něco usilovat, přestože už nemáme takové odhodlání, vůli a hodně jsme z pohodlně. Jsem ráda, že se nikdo z mých blízkých nenakazil a věřím, že všechno nakonec dobře dopadne a lidé si více uvědomí, co je v životě důležité, budou si více vážit života a vztahů.

Mgr. Hana Pavelková

Myslím si, že nám všem tato neobvyklá situace, se kterou se každý musel nějak vyrovnat, přinesla kromě obav a strachu, mnoho nových otázek k zamyšlení, nových zkušeností a více či méně překvapivých informací o okolním světě i o nás samotných. A jako u všech překvapení i tady platí, že ta příjemná by měla přetrvávat i nadále. Určitě nás všechny v první řadě překvapilo, že něco tak malého, co nevidíme a na co nám nestačí ani běžný mikroskop, dokáže stále, i ve 21. století, ovlivnit zdraví a život něčeho tak velkého a důmyslně sestrojeného jako je člověk. Určitě každý, alespoň ze začátku, sledoval statistiky počtu nově nakažených i obětí v ostatních státech s nadějí, že k nám jejich neviditelný původce nedorazí. A asi nás všechny překvapilo, že ano. Překvapilo mě, jak se velká většina lidí bála představy domácí karantény. Ono to totiž překvapivě není moc jednoduché se v dnešní uspěchané době trošku pozastavit, být sám se sebou, se svými myšlenkami, se svými nejbližšími v tak těsném kontaktu. Nejsme na to zvyklí a ne každý to zvládá bez potíží. Překvapivě si spousta lidí díky tomu uvědomila, že jim vlastně vyhovuje větší sepejetí s rodinou, s přírodou (mnoho lidí odjelo z měst), že se více chtějí věnovat svým koníčkům a zálibám, na které nebyl za normálních okolností čas a že už se tedy nechtějí vracet k tomu uspěchanému způsobu života, který vedli před tím. Překvapilo mě, že hodně lidí, hlavně v ostatních zemích, stávkovalo nebo si alespoň stěžovalo na státní opatření (zaváděná v zájmu zachování jejich zdraví), protože by mohla být porušována demokracie a jejich práva.

Překvapilo mě, že někteří lidé staví svá práva, i např. trávení dovolené, nad zdraví své i ostatních lidí. Příjemně mě překvapilo, že si mnoho lidí své životní hodnoty upravilo a že si spousta lidí uvědomila, že být ohleduplný a přemýšlet o důsledcích svého chování, může mít nedozírné následky pro nás všechny. Také mě příjemně překvapila ochota a obětavost mnoha lidí, kteří pomáhali všemi možnými a pro ně dostupnými způsoby, solidarita, ale i to, jak dokážou lidé v krizových situacích naslouchat, být disciplinovaní a že alespoň na chvíli dokážou svou „svobodu“ upozadit ve prospěch všech. Překvapilo mě, jak něco tak malého, co nemůžeme označit ani za živý organismus, může v tak krátké době ovlivnit životy lidí na celé planetě, ale i planetu samotnou, tedy podmínky, které jinak ovlivňuje svou činností člověk. Mám na mysli např. znečištění ovzduší, které, jak se zdá, lze ovlivnit celkem v krátké době a nemusí se kvůli tomu scházet vrcholní představitelé jednotlivých států, organizací, uzavírat dohody, které stejně nedodrží a ekologičtí aktivisté nemusí pořádát velkolepé akce. Přestalo se vyrábět a cestovat a důsledky byly patrné např. v živočišné říši, změny byly pozorovatelné i na družicových snímcích Země. Nepřekvapilo mě, že distanční výuka může po nějakou dobu fungovat a do určité míry nahradit běžnou školní výuku, protože se při ní, více než kdy jindy, uplatní digitální technologie a všechny možnosti s ní spojené. Ale také mě nepřekvapilo, že prezenční výuku ve škole, kdy žáci reagují na učitele a učitel na žáky, tu okamžitou zpětnou vazbu, komunikaci, socializaci žáků, nic z toho plnohodnotně ani dlouhodobě nahradit nemůže. Co mě v tomto směru nemile překvapilo, byla časová náročnost, protože příprava úkolů, vysvětlení a odeslání zadání, kontrola zpracovaných úkolů od jednotlivých žáků a individuální zpětná vazba a seznámení žáků s výsledkem kontroly jejich práce a zároveň motivace pro tu další, opravdu zabere daleko více času než při běžné školní výuce. I komunikace s kolegy byla samozřejmě složitější.

Myslím si, že jsme překvapivě trochu zapomněli, že planeta a organismy na ní si žijí svým vlastním životem (pokud jej svou činností příliš nenarušujeme), že tu fungují přírodní zákony, které musíme respektovat, ne se je snažit ovládat, protože pak se to obrací proti nám. Možná, že jsme také pozapomněli, že všechny organismy byly tady, na planetě Zemi, daleko dříve než my, že tady jsou a určitě i nadále budou. Možná, že jsme se moc nechali unést pocitem, že to tady máme pod kontrolou, že je to všechno jen v našich rukách, že záleží jen na nás, že dokážeme spoustu věcí vymyslet, sestavit, vytvořit, ale stejně nás nakonec může překvapit něco tak malého, primitivního...

Ilona Rejmonová

Svým rozsahem ochromil celou společnost, neboť zatím neexistuje účinná vakcína. Copak nám smrtící vir mohl něco dát, když je každému zřejmé, co všechno nám vzal? Všichni jsme se ocitli v nezáviděníhodné situaci a troufám si tvrdit, že právě to nás stmelilo. Drželi jsme si dostatečně pěsti a věděli jsme, že určitě bude líp. Každý se porval s touto nelehkou situací podle svých možností, zkušeností a také dovedností. Vyhlášení karantény 11. 3. 2020 a přerušení práce ve škole a školní družině ze dne na den byl pro mne velký šok! Musela jsem se s touto situací vyrovnat.

Určitě tato nelehká doba byla zkouškou našich psychických a fyzických sil! Ukázalo se jak je výuka na dálku tzv. on - line náročná a vyčerpávající. Nejen pro učitele, žáky ale i jejich rodiče a rodiny. Opět se potvrdilo, že kdo je připraven není zaskočen! Nelehkost dané doby jsme si vyzkoušeli na vlastní kůži. Zkoušel někdo kolik vydržíme? Nenadálá situace nás zasáhla nepřipravené, zaskočené a bylo nutné si podat pomocnou ruku. Na vlastní kůži jsme se přesvědčili, že přítel se pozná v nouzi. Nepochybně nám situace ukázala, že radovat se může člověk z maličkostí. Nemusíme čekat na velké věci, nebo přímo na zázrak, abychom mohli být spokojeni. Samozřejmost se stala vzácností. A to není málo. Jak se říká, kdo si počká, ten se dočká. Ano, doba to nebyla, není, a asi ještě nebude lehká. Přesto věříme, že ji zvládneme. Když se totiž chce, všechno jde. Možná i proto vidím více věcí na straně „Co nám doba dala“, než na straně „Co nám doba vzala“. Říká se, že bez tmy nevidíme hvězdy. Proto je nutné se z těžkých chvil poučit. Třeba tím, že se začneme ve „Tmě“ víc usmívat. Vždyť s úsměvem jde všechno líp. Po dvou a půl měsících celostátní karantény, 25. května se postupně otvírají ZŠ a MŠ školy. Při návratu žáků se speciálními vzdělávacími potřebami bychom s nimi měli navázat otevřenou diskusi ohledně současné situace. Pokusit se rozptýlit jejich případné obavy a úzkosti a umožnit jim pochopit smysl a důležitost stávajících nezbytných hygienických opatření. Zdůrazňujeme nutnost častého mytí rukou. Zároveň se nabízí mnoho témat, která z koronavirové krize vyplynula. Žáci s SVP tak budou moci lépe zpracovat vlastní prožitky z uplynulého období a zahájit prezenční výuku. Při zadávání úkolů vždy respektujeme individuální potřeby jednotlivých žáků a úroveň jejich kognitivních předpokladů. Uvítala jsem nová vysílání ČT, která byla zajímavá a poučná - UčíTelka, Odpoledka, Škola na doma, ČT Edu, pro žáky pokusy na doma VIDA! NA DOMA. Český rozhlas rádiové stanice Region si připravilo zajímavé vysílání pro děti rádio Junior. Skoro školní vysílání z pokojíčku Vendy a Fráni - poučení, hry, kvízy, zábava a soutěže. Do budoucna je možné využít distanční výuku v případě, že je žák dlouhodobě nemocen, nebo rodiče jsou s dítětem pracovně v zahraničí. Věřím, že všichni se snažili pomáhat nejen ve svých rodinách. Našli si čas na své blízké a byli schopni jim dát najevo svůj cit, lásku, podporu, péči, pomoc a oporu. Určitě na ni čekali. A to by nám mělo zůstat. Umět se zastavit a uvědomit si jaké hodnoty v životě jsou důležité. Myslím, že v dané situaci jsme rychle poznali a pochopili, na koho se můžeme v této nelehké době spolehnout a kdo nám podá pomocnou ruku. V rodinách pochopili, jak je velmi důležité žít spolu, a ne vedle sebe! Někteří konečně poznali a pochopili, jak je pro rodinu důležitý a cenný společně strávený čas. Co říct na závěr? Můžeme si společně popřát mnoho energie, citu, lásky, vnímavosti, tolerance, optimismu, úsměvů, osobních a pracovních úspěchů a především pevné zdraví.

Eva Skorunková

CO VIDíme a jak se můžeme připravit? 11. března je pro mě den D, kdy neviditelný nepřítel ovlivnil život můj, mé rodiny a celého světa. Dodnes jsem úplně nepochopila, kde a proč se na Zemi vzal a proč má tak velký mediální ohlas. Když se ohlédnou zpět, je jasné, že některé věci a situace zaskočily sborčitelství jako vlna tsunami. Plnou silou, a ze dne na den se téměř všichniocitli před velkou výzvou. Výzvy je možné se chytit a na této vlně sespolečnými silami připravit, aby práce, kterou se snaží každý vynaložit mělařád, smysl a navazovala na práci kolegů.

E-learning totiž již dávno není ve svých počátcích a k dispozici jenepřeborné množství cest, jak informace a materiály k dětem doručit. Je třebajen chtít být flexibilní, mít nadšení a být dětem učitelem,pomocníkemi rádcem a stále se učit novým věcem.Rozděbila jsem si sama pro sebe možnosti do tří rovin. Nejprve musí být společná dohoda, jakou platformu škola zvolí. Je potřeba také vytvořit manuály a metodologii, aby se všichni mohli s přehledem a úspěšně vypořádat s výukou a to ihned, bez tápání.Je potřeba konkrétně vypsát, jak byměla výuka vypadat a kdo se ujme koordinace v případě potřeby. Jako druhou nejdůležitější věc spatřuji v naplňování zvoleného, protože máme-li pravidla, je potřeba natrénovat PC dovednosti a neustále je vylepšovat, PC gramotnost prohlubovat celoročně a vyžadovat její zdokonalování. K tomumohou sloužit školení, kurzy, a to pro všechny pedagogy. K práci učitelaby měla základní PC gramotnost patřit, na té postavit základy dovedností, kteréjsou dnes již nutností a budou potřeba stále víc. Ve škole dát do pořádku PC programy, vyzkoušet je, a ty nejlepší nainstalovat. Děti mají výkonné mobilní telefony, a i ty lze do výuky velmi vhodně zařadit. Tablety, které má školak dispozici začít používat. Vytvořit tabletovou místnost, aby si mohlo každé dítě práci osahat a vyzkoušet. Výborné jsou také IAT, které zvláště našim dětem zprostředkují i jiné vjemy, které určitě budou ku prospěchu. Potom lze připojit i nemocné dítě do třídy, což spatřuji jako velké plus. Na U by bylo fajn utvořit na každý předmět balík použitelných pracovních listů, zajímavých odkazů. A ta poslední rovina je rovina osobní. To, že se nemohlo plno věci, odkrylo to, co je potřeba k tomu, aby se plno věcí dělat mohlo. Ukázala se slabá místa. Mnozí asistenti někdy lépe znají zázemí dětí a vztahy v rodině, možná by nebylo od věci je více vtáhnout do děje, mohou být takovou pomocnou krizovou intervencí. Více se ukázaly rozdíly, jak v profesní, tak osobní rovině vztahů. Tím, že odpadly mocenské nástroje jako známky, důtky, tak bylo potřeba použít jiné atributy. Děti zaujmout a počítat s tím, že ne vždy se to podaří. Musí vědět, že je to jejich zodpovědnost. Jednou vše skončí a vrátí se do svých kolejí. Moc bych si přála, aby ty koleje nebo ty vlny tsunami vedly k tomu, aby se spolupracovalo a využít našich málopočetných tříd k dosažení výsledků, které budou těšit nás všechny. A moc prosím, přemýšlejte všichni o tom, že počítače a všechny možné výuky světa jsou paráda, ale být spolu, žádná z nich nenahradí. Nikdy.

Mgr. Kateřina Soukupová

11. 3. 2020 začal čas karantény, období pro všechny z nás úplně nové. Změnil se způsob života všech lidí v České republice a spousta lidí po celém světě. Většina dospělých přestala chodit do práce, žáci do škol, vylidnila se města, vesnice, dopravní prostředky, zůstali jsme zavření doma. Mělo to své stinné stránky: nejistotu, strach, osamocení, ale brzy jsem se naučila vidět i pozitiva: najednou jsem byla doma celý den se svým manželem, se kterým se normálně vidím zhruba 1 hodinu ráno a 1, 2 hodiny večer. Měla jsem více času na sebe i na něj. A protože jsem pedagog, začala jsem záhy řešit, jak na dálku vyučovat své žáky a žákyně. Nutností se stalo mít doma počítač, internet, telefon, a to využívat k výuce místo křídly, tabule a učebnice. Propojili jsme se všichni on-line a začali pracovat novým způsobem. Bylo fajn, že jsme aspoň takto zůstali všichni v kontaktu. Nenahradilo to lidský kontakt, ale bylo to jistě lepší než nic. Problémem bylo, že ne všechny děti měly přístup k počítači, popř. bylo doma více dětí na 1 počítač a nebylo snadné, aby se všichni sourozenci vystřídali u počítače v rozumném čase. Pro děti na 1. stupni bylo velkou výhodou, pokud se do výuky zapojili i rodiče a pomáhali jim. Bez nich to v podstatě ani nešlo. Cizí jazyk je pro naše děti těžký předmět i v běžném provozu a při distanční výuce bylo vše samozřejmě ještě těžší. Většina rodičů zůstala doma a poctivě s dětmi podle zadaných úkolů pracovala. Ale výjimky se najdou asi vždy, a tak i zde byli rodiče a děti, kteří se mnou v kontaktu příliš nebyli. A protože ne všichni rodiče umí anglicky, posílala jsem k zadáním zároveň i výsledky a pracovala přes telefon, pokud to bylo zapotřebí. Shodně u žáků 1. i 2. stupně jsem na dálku vysvětlovala novou gramatiku, posílala odkaz na slovník, kde lze slyšet výslovnost nových slovíček, zadávala odkazy na poslech a videa, aby nebyli žáci ošizeni o mluvenou podobu jazyka. Normálně jim vše opravuji já, ale v tomto případě jsem využívala cvičení na internetu, kde po stisknutí tlačítka Check se cvičení samo opraví. Žáci tak měli okamžitou zpětnou vazbu a vyhodnocení. Musím většinu svých žáků a žákyně pochválit za svědomitý přístup k distanční výuce. Musím pochválit i spoustu rodičů a naše paní asistentky, které se aktivně do domácí výuky zapojily. Našlo by se mezi dětmi pár „černých ovcí“, které čas jim daný, strávily jinak než pilnou výukou. Ale i to ke škole patří. Třeba se naučily něco jiného. Jak si rozvrhnout den, najít v sobě pevnou vůli dělat to, co se mi nechce, jak naložit s volným časem, kterého je najednou hodně, jak žít v bytě bez možnosti jít ven, jak dobře vycházet s ostatními členy domácnosti ... před dětmi stála spousta úkolů a většina z nich se netýkala anglického jazyka. A upřímně, tyto úkoly byly důležitější než ty školní. Nebyla to doba snadná a jsem ráda, že snad již skončila. Ukázala nám, že je v životě dobré hledat nové cesty, netradiční řešení, nebát se neznámého, mít zázemí ve funkční rodině, hezké vztahy s okolím. To vše pomáhá a dělá náš život jednodušší, bohatší, kvalitnější.

Mgr. Jana Strnadová

Máme za sebou opravdu zvláštní období plné nejrůznějších výzev. Naše republika byla ve stavu nouze a mnozí z nás se cítili obdobně v tísní. Bylo potřeba rychle vyhodnotit, co je podstatné, co je třeba řešit a na čem zapracovat. Padl na mne veliký pocit odpovědnosti. Musela jsem vyvinout úsilí, aby moje děti doma prožívaly co nejvíc všechno v klidu a pohodě, ačkoliv manžel musel pracovní zůstat v zahraničí a nebylo jisté, kdy se uvidíme. Ty zprávy o uzavřených hranicích na dva roky byly pro nás velmi znepokojující. Současně jsem cítila odpovědnost ke svým žákům. Od prvního dne jsem se snažila s nimi být v kontaktu a z reakcí rodičů a dětí jsem cítila, že je tento kontakt pro děti příjemný a potřebný. Bylo dobré jim udržovat co nejvíce režim, který znaly ze školy. Mé počáteční boje s technikou a programy, které běžně neužívám, byly někdy až pološílené, ale postupem času se dařilo nefunkční postupy odstraňovat a stavět na tom, co fungovalo a co se osvědčovalo. Rodiče mých žáků jsou velmi konstruktivní. Díky jejich zpětné vazbě a ohlasům od dětí jsem se učila, co a jak dělat. Bylo to období, kdy technika byla v podstatě jediným komunikačním prostředkem, a to asi bylo to, kvůli čemu jsem se za celou tu dobu nejvíc cítila smutně. Všechno záviselo na internetovém připojení, doslova na jednom drátu. Pokud by se s ním něco stalo, nemohla bych ten den splnit závazky vůči mým žákům. Distanční vzdělávání bylo jen nedokonalou náhražkou, která postrádala nenahraditelné ingredience mezilidského souznění a osobní komunikace. Také jsem zpočátku cítila ostych takto vstupovat dětem do pokojíčků, kuchyní a obývacích místností. Myslím, že domov je pro děti místem, které je jejich teritoriem a kam by jim škola tolik vstupovat neměla. V této situaci to ale bylo nutností a naštěstí jsem brzy viděla, že online hodiny děti baví. Do budoucna bych si chtěla uchovat vděčnost za možnost být s lidmi v osobním kontaktu a uvědomovat si a vážit si toho, o kolik snazší a radostnější je učit děti při běžné docházce do školy. Chtěla bych každý den naplno cítit radost také třeba z toho, že se mohu vídat s rodinou a přáteli, že mohu chodit a dýchat venku bez roušky, nebo že můžeme chodit, kam chceme. Byla by škoda, kdyby nám tyto zdánlivé maličkosti opět zevšedněly. Již jsme zjistili, že není samozřejmé, že se nám dostávají.

Mg. Kateřina Sušková

Řeč je o nouzovém stavu, který byl vyhlášen v ČR v březnu tohoto roku v souvislosti se šířením viru SARS-CoV-2 a trval 66 dní. Za sebe mohu říct, že mi virus zatím díky Bohu nic podstatného nevzal, a budu-li se držet této jednoduché personifikace, ani mi nic podstatného nedal. Především proto, že virus považuji za živý organismus, který nereflektuje své působení tak, jak je typické pro myšlení většiny lidí, přestože, bohužel pro nás, zjevně ne v dostatečné míře. Přiznávám, že mi v průběhu posledních měsíců proběhlo hlavou, že virus připravila příroda, aby potřela zhoubu v podobě lidské civilizace, která ji napadla a nezadržitelně se šíří, ne nepodobně jako rakovina. Ve světle dostupných studií je však dost dobře možné, že jsme si tento virus připravili sami v rámci GMO experimentů a vypustili také sami svou nedbalostí.

A tady se dostáváme na pole pedagogické, člověk nese následky svého konání a má možnost se z nich poučit. Úkolem vzdělaných a sociálně či ekologicky citlivých lidí by měla být facilitace tohoto procesu. Tato úvaha začíná v tomto momentě plnit svůj účel, protože se vynořují otázky. Jako pedagog bych měla být takovým člověkem, otázkou zůstává, zda jím skutečně jsem a nakolik jsem aktivní a schopna naplnit své poslání, jeho možnosti, a kde jsou jejich limity, osobní či společenské. Toto kladení otázek a přehodnocování priorit patří k pozitivům, která situace kolem nového viru přinesla vlivem nejistoty, paniky, strachu o sebe či blízké, ztráty výdělků, změny stereotypu či prostě jen na základě otázek našich dětí či žáků anebo díky zadání zaměstnavatele jsme byli donuceni se zamyslet, co je důležité. Jsem zvyklá hloubat o tom, co je důležité, už od dětství, ale pravdou je, že nyní v produktivním věku, navíc sama se dvěma dospívajícími dětmi a s věkem ubývající energií a zhoršujícím se zdravotním stavem, najdu málo času na přemýšlení a na to žít v přítomnosti a vážit si každého dne života jako daru. Situace kolem koronaviru, jakkoli byla pro mne nepříjemná z finančních, organizačních a osobních důvodů, přinesla jakýsi stop-time. Nemám tím na mysli, že bych měla více volného času, mé povinnosti se pouze poněkud přeskupily a práce a starostí bylo stále více než dost, ale došlo k narušení zavedeného stereotypu, což šokem nastartovalo zmíněné kritické myšlení a doufám, že nejen u mne. Dobré bylo také, že si člověk mohl rozumněji rozložit své povinnosti, přizpůsobit je individuálnímu rytmu, pokud to zrovna bylo možné, a trávit více času v přírodě a s rodinou, tedy do té doby, než nastala ponorková nemoc. Od mládí se stavím k naší západní civilizaci kriticky, samozřejmě s vědomím toho, že právě díky jejím výtěžkům si zřejmě mohu dovolit ten luxus ji kritizovat, a v období předcházejícím této koronavirové krizi jsem čím dál více vnímala bolest v souvislosti s ekologickou krizí na naší planetě a také se zrychleným způsobem života, který mi téměř nedává možnost být se svými dětmi. Během nouzového stavu jsme si uvědomili, že spolu už ani jako rodina být neumíme, a museli jsme se to znovu učit. Pár společných zážitků bylo odměnou, a společně jsme pozorovali nebe bez letadel, radovali se z toho, že poklesl konzum všude kolem nás, a doufali, že se lidstvo nevrátí zpět k neudržitelné ekonomice, která vytěžuje přírodní a lidské zdroje. Také jsme ale společně litovali oběti epidemie a strachovali se o své přátele. Pokud jde o naše žáky, někteří z nich to jistě měli v poslední době velmi těžké, chybělo jim zázemí či pomůcky pro vzdělávání nebo sociální kontakt offline či ještě něco jiného, na druhou stranu se mohli také znovu učit být více s rodinou, v přírodě, učit se přirozeně porozumět životu i vědě skrz praktické každodenní povinnosti, naučit se větší samostatnosti v učení. Uvědomit si, co je pro ně v životě důležité, co jim dává či naopak nedává škola, a v neposlední řadě, že se učí sami pro sebe, a ne pro rodiče či pro něco tak abstraktního, jako jsou známky. Pokud jde o mou učitelskou zkušenost z doby distanční výuky vynucené koronavirovou krizí, nejsem milovníkem odosobněné techniky a digitálního světa, to už se asi nezmění, přestože v určitých případech jsou i pro mě nové technologie neocenitelným pomocníkem.

Byla jsem zvyklá používat elektronickou komunikaci a různé chytré aplikace v běžném životě i předtím a nebránila bych se ani natáčení online hodin či videokonferencím v rozumné míře, tato potřeba však v rámci mého předmětu, výtvarné výchovy, nenastala ani ze strany žáků, ani vedení školy. Někteří žáci mi však i na dálku dělali radost díly, které zaslali, někteří překvapili dokonce zvýšenou aktivitou oproti stavu v prostředí školy, s jinými nebylo možné žádnou hodnotnou komunikaci takto navázat. Online výuku považuji i nadále za dobrý doplněk, například pro žáky, kteří mají vyšší nároky či naopak, pro dočasně nepřítomné žáky apod., nikoli za dobrý základ výuky. Myslím, že sdílený zážitek žáků a pedagoga ve fyzické přítomnosti je nenahraditelný.

Mgr. Jaroslava Šimůnková

Mám-li se vyjádřit k tomuto tématu, musím zavzpomínat a vrátit se do poloviny 60. let, do doby mých studií. V jednom předmětu jsme hovořili o podobě výuky v a po roce 2000, o používání počítačů, o funkci učitele... Tenkrát nám to připadalo jako sci-fi, jako hudba vzdálené budoucnosti. Tak daleko jsme se nedívali. Neuvěřitelně to uteklo a sci-fi se stalo skutečností. Učitel hovoří se svými žáky z pohodlí svého domova, žáci posílají splněné úkoly elektronicky, testy také píší stejným způsobem, samostatně se učí. A ono to jde. Ale... Jsou však momenty, kdy chybí kontakt učitele a žáka. Kdy je potřeba, aby při výkladu nového učiva žáci viděli postup, aby učitel individuálně se žákem pracoval, opravil jeho chyby, povzbudil, podpořil sebevědomí, doslova vzal za ruku a vedl. Co mi COVID 19 vzal? Vzal mi radost z práce. Není to fráze, ale do školy jsem se skutečně těšila. Měla jsem radost z úspěchu dětí, bavilo mě vymýšlet nové způsoby, nové cesty, které pomohou k porozumění učiva. Stejně tak jsem ale byla smutná, když se jim něco nepodařilo. Vzal mi každodenní setkání s kolegy, společné řešení vzniklé situace, také jen tak obyčejné popovídání, zasmání se. Nevzal mi jen radost ze splněné práce, ale značně omezil můj osobní život. Hlavně zpočátku, kdy jsme nevěděli, jak se bude celá situace vyvíjet. Omezil můj kontakt s mými dětmi a jejich rodinami. Chyběla mi vnoučata, která mě svými úžasnými nápady dokážou rozesmát, chyběl mi ten věčný spěch – do práce, z práce, uvařit nějakou dobrůtku a pak sledovat, jak si pochutnávají a přidávají. Chyběla mi kultura – divadla, koncerty, výstavy a komentované vycházky po Praze a okolí. Chybělo mi osobní setkávání s přáteli a kamarádkami. Díky technice jsme zcela neztratili kontakt, věděli jsme o sobě, ale popovídání při výletu, vycházce či u kávy a dortíku se to nevyrovná. Neumím si představit, že bych žila v místech, kde je špatný signál, že bych neměla mobilní telefon, díky kterému se mohu přenést i přes oceán. To by mi bylo krušno. A dokážu pochopit osamělost hlavně starších, dokážu se vžít do jejich pocitů. Co mi COVID 19 dal? Ještě více posílil moji schopnost pochopit lidi, kteří se octnou v tíživé situaci. Moje generace se velmi často potýká s prací na počítačích. Při distanční výuce jsme ze dne na den museli překonat všechna úskalí s jejich používáním, rychle jsme navázali kontakt s našimi žáky a výuka mohla pokračovat, byť v omezeném rozsahu. Také stoupl mé národní sebevědomí. Češi hned v začátku jako jediní na světě zareagovali. Začali šít roušky nejen pro sebe, ale i pro další potřebné, nasadili je a nedali nic na různá tvrzení o jejich bezvýznamnosti. Chováme se jako národ zodpovědně. Kéž by to tak bylo vždy.

Mgr. Jitka Škáchová

Co mi COVID 19 DAL? Myslím dobrého? Asi víru v lidi, kteří bez nároku na odměnu šili tolik potřebné roušky a rozdávali je těm, kdo si je nestihli koupit, neumějí šít, či šít umí, ale už na šití nevidí...a takových byla spousta. Jen v mém bezprostředním okolí musím jmenovat neteř Emu, která ačkoliv jindy na domácí práci nesáhne, sedla ke stroji a šila a šila...nebo kamarádku Verunku ze Žďáru nad Sázavou, velmi svéráznou holčinu, matku 2 holčiček, hlavu plnou dredů, tělo ozdobené mnoha kérkami, dost drsnou, která si prošla i drogovým obdobím, ta taky nelenila, půjčila si od své maminky šicí stroj a s kamarádkou podobně založenou stříhaly a šily dnem i nocí, ve Žďáře vyrobily strom Rouškovník, ze kterého si mohl vzít zdarma roušku každý. Jen své babičce z vesnice jí marně nutila, ta se nedala a celé období prožila venku na zahrádce daleko za vesnicí, bez roušky, protože ona si to „na hubu nedá“. Nedala a přežila. 86 let. Nebo kamarádka Pěťa, která šila a rozdávala roušky bezdomovcům, všechny z čistého srdce. Smekám svůj pomyslný klobouk a děkuji jim za všechny, kterým se roušky dostalo. Nám všem dal COVID 19 aspoň na dobu 3 měsíců čistší vzduch, nejezdila tolik auta, nelétala letadla, ovzduší se prokazatelně zlepšilo. Otázka je, na jak dlouho. Také mi mohl COVID dát delší dobu spánku, protože jsem nevstávala ráno v 5.30 do školy, ale protože jsem ranní ptáče a mám vnitřní budík, vstávala jsem až v 6. Nehledě na to, že mi pod okny kopou už od února mocné hřmící stavební stroje, mění se starodávné potrubní vedení vody. Začínají punktem v 7.00 a končí v 16.00. I v sobotu. Ale MOHLA jsem spát, kdybych to dokázala. Co ještě mi dal? Naučila jsem se používat aplikaci Whatsapp, pomocí které jsem byla v neustálém spojení se svými žáky, respektive jejich rodiči při společném sledování UčíTelky či při soukromých videohovorech s nimi. Děti mi ukazovaly práce, které už mají hotové, četly a recitovaly básničky. Některé se jen usmívaly a mávaly. Ale vždycky to bylo příjemné. Tedy až na to, že jsem se na obrazovce telefonu viděla taky. Také mi dal několik krásných odpolední, kdy mě manžel vyvezl na zahradu a já jsem tam na plném slunci mohla hubit náletové dřeviny, ostružiníky a břečťan, který omotal valnou většinu stromů, které na zahradě vysadil můj děda kdysi, tuším, že v roce 1936. Prožila jsem tam valnou část dětství a dospívání, protože naše víkendy se odehrávaly převážně tam, v Dubči, kde jsme všichni dřeli jako koně. Dosud mám v živé paměti, jak mě táta zapřáhl do pluhu a oral se mnou, tenkrát jsem to považovala za otravnou otročinu, dnes, po mnoha letech, kdy tu už ani děda, ale ani táta s maminkou nejsou, na ty chvíle vzpomínám s velkou láskou. Takže mi i trochu vrátil dětství.

Všichni lidé mi přišli naprosto báječní, že se podvolili všem opatřením bez námitek a odmítnutí, i bezdomovci, co okupují fontánku u metra C ve stanici Kobylisy. A zdravotníci, záchranáři, všichni, kdo byli v první linii, těm by měl stát zaplatit zlatem. Co mi COVID 19 VZAL? Ukradl mi kus života, který bych normálně prožila se svými dětmi ve škole. Šíleně se mi po nich stýskalo, byla jsem úplně vykořeněná, propadala depresím. Hnus.

Sice jsem je vídala, když jsem jim rozvázela práci na doma, ale to bylo málo. Nesměli jsme se vzájemně ani dotknout, jen koukaly zpoza dveří a rodiče si přebírali pracovní listy. Pak už jen zamávat, poslat vzdušnou pusou a hajdy na autobus. Vzal mi i styk s rodinou, po maminčině smrti jsem se tu ocitla sama, jen se dvěma starými kocoury. Nutno přiznat, že má nejstarší neteř Lucinka mě chodila pravidelně v úterý navštěvovat, byť jí to naše „trojka“ Amálka zakázala, aby mi domů nějaký ten COVID nezanesla. Oběma holkám jsem vděčná za jejich příspěví k tomu, že jsem se nezbláznila úplně. Iluze o politicích nemám už dávno, takže ty mi COVID nevzal. A vlastně mi nevzal ani mé neobavy ze smrti. Co se má stát, to se stane.

Mgr. Daniela Špínková

Troufám si tvrdit, covid mi nevzal nic, nemůže přece sebrat, co mu sama nedovolím. Takže opravuji na: CO MNE COVID NAUČIL, dvojtečka: Po autentické zkušenosti se způsobem života v nejchudší části Asie si při sledování zpráv ze světa si už mnoho let uvědomuji jak bezstarostně a majetnicky si tu v české kotlině žijeme. Zapomínáme vnímat signály, které příroda kolem nás vysílá, živelné pohromy se nás přece netýkají, sledujeme je z pohodlného křesla optikou obrazovek, vždyť je to až někde v Africe! A ejhle, najednou stojíme tváří v tvář bezprostřednímu ohrožení neviditelným a nebezpečným nepřítelem i my, vystrašení a nepřipraveni. Z toho pro mne plyne poučení první: zpomalit, zastavit se v ustavičné snaze všechno stihnout a u všeho být, znovu se učit žasnout nad maličkostmi, které nás, hrdobce, (díky, pane Nerudo) obklopují. Přestat je brát jako samozřejmost, neb už zítra nemusí platit. Lidi, já zase po letech cítím krůček po krůčku přicházet jaro! Když se svět zastavil, klenula se nade mnou nekonečná a nepočmáraná klenba nebeská, a těch ptáků a kytek taky nějak přibývalo, zdá se.... Poučení druhé: ta zatracovaná virtualita nemusí být jen zlým pánem, docela dobře je možné ji osedlat k dobru lidstva. Chtělo to jen trochu odvahy pustit se do boje s počítačem, co poznám, toho se přestanu bát. Využitelnost pro distanční vzdělávání generace, která sála PC gramotnost místo mateřského mléka, je nesporná. Objevili jsme snad jakýsi transgenerační most, kudy povede cesta školství 21. století? A poučení do třetice: nepřijímat nekriticky vše, co je sdělovacími prostředky servírováno, umět si prameny ověřovat a dovolit si malý luxus vlastního názoru, podloženého selským rozumem. Srovnat si své vnitřní hodnoty a podle toho jednat. Z labyrintu světa se vymotat a poznat ráj srdce – rodinu, přátele, kolegy. Moji bližní stojí na nejvyšší žebříkové šprušli. Vychází mi z toho stará osvědčená trojice sv. Pavla z Listu Korintským: víra, naděje, láska. Ale přece jen, láska je láska. Tečka.

Mgr. Hana Šrámková

V úterý 11. 3. nastala situace trochu podobná té, která se stala v době mého mládí, kdy ze dne na den byly vyhlášeny uhelné prázdniny. Děti měly z nečekaného volna radost a nadšeně se domlouvaly, co budou podnikat. Sejdou se na hřišti nebo snad v obchodním centru? Ve sborovně však panovala spíše stísněná nálada. Je nemoc tak nebezpečná? Za jak dlouho se zase sejdeme a budeme všichni? Že nebudou prázdniny, brzy pochopili i žáci. Učitelé jim vysvětlili, proč se školy zavírají, a zadali úkoly.

Domácí práci s výkladem jsem žákům posílala každé pondělí. Měli týden na vypracování a následnou opravu. Během dvou týdnů bylo vidět, že i děti, které mají stejné schopnosti, odevzdávaly práce různých kvalit. V první skupině byli žáci, kteří pracovali samostatně. Úkoly odevzdávali včas a vzorně vypracované. Ve druhé skupině pracovali také vzorně. Vše posílali v termínu, ale byli závislí na pomoci rodičů, kterým za to patří moje velké uznání. Třetí skupina se skládala z dětí, které počítaly samostatně, bez pomoci rodičů, ale úkoly odevzdávaly pozdě. Musela jsem je neustále povzbuzovat a pobízet k práci. Ve čtvrté skupině byl celkem šikovný chlapec, který často práce neposílal a na domluvy a výzvy nereagoval. Tento žák neměl žádnou podporu v rodině ještě nedozrál k tomu, aby se z vlastní vůle přinutil k práci. Také online vyučování bylo zajímavé. Děti, které měly možnost, se celkem ochotně připojily. Ale pak to začalo. Co se děje na zahradě? Co se vaří v kuchyni? Jéje, učitelka mě vidí. Ťuk a nevidí nic. Poznala jsem, že ovládání třídy přes internet je náročné. Přímý kontakt s učitelem se u našich dětí nedá nahradit. Myslím, že vyučování na bázi dobrovolnosti funguje jenu vyspělejších jedinců. Spolupráce s rodiči mě překvapila. Někteří vzali výuku zodpovědně do svých rukou a jejich děti pracovaly dobře. Co zachovat do budoucna? Určitě online vyučování. Částečně by se vyřešil problém s dlouhodobě chybějícími žáky. Bylo by dobré zachovat společnou adresu pro jednotlivé třídy. Někdy bych mohla zadávat úkoly emailem a informovat rodiče o společných problémech při výuce. Co mi Covid 19 dal? Snad jen mírné zlepšení při práci s počítačem. Necítím už takový respekt k této technice. Dále jsem se ujistila, že naše rodina v krizových situacích funguje výborně.

Mgr. Simona Švábová

Nouzový stav způsobený virem COVID 19 byl v ČR, nezbytně nutný. Pandemickou situaci v Číně bylo možné sledovat, prostřednictvím sdělovacích prostředků a bylo jasné, že tento vir se šíří a pronikne i do ČR. Jelikož nyní žiji s rodiči na vesnici, můj otec pravidelně sleduje zprávy, bylo nám jasné, že se musíme připravit. Štěstí přeje připraveným. Moji rodiče se narodili ve válce. Jejich rodiče museli přijmout nezbytná opatření, proti náletům a bombardování a také nedostatku potravin ve válce. Jejich zkušenost mě evokovala k přijmutí včasných opatření, jako nákup respirátorů, roušek, dezinfekcí a potravin. Nejspíše jsem v únoru působila úsměvně, ale co si myslí ostatní, je jejich věc. Zdraví psychické, duševní i fyzické nám bylo dáno. Naší povinností je pečovat a chránit jej. Demokracie je svoboda spolu s odpovědností a vláda mi příliš odpovědnosti nepředvedla. V počátcích nouzového stavu chyběly respirátory, roušky, dezinfekční prostředky. Jelikož bydlím s rodiči na chalupě, nejbližší obchod je vzdálen 15 km, nakoupila jsem rodičům základní potraviny, jako moje babička, která vždy říkala, že několik pytlíků mouky, mohou mít vždy pro jistotu v zásobě. COVID 19 a opatření, které jsem učinila včas, mi dala víru v rodinu, předky, víru ve zdravý selský rozum. Hodně mi též dala přednáška Mgr. Veselé za kterou děkuji. Přesně vystihla podstatné v pandemické situaci, ohledně zadávání úkolů žákům a jejich hodnocení. Vztahy s rodiči žáků se utužily.

Kontakt a čas na povídání byl častější, neomezoval se pouze na učební problémy, ale na typicky lidské. Měla jsem radost, jak děti zvládaly zadané úkoly a prý se dokonce těšily na nové. Zřejmě se doma nudily. Osobně mi nouzový stav, přinesl domácí klid. Pobyt doma mám ráda, měla jsem čas na pletení, háčkování, vyšívání, šití, malování, cvičení, předpěstování rostlinek a hlavně spánek. Byla jsem hodně vyčerpaná studiem, dojížděním do Polska, sezením od rána do večera v lavici, prostě žádný klid na dobítí baterek. Nejradyji jsem sama, a to jsem si konečně užívala. Otec snášel karanténu velice dobře, maminka hůře. Je hodně společenská, miluje návštěvy, nákupy, prostě je extrovertka, ráda se angažuje v životech druhých lidí. Těšila jsem se za ní, na rozvolnění opatření a vzala jí aspoň na nákup, nebo výlet. Spojení se synem a jeho manželkou byl telefonický. Oba jsou inženýři, tudíž jsem byla ráda, že nepřišli o práci. Vždy jsem ráda, když se ozvou, že jsou v pořádku a nic jim nechybí. Do budoucna by bylo hezké, udržet si hezké vztahy v rodině, plné pochopení a pomoci. Ne nadarmo se říká v nouzi poznáš přítele. Kdysi jsem se učila, že rodina je základ státu, tak ať rodiny fungují lépe a lépe a stát také.

Bc. Barbora Tománková

Přemýšlím, jak začít toto téma, jelikož o tom bylo napsáno již spoustu odborných článků. Nicméně začnu asi tím, že nastala a nastává nová epocha, nové období, ve kterém vše, na co jsme doposud byli zvyklí, se zhroutilo jako domeček z karet. Ve vteřině. Každý z nás v ten moment pocítil ohrožení svobody, ani já nejsem výjimkou, když byl brzy ráno 13.3.2020 v ČR vyhlášen stav nouze. Ten den si budu navždy pamatovat. Ale popořadě. V kalendáři je úterý 10.3. Dozvídáme se na mimořádné poradě, že se zavírají všechny školy v ČR. Středu beru jako takové volno k dobru. Děl jak dva týdny to nebude, říkám si. Ve čtvrtek 12.3. byl celkově zvláštní večer, cítila jsem to od rána. Dlouho dopředu jsme měli s přáteli domluvenou degustaci v centru Prahy, riskli jsme to, co kdyby to bylo naposled? To zní děsivě. Nikdo netušil, co bude. Já jsem v těchto věcech spíše optimista, možná až naivní, věřila jsem, že to půjde. Pro mě to byl den, kdy jsem se nalíčila, společensky se oblékla a vzala si taxi do centra. Vzduch byl svěží a jarní, a přesto v něm byla cítit nervozita, napětí, nejistota, obavy i prázdnota. Jaký by to mohlo mít reálně dopad na společnost jsem si uvědomila právě ten večer v centru naší Metropole. Předvečer nouzového stavu. Poprvé jsem zaznamenala, že něco, co je zcela běžné a normální (jít na večeři, za kulturou, vzít si taxi, jen tak se projít, setkat se s přáteli, jít si zaplavat, do fitka, do sauny, atd.), je v takových předělových časech najednou bráno jako něco extra, tajemného a mystického. Ještě bylo všechno povoleno, přesto bylo centrum téměř vylidněné. Už ten večer se někteří zavřeli doma a připravovali se na nejhorší, jiní si řekli, že si to užijí do poslední chvíle. Patřím k té druhé polovině. Nelituji. Vyhlášení nouzového stavu mě nepřekvapilo, čekala jsem to. A v pátek 13.tého, jak trefné. Objednala jsem si obří nákup na Rohlik.cz a tam mi napsali, že mi ho dovezou až za 4 dny. To jsem hodně znervózňela, neměla jsem doma žádné zásoby. Nepřipouštěla jsem si ani na sekundu, že by se mohlo stát něco strašného, jako v amerických sci-fi filmech o konci světa, čímž nás krmila všechna média. Kromě jednoho zážitku z Alberta asi v půlce března, jsem potravinovou nouzi nepocítila. Spíše mě ochromila panika a zjistila jsem, jak snadné je jí propadnout.

Když už nebyl ani jediný vozík venku před obchodem volný, když lidi házeli – v očích šílenství a nepřičetnost – do vozíku, co jim přišlo pod ruku. Tehdy to na mě přišlo a ano, psychicky jsem se na chvíli rozložila. Hraje u mě taky roli, že mám rodiče, sestru a synovce 350 km daleko, takže já se v nouzovém stavu nebála o to, že nebudu mít co jíst, že nebude toaletní papír, ani že to nepřežijeme, bála jsem se se jen, abychom se ještě viděli, sešli se tváří v tvář. Za sebe a moje nejbližší okolí, největší strach a návaly paniky jsem měla ze sociální izolace. Také mně naprosto udivilo to ticho a prázdné ulice – ano, svět se zastavil. První týden jsem nevěděla, co doma celé dny dělat – zvláště, když bylo vše zavřené. Pak se stalo něco úžasného. Podle mě se vždycky uprostřed temnoty objeví světlo naděje. Zvedla se vlna solidarity, lidé začali po nocích šít roušky, nakupovat pro osamělé seniory či matky v nouzi, přátelé, se kterými se normálně měsíc domlouváme na setkání a dva týdny na zavolání, začali psát a volat denně. Hrdiny všedního dne se konečně místo Youtuberů a vymělkovaných bloggerek stali lidé z masa a kostí: lékaři, zdravotní sestry, hasiči, policisté a prodavačky v potravinách. Všichni, kteří nasazovali denně své vlastní životy pro nás ostatní. Pro mě se během stavu nouze ještě více upevnila letitá přátelství, některé z přátel beru již jako rodinu, ale pocit toho, co jsme nyní společně prožívali, tam už navždy zůstane. Lidé spolu začali více komunikovat, nemyslím o běžné rutině, ale skutečně MLUVIT. Začali si naslouchat. Mám v domě věkový průměr 70 plus a tím, že jsem byla doma, jsem se sama nabízela, že jim nakoupím, nebo pomůžu. Z oken jsme si s „babčama“ u kávy na balkonech povídaly. Jinak se jen u výtahu zběžně pozdravíme. Mně přišli lidé ohleduplnější i na ulici, v MHD, v obchodě, celkově se to zlepšilo, rodiny byly doma pospolu a konečně se začalo žít zase jako za starých časů, kdy byla rodina spolu u jednoho stolu. Už pár let jsem říkala a tvrdila, že to tak dál nejde. Ta lhostejnost, enormní konzum a orientace na výkon v naší „civilizované“ společnosti. I když obchodníci pláčou nad ztrátami a ekonomika bude asi stagnovat, dívám se na to pozitivně. Cosi, byť možná nepatrného, se změnilo. V lidech se něco překlíklo. Ve školství se léta bilo na poplach, že jsou zastaralé metody výuky, převládá stále frontální výklad, jsme sto světelných let pozadu za zeměmi Beneluxu nebo severní Evropy. Najednou se museli učitelé spojit a vymyslet, kdo ty nebohé děti bude učit. Jistěže učitelé zvládnou všechno, není to naše povolání, nýbrž poslání. Distanční výuka mě příjemně překvapila a celou tuto etapu hodnotím velmi kladně. Kromě pár výjimek mi přišlo, že jsou žáci víc motivovaní, baví je to a mají chuť dělat úkoly. Spolupráci rodičů hodnotím jako vynikající, tohle bych nečekala. Snad si zase budou rodiče považovat kantorů jako tomu bývalo dříve. Také s některými kolegyněmi to prohloubilo naše vztahy a volaly jsme si často. Benefitem celé situace také bylo, že jsem objevila videokonference, sama jsem tímto způsobem absolvovala i dvoudenní školení a vidím v tom příslib do budoucna. Tudy se můžeme ubírat. Proč mají lidé jezdit přes celou republiku do Prahy na školení a vstávat ve 4 ráno, aby byli na místě v 9:00? Už nebudou muset.

Možná, že i porady nebo metodiky by mohly být takto vedeny, alespoň na velkých školách. Nebo žáci, kteří mají velkou absenci, mohou být tímto způsobem zkoušeni. Věřím, že nové technologie vlijí krev do skomírajícího českého školství. Pořád máme šikovné lidi, specialisty, špičky v oboru, doslova kapacity! Ale tito lidé jsou ubíjeni tíhou nefungujícího systému, a to je škoda. Těžko predikovat, co to všechno přinese. Každá epocha má své. Moji prarodiče zažili 2.světovou válku, schovávali se při náletech do sklepa, moji rodiče srpen 1968, kdy tanky obsadili republiku a vzduchem litaly stíhačky. Ještě my, „Husákovy děti“ jsme zažily nedostatek a omezení. Teď přišla daň za globalizaci v podobě záhadného viru, za to, že ničíme naši planetu, za to, že chceme pořád víc. A co víc vlastně chtít? Celá společnost se pořád někam honí, ale za čím? Největším darem je svoboda, volně se pohybovat kde chci, s kým chci, což se ukázalo, až když jsme v přírodě mohli ve stavu nouze na malou chvíli strhnout roušky, každému se rozzářily oči, jakoby právě vyhrál milion. Máme pouze tady a teď. Největší dar je život, pořád je co objevovat. Stačí se jen dívat kolem sebe a vnímat. Zase začít respektovat rytmy přírody. Navrátit se k naší podstatě, k přirozenosti. Začít používat selský rozum, oprášit a obnovit umění našich předků. Být hrdý na svou zemi. Věřit sám v sebe a ve svou intuici. Nenechat se semlít „Matrixem“ tam venku. A to se lidstvo musí znovu naučit.

Mgr. Zdeňka Trynklová

Nouzový stav jsme zvládli v ČR dobře, jen to neustálé zadlužování státu se mi nelíbí. Distanční výuka probíhala v mé třídě dobře, rodiče se hned první týden ke mně připojili. Vše probíhalo rychle: 10.3. jsme si zabalily s dětmi věci, myslela jsem, že to bude tak na 14 dnů. Po vyhlášení nouzového stavu dne 12. března jsem měla trochu strach. Byl to neznámý nepřítel, známý jen z amerických běčkových filmů. S e-learningem jsem začala okamžitě. S rodiči jsem se domluvila na dalším postupu. Telefonicky jsem začala řídit výuku, podpořili jsme se navzájem. Postupně jsme se všichni napojili na internet, řešili jsme případné problémy. Spolupracovala jsem s kolegyní Simonou. Ta mi pravidelně posílala zajímavé pracovní listy, které jsem občas použila. Já jsem ale využívala učebnice a pracovní sešity a pracovala jsem podle plánu pro 4. ročník. Učili jsme se matematiku, český jazyk, vlastivědu a přírodovědu. Od kolegyně Kateřiny jsem přeposílala angličtinu. Moje asistentka Lenka se mnou ihned navázala pravidelné telefonické spojení. S dětmi si zařídila spojení přes e-mail. Posílala jim hezké obrázky a podporovala je v této složité době. Na Velikonoce jsme si všichni přálíco nejkrásnější svátky. Děti mi posílaly svoje velikonoční práce. Vzpomněli jsme 23. dubna sv. Vojtěcha. Ve třídě máme dva Vojtěchy, s asistentkou jsme jim blahopřály. Dětem jsem poslala video, Lukáš nakreslil a poslal obrázek. Máme rozdělané výtvarné práce, možná, že je na konci roku doděláme. 17. května skončil nouzový stav. Postupné uvolňování je už znát. Děti mi oznámily, že jsou šťastné a jezdí na výlety. Přínos do budoucna: rodiče se začali více zajímat o školu. Více se začali věnovat svým dětem a ne práci. Viděli, že to učitel nemá lehké. Umělá inteligence nám pomohla, ale osobní styk je nenahraditelný. Navázala jsem lepší spolupráci s kolegyněmi, rodiči a dětmi. Musím všem poděkovat. Do budoucna bych zachovala vzájemnou spolupráci. Výukave škole je pro všechny lepší.

Monika Vacková

První období – před uzavřením škol. Všichni jsme sledovali situaci v televizi, poslouchali zprávy a nikdo z nás ještě netušil, co se bude dít. Manžel chodil z práce s informacemi, kterým se dalo těžko uvěřit. Nastal čas, rozhodnout se, jakým způsobem oznámit dětem s jak těžkou situací globálně bojujeme. Najednou se neřešila práce, ale strategie fungování rodiny. V této části musím říci, že mi COVID dal i vzal. Vzal mi mé oblíbené žáčky, jejich úsměvy, rozzářené oči a pubertální výjevy. Na druhou stranu jsem zjistila, že mám doma velkou oporu v mém manželovi, který nikdy neztrácel hlavu. Druhé období – uzavření škol. „Koronaprázdniny“. Začátek karantény. Lidé okolo mne panikařili a pomalu se hroutili, báli se setkání s blízkou osobou, která nežije ve společné domácnosti. Já osobně si nedokázala představit, že nás nenavštíví maminka, nebo že se nevidí moje děti se sestřenicemi a bratrancem. A stejně tak to cítila i má rodina. Tak i přes zákazy jsme se vídali. Začali se ozývat i přátelé: „Nepůjdeme na procházku? Nezahrajeme si o víkendu na kytary u táboráku?“ „A vlastně proč ne.“ Děti nebyly vyplašené a vystresované, naopak měly chuť pomáhat ostatním. Dcera našla na internetu, jak se dělají roušky bez šití a vrhly se se synem na tvoření. Najednou jsme na sebe měli s dětmi více času. Společné snídaně, obědy, odpolední procházky, večere i s tatínkem, který chodil do práce. Všichni jsme zkrášlovali zahradu. V této době jsme pozorovali každý večer zprávy, společně jako rodina. V tento okamžik mi COVID nevezal víru v dobré zítřky a radost z okamžiků které člověk tráví s přáteli a rodinou. Vzal mi ideu o některých lidech. Třetí období – ON-LINE výuka. V prvním týdnu jsme si zvykali na systém. Vstávali jsme v 8 hodin. Nasídali jsme se, po snídani jsem zasedla k počítači a vypsal jsem úkoly, které má splnit dcera, které má vypracovat syn. Začali jsme plnit úlohy. Dcera vyžadovala 40 minut výuky a pak pauzu. Měla dokonce nastavené zvonění na mobilním telefonu. Když přišel na řadu syn, nechtěl skončit. Odběhla jsem rychle uvařit oběd, pak jsme zašli na procházku se psem, po procházce opět úkoly – děti se střídaly, večere, pak se šly děti vysprchovat a spát. Já večer dodělávala projekt – taštičky pro prvňáčky, uklízela a relaxovala. Manžel chodil z práce s mnohem většími starostmi. Začalo se propouštět a práce měl více, nebyl k dostání stavební materiál a klienti se těšili do svých nových domovů, které si nemohli převzít. Tak to šlo stále dokola. Po domluvě s paní učitelkou Janou, jsem s naší třídou měla výuku přírodovědy. Připravila jsem si materiály na výuku a nahrávala jsem krátké hlasové spoty s obrázky. Úkoly v pracovních sešitech si děti opravovaly dle mustru, který jsem zasílala na WhatsApp. Zahájili jsme výuku na zoomu, bylo to neskutečně dojemné, vidět opět naše děti. Tady jsem díky COVIDU zjistila, jak jsem hrdá na svého syna. Pro jeho svědomitost k plnění úkolů, pro jeho zájem o učení. Jak strašně moc se těším já na naši třídu, na děti, které teď vídám jen na obrazovce. A z pohledu matky? Jak málo si hýčkáme kantory, kteří odvádějí naprosto úžasnou věc – vzdělávají naše děti.

Mgr. Lenka Vajdová

Máme za sebou náročné období, které ovlivnilo nejednoho z nás a změnilo náš pohled na život, protože i svět se změnil, najednou bylo vše jinak než dosud. Stáli jsme na začátku cesty, ale nevěděli jsme, kudy a kam povede ani jaká úskalí budeme muset překonat. Zpočátku se zdálo, že to nebude tak vážné, ale pak to přišlo. Ze dne na den se náš dosavadní život změnil, naše jistoty a priority ztratily svůj význam. Všechno to, co bylo běžné, normální, se stalo nemožné, nereálné. Nemohli jsme se volně pohybovat, potkávat se s přáteli, vykonávat své povolání či realizovat své plány. Na mysl přicházel strach, nejistota a spousta otázek, co bude dál, jak dlouho to bude trvat, zda bude někdy vše zase jako dříve. Po vyhlášení nouzového stavu a uzavření škol se pro mne jako pedagoga změnilo mnohé, nikdo totiž nevěděl, na jak dlouho to bude a co bude dál. Brzy bylo stále jasnější, že bude nutné přejít na výuku na dálku, která znamenala pro všechny novum. Musel se změnit systém výuky, muselo se zvážit, co je a není důležité, musela se řešit komunikace nejen s žáky, ale i s jejich rodiči. A najednou se ukázalo, že mnohdy proklínané moderní technologie jsou naší záchranou, jedinou možností, jak být ve spojení. Přínos této netradiční výuky bych viděla v tom, že jsme se naučili spolu více komunikovat, naslouchat jeden druhému, mít pochopení pro druhé a prožívat spolu radosti i strasti. Učili jsme sebe i žáky organizovat si svůj čas, vedli jsme je k samostatnosti, pomáhali jsme jim při samostudiu, zamýšleli jsme se nad obsahem i metodami výuky, zkoušeli jsme, jak učit jinak, zajímavě a moderně. Úžasným zjištěním však je to, že i přes panující nedůvěru v naši lidskost je společnost v jádru nezkažená. Dokladem toho byla a je vzájemná pomoc, empatie a soudržnost. Je jen škoda, že se ona dobrá stránka nás většinou projeví až v těžké chvíli. Zkusme být k sobě přívětiví a pozorní i v normálním čase.

Mgr. Jana Vlasáková

V březnu, i k nám do České republiky dorazil nezvaný host, jménem koronavirus, přinesl nám „dárky“, o které nikdo nestál, nouzový stav, uzavření hranic, dvanáctiletý trest za porušení přijatých vládních opatření, prázdné ulice, strach o své blízké, zavření všech škol, restaurací, divadel, sportovišť, nákupních center, nemožnost setkání s přáteli, ochromenou ekonomiku, uzavření v domácnosti, nepřetržitý přísun negativních, často protichůdných zpráv a mnoho dalších nevyžádaných dáreků. Bez těchto dáreků bychom mohli žít v klidu dál, ale staly se, bohužel, realitou našich všedních dnů, kterou si nikdo z nás nedokázal představit, že by mohla nastat. Zpočátku jsem doufala, že takto obdarování nebudeme. Když se ukázalo, že už jsou i u nás někteří lidé nakaženi a jejich počty začaly stoupat, to vše bylo podbarveno italským scénářem, tak mě to vyděsilo a začala jsem se bát, hlavně o svou rodinu. Zabezpečila jsem pro všechny roušky, litry dezinfekčních prostředků, i přes ubezpečování našich vládních představitelů, nakoupila do zásoby menší množství potravin. Veškeré mé konání bylo doprovázené nepříjemným pocitem, že musím neustále dávat pozor na kontakt s ostatními lidmi, na co sahám, kde se pohybuji, o nepříjemném pocitu z roušky na obličeji na ani nemluví. Když jsem viděla poprvé svoje vnučky v rouškách, bylo mi trochu do pláče a říkala jsem si, co je asi v životě ještě čeká. Postupně jsem si začala na situaci zvykat a hledat v ní něco pozitivního.

A k mému překvapení, se toho pozitivního začalo objevovat dost. Nemusela jsem každý den vstávat ráno v půl šesté, získala jsem spoustu času, protože jsem ho neztrácela přejížděním do práce, zásobováním rodiny, to zabezpečil Rohlík, i tím, že mi odpadly i veškeré jiné aktivity. Zkrátka, měla jsem najednou čas a klid na pracovní záležitosti i soukromé. Rozhodně jsem se nenudila, ale vše probíhalo bez stresu, že pokud to nezvládnou dnes, můžu pořešit zítra. Mohla jsem v poklidu mluvit telefonicky s přáteli, kolegyněmi, protože oni měli také čas, pomoci sousedce, uklidit vnitřky skříní, za normálního běhu skoro nemožné, pracovat na zahrádce, sledovat dění kolem, něco si přečíst, zamyslet se. Najednou byl na vše čas. A naštěstí jsem ho mohla hodně trávit se svými vnučkami, to byl pro mě bonus k nezaplacení. Vždy mě dojde, když někdo někomu nezištně pomůže a to se právě kolem nás dělo, mnoho lidí začalo pro ostatní šít roušky, pomáhat s nákupy, naše chytré hlavy během krátké doby začaly vyrábět respirátory, ochranné štíty, někteří majitelé restaurací začali vařit obědy pro zdravotníky, cukrárny pekly dobroty pro záchranáře a hasiče, zpěváci zpívali pod okny domovů důchodců, jejichž obyvatelé byli odříznuti od svých blízkých, studenti, učitelé nabízeli pomoc s hlídáním dětí, zdarma on-line kurzy, koncerty, pořady v televizi na pomoc dětem s učením, výpomoc studentů medicíny ve zdravotnických zařízeních a odběrových centrech, zapůjčení vozového parku pro rozvoz jídla a nákupu seniorům, fakulty připravovaly dezinfekční roztoky a o mnohé pomoci ani nevím, ale jisté je, že jí bylo nabízeno ze všech stran hodně. A to je skvělá zpráva, která je příslibem do budoucích dní. Na hodnocení toho, co nám koronavirus vzal a co naopak dal, je myslím ještě brzy, ale pokud nám něco z těch pozitiv, kterých nebylo málo, vydrží do časů povirových, bude to jen dobře. Snad jsme si uvědomili křehkost našeho života a budeme problémy kolem nás řešit efektivně a lidsky.

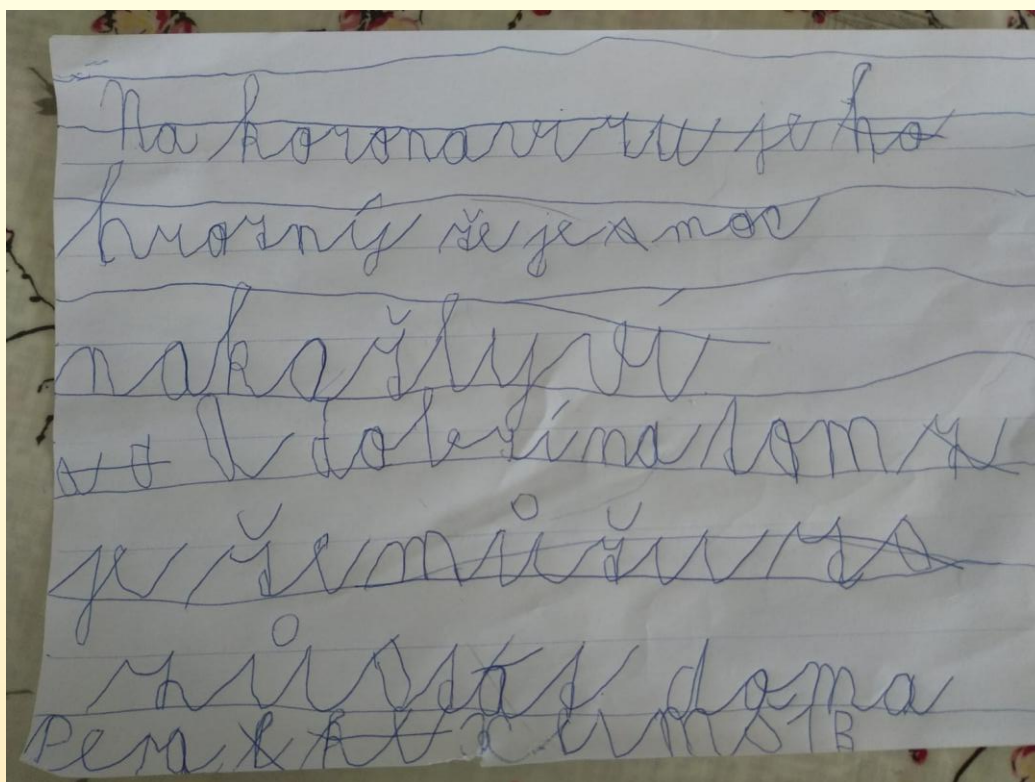
Jana Vokálová

Budu hodnotit distanční výuku z pohledu rodiče, protože jsme s Alenou zastupovaly rodiče našich internátních žáků 8. a 9. třídy. Myslím, že většina dětí vše s pomocí rodičů nebo sourozenců zvládla, ale v některém případě byl problém v tom, že nebyly schopné se zorientovat v příchozích e-mailech, nedovedly si je roztřídit, neuměly připojit přílohu a poslat odpověď. S vytvořením systému měli problém téměř všichni. Toto si myslím, bude potřeba v hodinách informatiky ještě potrénovat. I když vím, že jistě vše probírali, ale zatím nemuseli nikdy použít. Možná by bylo dobré, kdyby třídní věděli, jak na tom jsou žáci s počítačovým vybavením. V případě potřeby by pak bylo možné některým zapůjčit volné notebooky, protože vytvořit prezentaci na starém počítači nejde. To se týká hlavně druhostupňových žáků. Také se ukázalo, jak je výhodné, když je doma tiskárna. Příprava se velmi zjednodušila a zrychlila. Bylo velmi příjemné, že učitelé přijímali vypracované úkoly i ofoceně a posílané přes Messenger nebo WhatsApp. Opravovat a luštit tyto výstupy muselo být pro ně velmi náročné. Až na ojedinělé případy s námi děti i rodiče komunikovali. Děti posílaly zprávy, fotky, volaly. Podařilo se nám rozhybat a přimět k práci i některé lenochy.

Z toho jsem měla velkou radost. Mně osobně se po dětech a naší práci velmi stýskalo, hlavně v prvních týdnech. Dětem se také stýskalo, některé se chtěly vrátit na internát co nejrychleji a některým chyběl řád. Pro mne bylo příjemné zjištění, že se mnoho lidí zapojilo do různých druhů pomoci a že hlavně v počátcích nařízení dodržovala většina daná pravidla. Vyzkoušela jsem si, že dokážu fungovat bez televize, že si dovedu najít práci, ale že nedovedu fungovat bez přátel a rodiny. Nejvíce bolestivé pro mne bylo, že nemůžu navštěvovat mamku a ani s ní komunikovat, i když vím, že o ní bylo a je dobře postaráno a personál domova pro seniory se mnou ochotně komunikoval. Viděla jsem mnoho streamovaných divadelních představení a koncertů, ale není nad osobní zážitek. O tom jsem se přesvědčila minulý týden, kdy se divadla opět otevřela. Pro mne je ještě hodně důležitá možnost cestování a jsem moc ráda, že se začínají hranice opět otevírat a vím, že už si budu vždycky vážit toho, že je možné se volně kdekoliv pohybovat. Alespoň v to doufám. Uvědomila jsem si, že zdraví je opravdu nadevše a některé problémy jsou nepodstatné.

Bc. Ludmila Vopálková

Když se začaly v médiích objevovat informace o koronaviru v čínském Wuchanu, mnoho lidí si možná říkalo, že je to jen chřipka, která se v Číně vyskytla. Po třech měsících, když se COVID – 19 dostal i k nám, do ČR, občané stále měli z COVIDU senzaci, něco výjimečného. Někteří se báli, ale většina lidí si nechtěla připustit, že by přišlo něco, co by nás mohlo v následujících dnech výrazně ovlivňovat. Mnoho z nás mělo nasazeno rychlé tempo a prožívali jsme neustálý kolotoč. Rodina, práce, přátelé, schůzky, jednání, nějaké to odreagování. A možná i nevědomě jsme se ocitli v bludném kruhu. Najednou ale přišlo něco, co nás donutilo ubrat tempo. S nástupem COVIDU se nám naše malé velké Česko pozastavilo. Museli jsme, všichni. Bez výjimky. U mnoha lidí propukla nejen panika, ale také frustrace, které někdy přerostly v deprese, smutek, samotu, nemohoucnost věnovat se některým zálibám. Pracující přestali pracovat, anebo své pracovní povinnosti plnili z domova. Děti zůstaly odkázány na distanční formu výuky. Postupně přicházelo mnoho zákazů a nařízeních, která se dotkla každého z nás. Někoho méně, někoho více. Nikdo dopředu nevěděl, co bude za týden nebo za měsíc. Vlastně jsme byli podle principů a technik krizové intervence odkázáni žít „tady a teď“. Velký oříšek, když se neustále honíme za tím, abychom si zajistili budoucnost. Celá tato situace, která byla mnohdy nepřehledná, nás hodně mohla naučit. Vzala nám úplnou svobodu. Ale věděli jsme, že to bude dočasně, jen nikdo nevěděl, na jak dlouho. Možná jsme si jako národ uvědomili, jak je skvělé, když můžeme jít do kavárny s kamarády a ničeho se nebát. Nebo že můžeme odjet kamkoliv na dovolenou. V dnešní době jsou tyto věci pro nás samozřejmostí. Otázkou však stále zůstává, co jsme si z této výjimečné situace mohli odnést. Já si odnesla hlavně poznání sebe sama z neznámých situací. Naslouchat svému tělu a mnohdy i nepříjemným emocím. Naučit se přijímat a prožívat/odžít negativní emoce a ne je jen zahánět, protože mi to není příjemné. Troufám si tvrdit, že mě tato zkušenost posunula zase o level výš. A je příjemné zjištění, že někdy je fajn se pozastavit a být jen sama se sebou.

Markéta Fléglová, maminka Pepy

Jakmile se začalo proslýchat, že v Číně řádí jakýsi koronavirus, začaly kolovat videa o tom jaká jsou to čuňátka, protože oni jí živé hlodavce a netopýry a spousta vtipů na toto téma. Říkala jsem si, že to je hrozný, ale přece jsou v Číně také uznávaní a vzdělaní odborníci a čistotní lidé. Později jsme si posílali povzbuzující, ale také žadonící videa, vzkazy a vtipy i návody na povinné, ale nedostatečné zboží - roušky. Zprávy a videa na téma vzniku epidemie byly a jsou často protichůdné. Na tom se ukázalo že se nedá věřit skoro ničemu. Jako věřící se přikláním k tomu, že je možné, že to Bůh dopustil proto, abychom přemýšleli nad našimi životy, nad spoustou věcí a třeba si vzpomněli, že je tu také on, abychom něco změnili, třeba své postoje a chování a že nám stále dává šanci... Podle svých možností jsme se s blízcími se epidemií pro případ nejvyšší nouze předzásobili různým zbožím. Jakmile zasáhl Česko začínali jsme se obávat nejhoršího. Krátce na to byla nastolena opatření a všichni jsme se museli podřídit nařízením. Zůstali jsme doma. Syn byl rád že nemusí do školy, nevadilo mu, že se s nikým dlouho nevidí, přestože je jinak společenský. Ze začátku se bál chodit i ven aby ne onemocněl a já také. Později se smělo ven jen na procházky do parku, do přírody a na nákup potravin. Nejvíce nepříjemné v době nejvyššího opatření bylo, že se stěželo co dalo zařídit, často i lékař, ale nejčastěji objednávky přes e-shopy, protože byly přetížené a často nebrali objednávky, nebo je rušili s tím, že zboží již není skladem. Z obav před virem jsme si doma pekli také chléb, sestra zas koupené pečivo dávala na chvíli do rozpálené trouby. Hřiště byla často uzavřená, avšak u nás ve Vysočanech se dezinfikovala a tak jsme je mohli využívat v mezích normy ku prospěchu dětí.

Do práce jsem chodila víceméně na kontroly, úvazek mi zůstal a tak jsem mohla být většinu času se synem a nestala se nám žádná větší nepříjemnost. Rána jsme měli klidná beze spěchu a stresu. Učení nám celkem šlo - někdy bez problémů a rychle, především pokud jsem u syna seděla podobně jako paní asistentka ve škole, někdy mu to šlo samo, jindy šlo učení pomaleji a museli jsme opravovat, protože jsem potřebovala uvařit oběd a něco poklidit, abychom mohli odpoledne ven. Tento měsíc bylo na synovi vidět že je z učení unavenější, ale s občasným povzbuzením a odpočítáváním dnů kdy už budou prázdniny se to nakonec zvládlo. Pokud bych nepotřebovala vydělávat peníze, domácí výuka s pomocí naší paní učitelky by nám celkem vyhovovala možná ještě rok nebo dva, asi do té doby než by bylo učení těžší. Jsme však samozřejmě rádi, že vir doufejme ustupuje a v září se Pepa bude moct vrátit do školy. Naše paní učitelka Petra, založila hned na začátku koronavirového opatření komunikační skupinu na Whatsapp. Posílala nám úžasně propracovaná výuková videa, která nám nejen moc pomáhala, ale také nám a dětem dělala velkou radost, protože máme milou, obětavou a veselou učitelku. Je vidět že má děti ráda a učení jí baví a zabývá se jím. Děti si její videa často pouštěly znovu a znovu jen aby jí viděly a slyšely. My jsme zase posílali paní učitelce fotky s hotovými úkoly, občas video. S učitelkou i mezi rodinami jsme si posílali i zvukové zprávy, což bavilo asi nejvíce děti. Posílali jsme si také různé nápady co dělat nebo vyrábět, kam vyrazit s dětmi a co jsme zažili, povzbuzení...Moc nám pomáhalo, že jsme takto spojeni a nejsme úplně sami na všechny ty věci, které na nás dolehly. Paní učitelka nám jednak posílala učební plán, materiály a důležité zprávy od vedení školy na mejl, ale dokonce nám potřebné sešity a materiály rozvázela do schránek, nabízela různou pomoc a byla ochotná se s námi spojit kdykoliv a jakoukoliv povolenou formou. Trochu nás mrzí, že jsme nemohli podniknout plánovaný výlet. Těšili jsme se, že se lépe poznáme nejen se spolužáky našich dětí, ale také s rodiči, s kterými bychom si mohli přátelsky popovídat a upevnit vztahy a možná ještě lépe spolupracovat se školou i mezi sebou. Přeji příjemné prázdniny.

Maminka Daniely

Když si mám položit otázku co mi vzal Covid19, tak určitě mi vzal scházení s kamarády, výlety do přírody. A když si otočím otázku, tak určitě mi dal zklidnění v životě, být s dcerou, která musela zůstat doma ze školy a také dostatek spánku. A hlavně zamyšlení, jak je ten lidský život křehký a že ho může zničit jeden "malý" virus. Věřím, že si spousta lidí přehodnotí hodnoty a uvědomí si, že život není jen o penězích, kariéře, sobeckosti, ale o také o ohleduplnosti, toleranci, pomoci a obyčejné lidské slušnosti.

Maminka Marka

Čas karantény byl pro nás náročný. Já i manžel jsme dál pracovali. Na jednu stranu jsme byli vděční, že máme práci, na druhou stranu pro nás bylo obtížné zvládnout stejný (u manžela o něco menší, u mě jako VŠ učitelky zas o něco větší) objem práce ve značně omezeném čase. S dětmi to bylo jako na houpačce, chvíli byly v pohodě, chvíli na ně situace a nemožnost vídat kamarády, být taky s někým jiným než s rodinou, těžce dopadala a měly svoje smutky. Náročná byla taky kombinace dvou školních a jednoho školkového dítěte, které své sourozence nenechá na pokoji. Snažili jsme se nějak se situaci přizpůsobit, mně osobně hodně pomohlo, když se o Velikonocích oznámilo, že se plánuje návrat dětí do škol, a vidím světlo na konci tunelu... Taky jsme, díky bohu, byli všichni zdraví... Obě školy, kam chodí naše starší děti, nás velmi podpořily. U starší dcery byla každý den možnost zúčastnit se přes internet tzv. Ranního kruhu, kde viděla všechny své spolužáky. Úkolů bylo relativně méně a s týdenní frekvencí odevzdávání, takže škola byla víc zpestření než zátěž (zároveň jsme ještě dělali úkoly i do ZUŠ, takže kombinace různých komunikačních kanálů a period odevzdávání nás taky potkala). U syna, který chodí do 1.B k paní učitelce Křečkové, bylo fantastické, že zřídila whatsappovou skupinu, kam nám vkládala videa, psala si s rodiči i dětmi a byla nám k dispozici ve chvíli, kdy jsme něčemu nerozuměli nebo potřebovali poradit nějaký "figl" (syn třeba záviděl dceři, jak je pořád na počítači, tak nám paní učitelka poradila program Včelka, což nám na pár dní hodně pomohlo). Úkolů bylo přiměřeně, dařilo se nám plnit je průběžně, ale i tak to zabralo docela hodně času (aby taky ne, když je Marek dítě s kolísavou pozorností, ne úplně rozvinutou jemnou motorikou a dalšími problémy :)). Paní učitelka nám dávala úkoly do poštovní schránky spolu s rozpisem "po dnech", což bylo skvělé, neměli jsme žádnou práci navíc, "odevzdávat" jsme mohli a nemuseli. Velmi oceňuji nasazení paní učitelky, když měl Marek splín, že už prostě nic dělat nechce a nebude, navrhla jsem, jestli by nepomohlo zavolat si s paní učitelkou (což byla možnost, kterou paní učitelka sama nabízela). Markovi se rozzářily oči, s paní učitelkou si posléze volal (i s videem) snad hodinu a na to, že se mu do něčeho nechtělo, zapomněl! :) Já zase budu ještě dlouho vzpomínat na to, jak jsem po návratu Marka do školy v jeho batohu jeden den našla krabičku Raffaello od paní učitelky, na které bylo napsáno, že mi děkuje za moji práci, byla to nejlepší bonboniéra mého života! :) Ráda bych tímto za období karantény, ale i za dny všední, poděkovala škole i paní učitelce. Jsem za to, že Marek může v "Boscovi" a s paní učitelkou být, nesmírně vděčná, zažili jsme už leccos a tady každý den děkuju (tedy, ne úplně každý, ale měla bych!) za to, že může Marek chodit do školy právě sem, že je v láskyplném a podpůrném prostředí a že já jako rodič můžu být v relativním klidu, kdy vlastními silami pro Marka dělám, co můžu, a za to, co neovlivním, se nemusím omlouvat nebo cítit nějak nedostatečně. Děkuju.

D. Sládková, maminka Vojty

Byl to ze dne na den šok a do té doby, než zavření škol přišlo, jsem si neuměla představit, že něco takového zažijeme. Ze začátku jsem si ještě říkala, že jestli to bude trvat třeba měsíc, jak to v té době bylo vyhlášeno v jiných státech, že to bude tedy zajímavé. První 2 - 3 týdny byly hodně náročné, jak pro mě, tak pro všechny 3 kluky, řekla bych. Tak nějak dlouho trvalo, než nám nový režim sedl. Do té doby jsme byli zvyklí na ranní hromadné vypravování se do školy a do práce, takže hodně času na cestách, hodně spěchání, nervů. Ale se začátkem vyučování jsme se rozloučili a každý jsme si šli několik dalších hodin po tom svém, v poledne dostaly děti obědy ve školách a já jsem si zašla na oběd s kolegy, bez starostí. Najednou bylo všechno jinak a musela jsem stihnout skloubit práci z domova, do toho tři děti pobíhající okolo, každý den se postarat nám všem o oběd a stihnout projít zadané učení. Mám to štěstí, že svoji současnou práci můžu dělat na dálku odkudkoliv, takže byla výhoda, že alespoň pracovní jsem mohla navázat na to, na co jsem byla zvyklá. Začátky domácí výuky byly opravdu těžké, protože některé pracovní termíny musím dodržet, a tak jsem se s dětmi často nemohla učit v době od 8 např. do 12 hodin, jak byly zvyklé ze školy. Našli jsme si systém, že když jsem potřebovala dělat něco do práce dopoledne, tak k učení jsme si sedli odpoledne a naopak, když jsem to měla pracovní volnější, začali jsme s učením dřív. Dva starší synové chodí do klasické ZŠ. Nejstarší syn se už naštěstí zvládl učit samostatně, jen s malým dohledem. Je v páté třídě a jeho paní učitelka nastavila velmi šikovně a rozmanitě výuku on-line, což si myslím odpovídalo jeho věku a musím říct, že asi i díky tomu si každé ráno v 9 hodin svědomitě zapnul počítač a tento styl výuky ho, myslím, bavil. Paní učitelka druhého syna zvolila klasičtější výuku formou zadávání úkolů z učebnic, pracovních sešitů a doplňkových listů, což sice asi odpovídalo věku třetáka, ale při množství učení, které jsme museli zvládnout (navíc právě spolu s jinými činnostmi během dne), to vyžadovalo hodně motivace, která mu chyběla a disciplíny. Takže se často stávalo, že jsme učení doháněli ještě o víkendech. Na konci roku sice opravdu stihli dojet na konce učebnic a mít vše probrané, ale myslím si, že to nebylo šťastné řešení pro děti a rodiče.

Co se týče Vojtovy domácí výuky, bylo náročné skloubit vše s jeho snadnou unavitelností, tzn. trefit se do času, kdy byl schopný se naučení soustředit. Jako kouzlo vždycky zafungovala názorná videa od paní učitelky, protože ta je pro Vojtu autorita, a tak je sledoval pozorně a z každého nového měl radost. Čeho si moc ceníme, je osobní lidský přístup paní učitelky, což je přesně to, co Vojta potřebuje. Paní učitelka si získala jeho důvěru. Byli jsme rádi za rady a nápady, jak Vojtovi pomoci, pokud mu něco dělalo problémy, např. Počítání přes 10, zaměňování samohlásek...

Jako přínos doby domácí výuky vidím to, že jsem mohla s dětmi strávit více času a vidět tak, co jim nejde. Zejména u Vojty jsme si uvědomili, že nemá cenu tlačit na pilu, pokud mu něco nejde, ale že to, co mu pomůže ke zvládnutí učiva, je více času na pochopení a procvičování. Zároveň jsme v našem případě ušetřili spoustu času za cestování do školy a ze školy a měli jsme tak víc volného času odpoledne a večer. Tím, že byli kluci izolovaní od svých kamarádů, si i začali víc hrát mezi sebou, což bylo fajn pozorovat. Vojta taky asistoval tátovi při domácích "budovatelských" činnostech, do kterých jsme se vrhli a i když je nejmladší, tak má v těchto věcech z kluků rozhodně největší přehled a táta si ho jako parťáka nemůže vynachválit. Bylo to náročné, ale bylo to fajn a nakonec jsme si i my z toho snad vzali to dobré.

Jindřiška Zemanová, maminka Samuela

Ráda bych zhodnotila období distanční výuky, které pro nás všechny bylo zcela nové a určitě ne jednoduché. Jak to bývá, začátky byly složité, ale díky perfektnímu vedení paní učitelky musím konstatovat, že vše se brzy ustálilo a domácí výuka se mohla rozjet naplno. Během tohoto období můj syn udělal značné pokroky, naprosto individuální tempo bylo pro něj přínosem. Možnost zpomalit tempo výuky vždy, když bylo pro syna učení náročné, se hodně osvědčilo. Chyběly mi ovšem zkušenosti s výukou, ale naštěstí paní učitelka byla vždy ochotna nám s výukou pomoci, jak zasláním videa s vysvětlením pro syna, tak i radou, jak vyučování změnit ve hru i pro mne. Na závěr bych ráda konstatovala, že toto období, jakkoliv těžké, mělo i své světlé stránky a syn i přes zjevnou izolaci od kamarádů ho zvládl perfektně. Jen teď nevím, jak mu vysvětlit, že to nebyl normální školní rok, neb nic jiného zatím nezažil. A tak se již těšíme na září, kdy snad vše půjde hladce a bez zádrhelů. Přeji všem krásné a klidné léto.